

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Segon període

Sèrie P - Número 24
22 de juliol de 2011

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 14, tercera i darrera reunió

SUMARI

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el servei públic educatiu amb relació a la garantia d'equitat, excel·lència i igualtat d'oportunitats (tram. 302-00053/09) p. 3

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats pel que fa a la despesa en sanitat pública i al millorament dels serveis i de la qualitat assistencial (tram. 302-00054/09) p. 13

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del món agrari (tram. 302-00055/09) p. 22

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'energia nuclear (tram. 302-00056/09) p. 29

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política industrial i d'ocupació (tram. 302-00057/09) p. 36

Declaració

del Parlament de Catalunya de suport al corredor ferroviari del Mediterrani (tram. 401-00014/09) p. 45

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 14.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i dos minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals, i els consellers d'Ensenyament, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, i d'Empresa i Ocupació.

La presidenta

Diputats, diputades, iniciem..., reiniciem la sessió plenària, amb la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el servei públic educatiu amb relació a la garantia d'equitat, excel·lència i igualtat d'oportunitats.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el servei públic educatiu amb relació a la garantia d'equitat, excel·lència i igualtat d'oportunitats (tram. 302-00053/09)

Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, presidenta. A partir de la interpellació que vam formular a la consellera en el darrer Ple, hem presentat una moció subsegüent amb sis punts. Passaré a detallar el contingut d'aquests sis punts.

El primer, òbviament, és demanar que es compleixi i que, per tant, el departament faci totes les gestions que pertocuen per tal que es compleixi la Moció 30 d'aquesta legislatura, sobre la sisena hora, sobre mantenir la universalitat de la sisena hora en l'educació primària. El que s'està demanant és que es compleixi el que una majoria d'aquest Parlament va aprovar de fer.

A aquesta referència, m'agradaria poder dir que s'ha presentat per part del Departament d'Ensenyament un estudi en aquest Parlament per tal que els grups en prenguéssim nota, tant d'impacte econòmic, que després hi entraré, com per tal d'avaluar la sisena hora. Això com a..., volent dir: «No cal que es compleixi aquesta moció, perquè no serveix per a res, no ha servit per a res, la sisena hora, i ha estat molt cara per a les arques del país pels resultats que ha tingut.» A grans trets és això.

Nosaltres ens oposem frontalment tant a la primera reflexió com a la segona. Nosaltres el que volem valorar és que l'estudi encarregat a inspecció —que són uns grans professionals, però la seva tasca no és la de fer estudis d'avaluació en tres setmanes sobre l'aplicació

de la sisena hora— s'ha fet sobre tres anys d'aplicació de la sisena hora, no durant els sis; s'ha fet a partir d'una mostra parcial dels que van començar a fer-ho l'any 2006-2007; no és un estudi independent, és un estudi encarregat per la consellera, amb una hipòtesi de treball prèvia de la consellera que la sisena hora no contribuïa a la millora dels resultats; és un estudi encarregat el 17 de juny i que l'11 de juliol ja estava aquí, en aquest Parlament. I nosaltres el que demanem és un estudi independent i aprofundit sobre els centres que el curs vinent clourien tot el cicle de primària amb sisena hora, perquè el que es necessita és pòsit per tal que tinguin efecte els resultats que es buscaven, no només amb la sisena hora, però també a la sisena hora; un estudi amb una avaluació rigorosa, contextualitzada, sistemàtica, amb control de variables, que doni dades fiables. I també perquè entenem que aquest estudi, com molt bé deia un equip de la Universitat de Girona que va dur a terme el primer balanç de la sisena hora, totalment, un curs després, doncs, el que necessita —el que necessita— és que es pugui refermar tots aquests canvis.

Sobre la qüestió del cost de la sisena hora, el 93 per cent del cost que diu el departament que ha costat correspon a docents, docents que ara es mantenen; per tant, aquí no hi ha cap estalvi, aquest curs no hi ha cap estalvi sobre el que s'hagués pogut fer en cursos anteriors. I, en tot cas, tornem a reiterar, amb l'increment d'una hora, com s'ha fet, i que nosaltres compartim, per als docents, es pot fer tant sisena com els plans del departament. Per tant, aquí no hi ha hagut cap estalvi. I, per tant, nosaltres creiem que una inversió de país que va ser pactada pel Govern amb una majoria de la comunitat educativa i amb el Consell Escolar de Catalunya és inversió. Em sembla absolutament hilarant que el departament pugui considerar poc l'avenç que s'ha fet, i a més a més que renunciï a qualsevol avenç a l'hora de complir la Llei d'educació de Catalunya, article 2, punt 1, apartat c, principis generals d'universalitat i equitat com a garantia d'igualtat d'oportunitats i la integració de tots els col·lectius, basada en la coresponsabilitat de tots els centres sostinguts amb fons públics.

Això és el que diu el punt quart de la nostra moció. I ho diem més fàcil encara. Atès que s'ha reiterat que és una qüestió de finançament i pressupostària, com en l'informe sobre el cost, sembla que el departament intenta reiterar que és així, nosaltres diem: «Atès que la Llei d'educació disposa que en vuit anys des de l'aprovació de la llei ha d'haver-hi un increment de fins el 6 per cent del producte interior brut en inversió educativa, atès que duem dos anys ja d'aplicació de la llei, fixem un termini, per tant, de sis cursos per tal de reprogramar el que és el compliment de la LEC, també i especialment pel que fa a la sisena hora a la pública, pel que fa al pagament i la gratuïtat a les famílies en la concertada i pel que fa al repartiment i la coresponsabilització pel que fa a l'escolarització de l'alumnat amb necessitats educatives especials.» Sembla que això tampoc, en cap cas, no ho assumiria el departament; ni atendre —«escoltar» vol dir «atendre»— allò que des dels municipis i la comunitat educativa se'ls demana sobre la sisena hora.

També demanem que s'acabi en tres mesos el desplegament del model d'institut escola, atès que el que diu el departament és: «No podem tirar endavant la programació d'inversions en instituts escola fins que no tinguem aquest model estudiat.» Els pressupostos de la Generalitat pel 2012 s'acosten i per tant no voldríem que passés un exercici pressupostari més sense que tressin endavant propostes ja programades, ja previstes sobre l'institut escola.

Això és el que hem de plantejar, i amb una última pregunta: si resulta que 414 euros per alumne per a la sisena hora es considera car i es considera que no és útil per a les famílies de l'escola pública, què els diran als pares i mares de la concertada que paguen entre sis-cents i set-cents euros/any per aquesta sisena hora?

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable diputada. Han presentat esmenes en aquesta moció el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Subgrup Parlamentari de Solidaritat.

En primer terme, té la paraula la il·lustre diputada senyora Neus Munté, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Neus Munté i Fernàndez

Moltes gràcies, senyor president. Honorable consellera, il·lustres diputats, il·lustres diputats, bon dia. Intervnim amb relació a la moció presentada pel Grup d'Esquerra Republicana.

Crec que no direm res de nou respecte a allò que hem mantingut en tot moment sobre la sisena hora; en tot cas, tenim més arguments. Tampoc la moció diu res de nou. Insta el compliment d'una moció anterior. Vull recordar que estem en període de compliment d'aquesta moció i que dos dels punts d'aquesta ja s'han tirat endavant; la mateixa diputada, l'honorable senyora Anna Simó, hi ha fet referència: l'anàlisi de cost i l'impacte de la sisena hora. Després també m'hi referiré.

També contempla, un dels punts de la moció, ho demana, la reprogramació dels compromisos del Pacte nacional per a l'educació. Amb relació al pacte m'agradaria fer també una menció: què queda del Pacte nacional per a l'educació? Jo li diré què queda: queda una experiència, que cadascú valorarà com vulgui, amb relació a un diàleg, a una concertació social sobre educació. Dic «social» perquè política..., a diferència del que ha succeït amb altres pactes i amb altres acords nacionals de les darreres legislatures, per al Pacte nacional per a l'educació no es va comptar i no es va estendre la mà al principal partit de l'oposició, Convergència i Unió.

Però, què queda també del pacte? Doncs, queda un reguitzell de compromisos incomplerts, precisament sobre la sisena hora, la gratuïtat a tots els centres sostinguts amb fons públics, els ajuts a les famílies, les escoles obertes el juny i el setembre, l'homologació de les condicions laborals, això és horàries i retributives, del professorat dels centres concertats, l'estudi econò-

mic del mòdul del concert, els contractes programa... Podria seguir. Per tant, lliçons de compliment, les justes, senyora diputada, les justes.

I tres detalls més sobre el Pacte nacional per a l'educació. Primer, la seva vigència; està esgotada. Segon, va quedar subsumit dins la Llei d'educació de Catalunya, dins la LEC, subsumit, sí –subsumit, sí. I mai més s'ha tornat a reunir cap dels seus òrgans de seguiment; deu ser per alguna cosa, no crec que sigui casualitat.

Continuo sense dir res de nou, res que no es coneixgui. Els recursos de què disposa en aquest moment el Govern són limitats, i té la voluntat, aquest Govern, d'atacar en diferents direccions, no de manera unidireccional, com vostès apunten, el fracàs escolar. I hem apostat, en els recents, aprovats, pressupostos per, com no pot ser d'una altra manera, escolaritzar tot el nou alumnat i donar un impuls definitiu, com altres governs no havien fet, a la formació professional, als estudis postobligatoris. I tenim la convicció, i no només la convicció, sinó que hi ha estudis i informes que ho avalen, que no tenim un problema d'hores a la primària. Segueixo sense dir res de nou. El problema es diu «fracàs a la secundària» o es diu «no continuïtat a la postobligatòria».

Per això arribem a la conclusió, no d'aniquilar, eh?, no d'esborrar del mapa, com vostès diuen, la sisena hora, sinó de reorientar-la. És ben fàcil: reorientar-la. Això ho dic perquè vostès també tenen una capacitat determinada d'anar generant alarmes absolutament infundades. És com allò de les despeses de funcionament dels centres educatius: «no podran pagar la llum», «no podran pagar la calefacció»; després la consellera ens exposa els pressupostos globals del departament i veiem que hi ha una partida suficient. O també alguns grups i alguns diputats, en concret, doncs, en determinats moments parlàvem que hi hauria docents que se n'anirien al carrer. Això està absolutament desmentit; desmentit abans, desmentit ara i desmentit en aquests moments, no?

Què diuen les nostres esmenes? Passo a referir-m'hi ràpidament. Parlem, doncs, del reforç individual i de mantenir la sisena hora en aquells centres i per a aquell alumnat que ho requereixi. Això és acció positiva –acció positiva–, i no trencar amb la igualtat d'oportunitats, que precisament vol dir tractar diferent allò que també és diferent.

Proposem, també, una posterior avaluació d'aquests centres on es mantingui la sisena hora.

He de fer necessàriament referència a l'estudi d'impacte econòmic i de costos. Escolti, és un estudi, és una mostra, en més de quatre-cents centres, precisament aquells que realment han fet la sisena hora al llarg de tota l'etapa de la primària, exceptuant el primer any; com vostè recordarà perfectament, les moltes dificultats d'implantació respecte a la sisena hora no donaven unes dades d'aquell primer curs massa fiables.

Què diu aquest informe realitzat per persones de sobrat prestigi i reconeixement, com vostè també hi ha fet referència? Doncs, que no hi ha una millora pre-

cisament substancial, sinó molt, molt minsa –ho lamentem moltíssim– en el rendiment d'aquest alumnat. Queda demostrat que no, amb més hores, major rendiment; que no, a més temps a l'escola, millor aprenentatge. És com allò de no, a més hores al lloc de feina, més productivitat. Això, avui dia, ja ho sap tothom. Per tant, no es pot generalitzar d'aquesta manera. La sisena hora, nosaltres no hem dit mai que no hagi servit per a res, no hem dit mai que hagi estat nociva per al sistema educatiu, però en tot cas entenem –no s'ha dit mai, senyora diputada– que no ha donat els fruits que vostès estan proclamant. Vostès s'han quedat ancorats en l'any 2005, amb aquesta sisena hora que havia de resoldre els problemes de fracàs escolar, d'igualtat d'oportunitats, que havia d'equiparar amb l'escola concertada.

No ens parli dels pares de la concertada; deuen tenir també moltes coses a dir, quan vostès van prometre'n la gratuïtat. I això no va ser possible en aquells moments amb uns pressupostos molt més expansius, malauradament ara, amb el mateix pressupost que l'any 2006 i amb moltes més necessitats, començant per l'escolarització dels nous alumnes, seguint per la mirada que volem donar a tot el conjunt del sistema educatiu, a la secundària, a la postobligatòria; n'he parlat abans també de la formació professional. Aquesta sí que és un equació complicada, però que volem assumir: amb menys recursos, més necessitats, més necessitats per atendre. Per tant, amb aquesta reorientació de la sisena hora que s'està plantejant, no volem tapar l'obra de govern de governs anteriors, no és això, ni és una opció ideològica, ni només econòmica; és una opció també pedagògica.

Per tant, hem presentat un seguit d'esmenes. En cas que siguin acceptades, lògicament, en podríem parlar, podríem parlar de moltes altres qüestions; mai de reprogramar els compromisos d'un pacte que ja no existeix.

En cas que no siguin acceptades, òbviament, votarem en contra de la seva moció.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. També ha presentat esmenes el Subgrup de Solidaritat i, en el seu nom, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyor president. Bé. Tenim dos blocs d'esmenes, en aquesta moció que ha presentat Esquerra Republicana de Catalunya. Un primer, referent a l'eliminació del punt 2 i el punt 3, perquè creiem que ja està sobradament contrastada quina és la relació entre la sisena hora i l'èxit escolar, és a dir, el manteniment del fracàs escolar a Catalunya, amb taxes superiors al 30 per cent. I, per tant, el debat de la sisena hora, crec que l'hem de situar en uns altres paràmetres.

I, d'altra banda, hem presentat un bloc d'esmenes referent a la incorporació del CAT a les matrícules de

tots els cotxes de la Generalitat de Catalunya, a redós, doncs, de les declaracions que van fer el portaveu del Govern de la Generalitat, Francesc Homs, i el conseller d'Interior, Felip Puig, sobre la voluntat que tenia el mateix Govern que els ciutadans de Catalunya tapessin amb el CAT l'E d'Espanya a les matrícules. (*Remor de veus.*)

Això ha portat a terme una situació d'inseguretat jurídica al nostre país...

El vicepresident primer

Escolti, escolti, senyor diputat, si us plau...

Uriel Bertran Arrué

Sí; gràcies, senyor president. Això ha comportat una situació d'inseguretat jurídica en la mesura que, per una banda, el Govern de la Generalitat diu que això no implica cap tipus de problema quant a les multes de trànsit, mentre s'estan aplicant multes de trànsit davant d'aquesta situació.

És urgent, per tant, que el Parlament de Catalunya voti sobre aquesta qüestió, que resolgui la situació d'inseguretat jurídica. (*Persisteix la remor de veus.*) I per això hem utilitzat la fórmula de presentar unes esmenes a aquesta moció.

Jo li demanaria, senyor president, que... Senyors diputats, estiguin tranquils i deixin acabar la meua intervenció...

El vicepresident primer

Segueixi, si us plau, senyor diputat.

Uriel Bertran Arrué

A partir d'aquí, el que demanem és, en primer lloc, que el Govern de la Generalitat doni exemple, i per tant que a tota la flota de vehicles de la Generalitat de Catalunya, inclosos els vehicles de Mossos d'Esquadra, ambulàncies, etcètera, es posi el CAT, a totes les matrícules, i que allà on hi hagi el distintiu territorial E es posi el CAT a sobre d'aquestes matrícules; i, en segon lloc, que s'emeti una ordre a tots els actors, a tots els agents, a ajuntaments i Mossos d'Esquadra, perquè no s'interposin multes –multes– en els ciutadans de Catalunya quan portin el CAT a sobre de l'E. Aquesta és una proposta que va fer pública Esquerra Republicana, que nosaltres l'hem volguda incorporar. I l'hem volguda incorporar per una raó molt senzilla: arriba l'estiu, comencen les vacances per a la majoria de ciutadans, necessiten una seguretat jurídica, aquests ciutadans, en aquests moments, perquè puguin circular amb tranquil·litat durant aquests mesos d'estiu per tot el territori català.

És per això que demanem a Esquerra Republicana que accepti, que sotmeti a votació aquestes propostes avui al Parlament de Catalunya, que no s'escudin en l'«ara no toca» tan propi de Convergència i Unió, perquè hem de poder enviar un missatge de tranquil·litat a tots

els ciutadans de Catalunya, que es pot circular amb el CAT a...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

Uriel Bertran Arrué

...la matrícula durant aquests propers mesos d'estiu, i un missatge també de coherència a tots els ciutadans de Catalunya, en el sentit que el Govern de la Generalitat, no només a proposta...

El vicepresident primer

Senyor diputat, si us plau... A part que se li ha acabat el temps, l'objecte d'aquesta moció és un altre.

(Remor de veus.)

Uriel Bertran Arrué

Escolti, la Mesa del Parlament de Catalunya ha acceptat l'admissió a tràmit d'aquestes esmenes i, per tant, vostès han interpretat que s'adequaven a l'objecte d'aquesta moció. Per tant, m'agradaria que pogués acabar...

El vicepresident primer

Molt bé. Senyor diputat, se li ha acabat el temps. Ha pogut exposar les seves esmenes... Se li ha acabat el temps, si us plau, senyor Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Bé. En qualsevol cas, esperem que la cambra sigui coherent amb les seves manifestacions.

Gràcies.

(Jordi Turull i Negre demana per parlar.)

El vicepresident primer

Sí, senyor Turull, si us plau, per...?

Jordi Turull i Negre

No, jo entenc..., nosaltres només demanaríem, per a futures... És una qüestió d'ordre, president, és una qüestió d'ordre.

El vicepresident primer

Endavant.

Jordi Turull i Negre

No, només per a futures mocions, estem amb una moció sobre el servei públic educatiu, amb relació a la garantia d'equitat, excel·lència i igualtat d'oportunitats, i, clar, acceptar una esmena i discutir sobre unes esmenes sobre el CAT, els Mossos d'Esquadra..., no

sé si té massa a veure amb aquest tema. Demanaríem, de cara a properes vegades, que la Mesa considerés l'oportunitat o no de les esmenes...

El vicepresident primer

Bé, en tot cas, que es substanciï abans d'arribar al Ple, si és que hi ha alguna queixa respecte a aquest sentit, no en el mateix Ple.

Seguim amb les intervencions. Per fixar posició, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, honorable president. Honorable consellera... Bé, referent a aquesta moció que presenta Esquerra Republicana, estic a favor de l'elaboració d'un pla contra el fracàs escolar, amb la voluntat, doncs, de cercar l'excel·lència i l'equitat en l'educació.

I, respecte al manteniment de la sisena hora, realment, quan els sento debatre sobre aquesta qüestió, doncs, tot està molt enrevessat, no?, perquè aquí hi han opinions respecte al fet que l'impacte de la sisena hora és molt positiu per a, en fi, l'excel·lència i la millora de la qualitat educativa, però després la versió de Convergència i Unió és que l'impacte és mínim. Jo el que diria és que, si l'impacte és mínim, ni reorientar-la ni res: la traïem. Si l'impacte, doncs, és favorable, evidentment, a favor del manteniment de la sisena hora. El que sí que crec que ja s'haurà de fer, i amb més detall i, a més a més, pels experts en l'àmbit educatiu, doncs, és aquesta avaluació, que la faci aquesta comissió, la que correspongui, i aleshores tindrem més informació i veurem si l'impacte és a favor de la qualitat i, a més a més, combat el fracàs escolar.

En qualsevol cas, també penso que, pensant en els meus fills, jo prefereixo que estiguin a casa estudiant que no pas, doncs, fent més hores que un rellotge a l'escola; això també. I, per tant, crec que s'ha de cercar l'equilibri entre l'horari lectiu i el que és el temps que tenen al migdia, per evitar un accés en la durada de la jornada educativa, no?

A favor, això sí, de l'institut escola. Crec que té una llarga tradició a Catalunya i que, per tant, doncs, en aquest punt, hi estic a favor.

I, bé, jo ho deixaria aquí, però que l'informe de la sisena hora, d'una vegada per totes, ja ens digui si té un impacte positiu o no i, per tant, si la traïem o la potenciem.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També per fixar posició, en nom del Subgrup Ciutadans, té la paraula el senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Honorable consellera, diputats i diputades, nosaltres estem, jo diria, cent per cent

d'acord, pràcticament, amb aquesta moció que ha presentat Esquerra Republicana. És una moció que el que fa és avaluar l'impacte de la sisena hora, no només demanar que es mantingui, sinó que es faci una avaluació, per tant, en la línia en què es va aprovar aquesta moció de la qual es demana el seu compliment. I nosaltres des de Ciutadans estem convençuts –li ho vaig dir l'altre dia a la consellera, o en un debat que vam tenir aquí amb altres consellers–..., la sisena hora jo no sé si és la solució, però tenir cinc hores en comptes de sis estic convençut que no és la solució.

Per tant, parlem de com s'avalua i quin impacte té la sisena hora, però per parlar-ne el que no es pot fer és suprimir-la. I nosaltres volem que es compleixi la moció. És tan senzill com que el 2011, aquest curs comença, es mantingui, vostès facin un estudi, un estudi objectiu o al més objectiu possible, i s'avalui. Evidentment, tenir un fracàs escolar de gairebé el 32 per cent..., tampoc es pot dir que la sisena ha estat la solució; això és una realitat. Però el que no podem fer és suprimir això.

I no podem fer-ho perquè forma part també d'una hipocresia, no? És a dir, resulta que la sisena hora no és la solució, però crearem un sistema on hi hauran escoles com passava fins fa uns anys, que hi havien cinc hores i en d'altres sis, un sistema on quan acaba el curs escolar uns alumnes han fet un curs menys, si sumem totes les hores lectives al final del seu trajecte.

I, a més a més, el tema de l'institut escola creiem que també s'ha de consolidar, perquè volem donar la possibilitat que aquelles persones que trien el servei públic, l'escola pública, comencin amb tres anys i acabin amb setze anys. I això és important, perquè alguns que hem anat a escola pública, a escola concertada, o universitat pública, universitat privada, malauradament, en sabem les diferències; en sabem les diferències i les hem viscut en primera persona. Per tant, no mantinguem la idea que no importa; sí que importa, i hem de tenir un servei públic en què les places concertades, siguin, en aquest cas, per a una escola privada concertada o per a una pública, acabin tenint un resultat més o menys igual, en una garantia que és constitucional i estatutària, que és donar un servei d'educació a tots els ciutadans.

I deixin-me dir i així també pronunciar-me, més que sobre les esmenes o si s'accepten o no..., però sí demanar-li..., no a la Mesa, però crec que el que ha passat ara parlant d'això és conseqüència d'una mesa que accepta coses que no tenen res a veure amb el que podem fer en aquest Parlament. Quan s'accepten debats sobre la independència unilateral i debats sobre treure banderes, doncs, també es poden acceptar esmenes per posar el CAT en una moció de la sisena hora. Jo crec que hauria d'haver-hi una contenció i, sobretot, adequar-se..., no només fer de registre, sinó que li demanem a la Mesa públicament que faci de mesa política també i que admeti allò que té un sentit polític i competencial amb allò que debat, i amb una moció com aquesta, que penso que és prou important perquè parlem de posar etiquetes o «tunejar-se» les matrícules dels cotxes oficials.

Gràcies, senyor president, senyors diputats i diputades.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També, per fixar posició, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Primer, per afegir-nos al que ara comentava el senyor Rivera i que el senyor Uriel Bertran deia també: si la Mesa li ha admès a tràmit unes esmenes que fan referència al CAT a les matrícules en una moció que fa referència a la sisena hora, no és pas problema del senyor Bertran no poder parlar d'aquestes esmenes; en tot cas, és la Mesa qui no hauria hagut d'admetre aquestes esmenes a tràmit, perquè, òbviament, no tenien res a veure amb el que s'estava discutint.

La segona referència que volem fer és amb relació a posicionar-nos en els punts concrets de la moció. Nosaltres donarem suport global a la moció, excepte a un darrer paràgraf del punt 4 –li ho hem comentat al Grup d'Esquerra Republicana inicialment–, perquè per nosaltres el pacte nacional continua sent una eina vàlida i, sincerament, no entenem que unilateralment el Govern pugui decretar que ja s'ha acabat i que s'ha dissolt i que ja no serveix per a re. En tot cas, sí que ho entenem, perquè vostès tanquen i obren organismes via lleis d'acompanyament i via lleis òmnibus amb una gran alegria. Però ens sembla que només des del faristol no es pot decretar que el pacte nacional ja s'ha acabat. En tot cas, si el volen cloure, el convoquen, ho pregunten a tots els signants –el Govern n'és un–, i, per tant, decideixen si es tanca o no. En tot cas, amb la reprogramació estem d'acord; que hagi de ser exclusivament només per parlar de la sisena hora, és en el que con coincidiríem.

Deixin-me dir, de totes maneres, que aquesta moció té dos punts de fons. El primer és què passa amb un govern que no té majoria en el Parlament però que es permet incomplir les resolucions i les mocions que perd en el Parlament. Aquest és el principal debat de fons. Perquè vostès van perdre una moció, a la qual no van donar suport, i que obliga el Govern que el curs vinent hi hagi la sisena hora en els centres públics, els agradi o no, amb informe o no. No ho condiciona al fet que hi hagi un informe que, segons vostès, diu que els costa massa. El que diu el primer punt de la moció que varen perdre vostès fa gairebé un mes és que el proper curs les escoles públiques han de tenir sis hores, amb el suport del Partit Popular i de la resta de grups de la cambra. Fora discussió. Després poden venir altres avaluacions, però això és el que vostès no compliran. Tenen tres mesos més de coll per demostrar que no ho compliran, cert, però és així: el curs vinent hi haurà escoles sense sisena hora.

Per tant, aquest és el debat de fons: què fem en aquest Parlament?, i ho hem vist aquests dies durant aquest Ple,

en tenim diverses mostres; aquest és el primer debat de fons. M'agradarà saber també què farà el Partit Popular, que en la seva negociació dels pressupostos és evident que la defensa de la moció de la sisena hora no l'ha posat com a condició.

I el segon debat de fons no és la sisena hora, senyora Munté, el resultat del Pacte nacional per a l'educació no és la sisena hora. El resultat del Pacte nacional per a l'educació és trencar amb la doble xarxa a Catalunya i construir un servei públic d'educació a Catalunya. El nom els feia temor, és evident, perquè havia de ser servei d'interès públic. Després això tampoc feia consens, i va haver de ser el servei d'educació de Catalunya. I ara que ja el tenen a la LEC, el servei d'educació de Catalunya, ara és això el que vostès es carreguen: amb la sisena hora, a donar els punts als centres perquè puguin triar les famílies que hi entren o que no hi entren, amb la pràctica desaparició de les aules d'acollida o dels plans d'entorn. El que es carreguen vostès amb la inacció i amb la pràctica desaparició de tots aquests programes és el servei públic d'educació, senyora consellera, allò que era el fruit del pacte nacional i el que hi havia al darrere no només de la LEC, sinó també de la LOE.

No és la sisena hora el que estem discutint. És la possibilitat de tenir a Catalunya una única xarxa sostinguda amb fons públics, és la cohesió i és la igualtat d'oportunitats entre nois i noies. Això és el debat de fons. Certament, no és un problema d'una hora a les escoles públiques, perquè, si no, no hi hauria tanta discussió, no hi hauria tant problema.

Sap què estaven fent vostès amb la sisena hora? Sap quines instruccions estan donant vostès de cara al proper curs? L'altre dia era a Badalona, consellera. En un barri hi ha deu escoles públiques. Fa un mes, a sis d'elles els van dir que tindrien sisena hora; les altres quatre es quedaven sense. Criteris? No se sap. «Tu sí, tu no.» (*Remor de veus.*) Com que van protestar, els van dir... Com que van protestar, els criteris es van emmotllar, i ara, en lloc de sis, n'hi haurà a vuit. Suposo que, si els altres pares protesten, acabaran arribant a deu. Però sap quina és la contradicció, senyora consellera? Que en el mateix bloc de pisos els pares del tercer primera tindran sisena hora perquè el seu fill va a una pública amb sisena hora i el del tercer segona, que va a l'escola del costat, que és pública, i viu al mateix replà, no tindrà sisena hora. (*Remor de veus.*) Criteris? Me'ls hauran d'explicar molt bé, eh?, perquè jo entenguí per què un nen té sisena hora i l'altre...

El vicepresident primer

Si us plau, si us plau...

Dolors Camats i Luis

...no té sisena hora.

I, finalment, no entendríem que Esquerra acceptés l'esmena de Convergència, l'esmena primera, perquè, sincerament –i ens sorprèn, venint d'un grup com el seu–, vostès el que proposen és que aquí, en lloc d'un pla pel fracàs escolar, el que fem és que adaptem el

pla del Ministeri d'Educació de l'Estat, el *plan PROA*, que és el que ja estan aplicant, i que això sigui el pla de xoc contra el fracàs escolar. Home, sincerament, ens pensàvem que l'ambició que tenia aquest Govern per tractar els temes d'educació anava més enllà d'aplicar els plans que el ministeri, que, evidentment, tenen la seva utilitat..., arribin a Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. També, per fixar posició, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael López.

Rafael López i Rueda

Gràcies, senyor president. Senyora consellera, senyors diputats, senyores diputades, parlem un altre cop de la sisena hora; sembla que és una obsessió que tenen alguns en aquest Parlament. Amb tots els problemes que té l'educació a Catalunya, amb tots els problemes de fracàs escolar..., jo espero, senyora Simó, que també parlem del fracàs escolar que afecta els nostres fills. Perquè el principal objectiu que té l'educació a Catalunya no és pas enfrontar un altre cop, com hem sentit abans, en la intervenció anterior, escola pública contra escola concertada, sinó que el principal repte que tenim a Catalunya és millorar les dades de fracàs escolar que tenim a casa nostra. Per una senzilla raó: perquè el problema actualment no és d'igualtat entre nosaltres; és que l'escola catalana estigui a l'alçada d'altres escoles europees, per poder competir en un món cada cop més global. I amb això és amb el que ens hem d'obsessionar, i això és el tema principal.

Parlem d'una moció, del compliment d'una moció, i molt..., s'ha dit: «A veure què fa el Partit Popular.» Doncs, coherència –coherència. Nosaltres vam aprovar una moció que deia: «Estem a favor de la sisena hora? Sí.» Ara, això sí, hem d'avaluar-ho. El que no podem fer és polítiques que es demostrin que són fracassades i continuar-les fent. I quins són els dos principis d'avaluació que vam introduir nosaltres a la moció? Dos principis: avaluació pedagògica i avaluació econòmica.

Jo agraeixo al departament que hagi estat amb aquesta absoluta celeritat per dir-nos..., absoluta celeritat... –ja m'hauria agradat que el Govern tripartit tingués tanta celeritat en molts informes que se li van demanar i que encara estem esperant, senyora Simó; ja ens agradaria–, absoluta celeritat quan ens diu: «Escolti, impacte pedagògic de la sisena hora.» I ho veiem aquí. Ho pot mirar a la pàgina 4 o a la pàgina 7. Jo no sé quins criteris té vostè per dir que aquest informe no és objectiu –no sé quins criteris té. Suposo que algun criteri tindrà. Però, quan ens diu «l'impacte és mínim» en la millora de la qualitat de l'educació a Catalunya, a nosaltres ens preocupa. Ens preocupa perquè després, quan veiem el cost econòmic veiem que és un cost econòmic que està entre 90 milions d'euros, segons diu la FAPAC, i els 120 milions d'euros, segons ens diu el departament.

I diu: «I què fa ara el Partit Popular?» Doncs miri, coherència. Perquè hem estat els únics, l'únic grup, que hem presentat amb altes i baixes..., hem lluitat amb altes i baixes per aconseguir més recursos per a la sisena hora, cosa que ni Esquerra Republicana, ni Iniciativa per Catalunya Verds, ni el Partit dels Socialistes de Catalunya han fet. (*Veus de fons.*)

Escolti, quines altes i baixes han presentat vostès per aconseguir 90 milions d'euros per a la propera LEC? (*Veus de fons.*) No n'hi ha cap... –no n'hi ha cap. És molt fàcil venir aquí i dir: «Escolteu, hem de mantenir la sisena hora.» Però, escolti, la sisena hora són recursos econòmics. I nosaltres ens vam plantejar..., i sap què hem aconseguit, senyora Simó? Com que ens han deixat sols..., perquè vostès no han volgut pactar absolutament re, perquè es van oposar frontalment, des d'un primer moment, a una situació econòmica que vostès ens van deixar..., nosaltres el que hem aconseguit, tots sols, són 9 milions més per a la sisena hora a Catalunya. Ens hem quedat amb un 10 per cent. Però és que vostès ens han deixat sols. Imagini's quina força hauríem fet entre tots si haguéssim pogut fer altes i baixes per aconseguir aquests 90 milions d'euros per a la sisena hora.

Per tant, nosaltres, absoluta coherència. I hem aconseguit uns compromisos importants: 9 milions més per a la lluita contra el fracàs escolar, 9 milions més per al reforç individual, 9 milions més per a fer una ordenació a les escoles, per a fer una atenció individualitzada, 9 milions més per al suport personalitzat, 9 milions més a la detecció i 9 milions més perquè aquest curs, el proper curs, 420 centres puguin tenir la sisena hora. Això són resultats, senyora Simó; no són declaracions, no són pancartes, són resultats. I nosaltres hauríem esperat que vostès també haguessin presentat aquestes altes i baixes.

Nosaltres hi votarem en contra, per aquesta coherència i per aquest treball, profund treball, que hem fet, i perquè considerem que vostès ens han deixat sols en aquesta tasca.

Les esmenes; nosaltres hi votarem a favor, si accepta les esmenes que ha presentat Convergència i Unió, perquè és l'acord a què vam arribar amb la conselleria i amb el departament, i entenguin que nosaltres votarem en contra de les esmenes que ha presentat Solidaritat per la Independència, si vostès les accepten.

Miri, nosaltres som a Catalunya, no som en una república bananera. I és un tema molt important: som a Catalunya i no en una república bananera. I, per tant, quan estem parlant d'un tema tan important, de l'educació, no pot venir algú a dir: «No, aquí yo vengo a hablar de mi libro.» No se si se'n recorden, d'aquell episodi: «Yo vengo a hablar de mi libro.» I, parlem del que parlem, parlem del meu llibre. Estem parlant de Catalunya i no d'una república bananera. I jo demano que aquest Parlament no es converteixi en un parlament de república bananera, i que Catalunya no es converteixi en una república bananera.

Quan hem escoltat aquests dies amb absoluta preocupació que el portaveu del Govern no té un altre problema que és posar el CAT a les matrícules, per incitar la

gent a incomplir una norma; quan hem escoltat a un conseller d'Interior que ve aquí a treure pit que és un infractor de trànsit...; quan hem escoltat..., quan veiem que en una moció d'educació es pot acceptar, doncs, una esmena sobre una cosa tan important com és violar la llei –violar la llei–, anar en contra de la llei..., ja no per posar el CAT, sinó per tapar l'E d'Espanya a les matrícules..., això el que estem és convertint, ho sento molt, aquest Parlament en un parlament de república bananera. I nosaltres volem que aquest Parlament continuï sent un Parlament seriós, que tracti els problemes principals que afecten als ciutadans. I, per tant, un dels principals problemes que afecten als ciutadans és, com diu la moció, el fracàs escolar i la situació de l'educació a Catalunya.

Gràcies, senyora presidenta, senyora consellera, senyors diputats i senyores diputades.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, la moció presentada sobre servei públic educatiu, amb relació a la garantia d'equitat, excel·lència i igualtat d'oportunitats, segons diu el títol, relacionada bàsicament amb la sisena hora de l'horari escolar, hem de dir que ens sembla coherent. És coherent amb la doctrina que ja ha assumit el Parlament de Catalunya sobre horaris escolars i, més concretament, sobre la sisena hora, concretada en el mandat al Govern que, en aquest sentit, va realitzar el Parlament de Catalunya a través de la Moció 30, aprovada recentment, com alguns o com tots recordaran que es va produir el mes de juny.

Els punts de la moció que presenta Esquerra Republicana ratifiquen els punts d'aquella Moció 30, aprovada al mes de juny, i l'amplien. Entenem nosaltres, ho interpretem nosaltres, que l'amplien, buscant unes garanties addicionals i complementàries en aquella moció.

La moció ve a dir el següent, senyors i senyores diputats: «Esmeri's en el compliment de la Moció 30, aprovada al mes de juny, perquè les mesures horàries encarregades al Govern han d'estar llestes i a punt d'aplicació a primers del mes de setembre, a l'inici del proper curs.» És a dir, d'aquí a unes poques setmanes. I també diu: «Asseguri's que els encàrrecs analítics corresponents –avaluació de costos, avaluació d'impacte de qualitat, educatiu, etcètera– es facin per mans amb reconeguda competència, reconegudes i arrelades en la realitat educativa del país.» I es parla d'un consell de persones expertes, amb capacitat d'avaluació dels diferents treballs que ha d'anar elaborant el Govern.

I, també, i finalment: «Prengui les mesures de reprogramació necessàries de manera urgent en matèria econòmica i de personal, perquè les mesures horàries

siguin aplicables a primers de curs.» És a dir, també, d'aquí a unes poques setmanes.

Els sis punts que la moció estructura en aquesta línia em semblen oportuns i adequats perquè ajuden a blindar la Moció 30 contra subterfugis i contra eventuais intents de fugir d'estudi o de jugar brut o de jugar poc net, per part del Govern.

Els donarem un parell de raons sobre l'oportunitat del contingut: una de pràctica i una de concepte, ràpidament –una de pràctica i una de concepte. La pràctica: recordaran que, amb motiu de la redacció de la Llei d'educació de Catalunya, es van produir nombroses compareixences de persones expertes, patronals i autoritats de tot ordre, que varen opinar sobre els diferents aspectes d'aquella llei. Els grups varem pactar el conjunt de compareixences i, entre elles, n'hi havia algunes d'unipersonals; és a dir, de persones expertes, avalades per algun dels grups que els havien proposat.

Per CiU es va proposar el nom d'una persona eminent, de nacionalitat sueca, em sembla recordar, que havia de parlar dels criteris i bondats de l'educació separada i que es va desplaçar especialment de Suècia a Barcelona per intervenir. Va venir expressament, va pagar el viatge el Parlament de Catalunya, per intervenir a la comissió... (*veus de fons*), doncs, no va pagar el viatge, però es va desplaçar expressament. (*Veus de fons*.) Varem escoltar amb atenció aquella persona, que va proposar diferents objectius i propostes... (*Persisteix la remor de veus*.) Senyora Rigau, faci el favor d'atendre quan li estic comentant... (*Remor de veus*.) Va defensar diferents articles...

La presidenta

Senyor diputat, senyor diputat...

Daniel Font i Cardona

...a proposta de vostès...

La presidenta

Senyor diputat... Senyor diputat, no li correspon, a vostè, dir el que acaba de dir. (*Veus de fons*.) No li correspon a vostè.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Continuï.

Daniel Font i Cardona

Varem escoltar aquesta persona que vostè va fer venir en aquest sentit, i sobre l'autoritat que se li suposava. Però la sorpresa va ser gran, perquè, quan al finalitzar li vàrem fer un parell de preguntes, li vàrem preguntar si en el seu país, Suècia, que s'ha posat de moda, com veuen, havien adoptat els seus objectius i propostes.

Ens va respondre que no, que en absolut, que no li havien fet cap mena de cas en el seu país, no? I li vàrem repreguntar si tenia molts partidaris a Suècia, al seu país; i ens va respondre que tampoc, que ningú li havia donat suport ni operatiu ni en cap sentit, no?

I, a continuació, ens vàrem preguntar per què havia fet comparèixer, CiU, aquella persona de Suècia, que a Suècia no tenien en compte ni tampoc tenia partidaris, ni suports operatius, ni de cap altra mena, no?

Doncs, pensem, nosaltres, que perquè es tractava de fer veure que hi havia unes tesis recolzades per persones molt i molt importants, o aparentment –aparentment– molt i molt importants, però que encara, al capdavall, es representaven únicament a si mateixes de manera unipersonal. Per seguir el llenguatge d'ahir: no era bèstia grossa, era bou; i era bou del dur, eh?

Entenem que la moció d'Esquerra Republicana intenta blindar una situació com la que els acabo d'explicar. És una moció garantista, que intenta blindar aquest tipus d'actituds, es posi com es posi, senyora consellera. I evitar que, repetint aquestes habilitats que tenen, Ensenyament busqui uns autors d'avaluacions i impactes tan rebuscats –tan rebuscats, tan rebuscats– que únicament representen les tesis suportades per ells mateixos o pel mateix departament.

I la raó de concepte, senyora consellera, és que la sisena hora ha estat una mesura amb impacte positiu i directe sobre les escoles i les famílies implicades de manera àmplia –de manera àmplia. Qualsevol persona amb un mínim d'equanimitat, que es faci una reflexió sobre aquesta qüestió conclourà el mateix: que la sisena hora és necessària, que treballa a favor de la qualitat educativa, que permet un marge de treball que ajuda a consolidar el projecte educatiu de cada escola i, en definitiva, que és extremadament positiva.

I, finalment, per acabar, senyora presidenta, que l'incompliment de la Moció 30 del Parlament implicaria una situació d'extrema gravetat, perquè, a més, de la insubordinació que suposaria, vulneraria el dret a una escolarització equitativa dels alumnes i consolidaria un sistema, com ja s'ha dit, de dues velocitats diferenciades de manera institucional: escoles amb cinc hores de jornada escolar i escoles amb sis hores de jornada escolar.

Consegüentment, per tot, senyora presidenta, senyores i senyors diputats, votarem a favor de la moció, fent l'observació que, si Esquerra Republicana acceptés les esmenes del Grup de CiU o les esmenes dels altres grups, ens abstindríem, per entendre que desnaturalitzarien el sentit d'aquesta moció.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'honorable senyora Anna Simó. Si bé, abans, voldria informar els senyors diputats i les senyores diputades de l'error a l'hora d'admetre per part d'aquesta Mesa

unes esmenes que són absolutament incongruents amb la interpellació que es va a substanciar.

D'acord amb l'article 139.4, els grups parlamentaris poden formular i presentar totes aquelles esmenes que siguin necessàries i que s'adiguin amb la interpellació i la moció subsegüent presentada, però han de ser, d'acord amb aquest article, congruents amb la interpellació substanciatada i amb la moció.

En aquest sentit, jo demano, en aquest cas, al Subgrup Parlamentari de Ciutadans que... (*Algú diu: «No és Ciutadans.»*) Ai, perdó, perdó, Ciutadans..., és Solidaritat per la Independència, que ho tingui en compte a l'hora de presentar les esmenes.

Saben perfectament, com a diputats, que així és com s'ha de fer. I avui han estat vostès els que han comès l'error. També la Mesa en admetre-ho, però vostès no haurien d'haver-les presentat.

I sí que demano, a tots els grups, que, en principi, no puc dir-los el mateix que acabo de dir, que siguin curtosos a l'hora de presentar totes les esmenes a les diferents mocions.

(*Alfons López i Tena demana per parlar.*) Senyor López Tena...?

Alfons López i Tena

Per, diguem-ne, petició directa de la senyora presidenta. Li recordo que la Mesa va acceptar en una moció presentada per Solidaritat Catalana per la Independència, sobre retribució d'alts càrrecs, unes esmenes del Grup d'Iniciativa sobre el tractament honorífic dels consellers de la Generalitat.

I li recordo, també, que el mateix article està vigent en el Reglament i que la Mesa ha acceptat la tramitació de tres lleis òmnibus que no tenen cap coherència interna.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Jo li recordo que el que he dit abans serveix per a tot. Però... –i per això ho he dit, però–, avui, l'error ha estat degut a la presentació d'aquestes esmenes per part del seu subgrup i per això li ho he dit.

Senyora Simó, té la paraula.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, senyora presidenta. Perquè avui el que hem vingut a parlar és d'una moció sobre la sisena hora i l'incompliment per part del Govern. Esquerra Republicana no acceptarem cap esmena, per coherència i per falta de voluntat dels esmenants, també, a arribar a cap acord.

Miri, per tant, les esmenes que Convergència i Unió ha pactat amb el Partit Popular de presentar..., senyor López, vostè el que fa és jocs de mans –és jocs de mans–; de coherència, cap ni una. Vostè fa jocs de mans. Nosaltres hem fet altes i baixes en els pressu-

postos, a l'articulat, a la llei de mesures... (*Veus de fons.*) I tant que sí! I que Convergència i Unió s'estimi més pactar amb vostès que amb nosaltres no és un mèrit seu, és que els surt molt més barat fer-ho amb vostès.

I el que ens ha donat, senyora Munté, són excuses formals, una altra vegada: cortina de fum, per amagar, ras i curt, que no els fa res que s'aprofundeixi en la dualització del sistema educatiu. No minimitzin les millores, però tampoc no minimitzin els riscos d'aquesta dualització, eliminant la universalitat de la sisena hora. Li estic parlant de complir mocions, li estic parlant de reprogramar, li estic parlant d'avaluar rigorosament. Són vostès els que no estan complint la LEC, perquè estan incomplint aquest principi que els deia d'universalització, d'universalitat i d'equitat.

Tenen sis cursos per incrementar els recursos dedicats a educació, i en aquests sis cursos els proposem que reprogramin, per al bé del futur del país, del present i del futur del país, i la igualtat d'oportunitats d'aquest país. Que reprogramin la sisena hora a la pública; que les famílies de la concertada puguin rebre recursos per tal de tenir aquesta sisena hora, que els surti de manera gratuïta, i per tal que es compleixi amb la redistribució de l'alumnat amb necessitats educatives especials, perquè el 85 per cent d'aquest alumnat està a la pública, el 15 per cent està a la concertada, i aquí és on hi ha les grans diferències.

Que no tenim problemes a primària amb l'horari? El currículum de primària està pensat per a *comunidades autónomas* com la de Madrid, en què tenen una única llengua i després l'anglès. Nosaltres en tenim tres per fer; amb quatre hores i mitja no hi ha temps per fer tot això. I vostès renunciant aquesta hora.

Nosaltres no vam generar alarmes infundades, senyora Munté, i desconcert, van ser vostès. El desconcert que deuen tenir ara els centres concertats i les famílies concertades dient: «Els sis-cents euros que jo estic pagant, no serveixen per a re? Són inútils els 600, 700 euros que paguem a l'escola concertada per aquesta sisena hora?, no serveixen per a re?»

I, per acabar, a la Mesa m'adreço, no entenc com no s'ha aplicat l'article 139.4. L'error que avui aquí hi hagi dues esmenes, en una moció com aquesta, sobre el CAT és de la Mesa, per no haver-ho admès.

Nosaltres –nosaltres–, òbviament, el que demanem és: si es vol parasitar una moció, les coses es parlen; però aquí no hi ha hagut cap voluntat de parlar re. Insto els senyors de Solidaritat a aprovar una proposta de resolució que hem presentat Esquerra Republicana en comissió, per tal de tirar endavant el CAT a les matrícules dels vehicles oficials, perquè això no són formes.

Per tant, no els acceptarem aquestes esmenes.

Gràcies.

(*Neus Munté i Fernández demana per parlar.*)

La presidenta

Senyora Munté...

Neus Munté i Fernàndez

Per al·lusions de dues il·lustres diputades...

La presidenta

Trenta segons.

Neus Munté i Fernàndez

Gràcies, senyora presidenta. Senyora Camats, una mica més de coneixement. El programa PROA, que vostè ha mencionat, del Ministeri d'Educació i Ciència, del MEC, ha finalitzat, també ha finalitzat. I, en general, jo els demanaria una mica menys de populisme i una mica més d'educació.

Senyora Simó, no ens parli de desconcert. Desconcert, el que van generar també les promeses grandiloqüents del Pacte nacional per a l'educació. Nosaltres sí que sabem i som conscients que hi ha entitats, que respectem moltíssim, i moltes persones que no comparteixen aquest debat que estem fent sobre la sisena hora o que defensen, molt legítimament, les bondats de la sisena hora. Nosaltres sí que estem parlant i seguirem parlant amb ells, i els explicarem aquest informe, per cert, rigorós, de la inspecció educativa, la mateixa que durant aquests anys també ha estat assistint altres departaments, en aquest cas, d'Educació. Nosaltres sí que respectem aquestes opinions i les tenim en compte; no com vostès, que, com els recordava l'altre dia, també en comissió, han protagonitzat, han gestionat i cogestionat...

La presidenta

Senyora Munté...

Neus Munté i Fernàndez

...una política educativa que ha estat la més contestada de la història per part de la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

(Dolors Camats i Luis demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Camats...

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyora presidenta. Senyora Munté, no s'amoïni, el programa PROA acaba i en comença un altre. En tot cas, és un programa del *ministerio*, de suport, amb el qual vostès faran aquest reforç escolar que diuen que és el seu pla de xoc.

I, sincerament, si vol parlar de coneixement, parlem a fons d'aquest informe. La senyora consellera no es cansa de repetir-nos que la sisena hora no és lectiva. No és lectiva, oi que no ho és? I aleshores per què fan un informe que només avalua els resultats acadèmics d'aquesta sisena hora? *(Remor de veus.)* Si no és lecti-

va, per què fan un informe que només avalua com han millorat les notes dels nois i noies?

(Anna Simó i Castelló demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Simó...?

Anna Simó i Castelló

Per al·lusions...

La presidenta

Trenta segons.

Anna Simó i Castelló

...i contradiccions, presidenta. La inspecció educativa fa molt bé la seva feina d'inspecció, però no se li pot demanar que en tres setmanes faci un informe aprofundit, rigorós i científic sobre la sisena hora en els resultats escolars.

De qualsevol manera, senyora Munté, jo no sé si ens duu a algun lloc el teva/meva, que si tu n'has tingut més constatació o menys; però al final de legislatura vostès es veuran obligats a avaluar quin ha estat l'impacte de treure la sisena hora, i aleshores en parlarem.

(Uriel Bertran Arrué demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Bertran...?

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Per al·lusions...

La presidenta

Trenta segons.

Uriel Bertran Arrué

...gràcies-, a la senyora Anna Simó. Quan els mitjans ordinaris del Reglament del Parlament de Catalunya no permeten portar temes d'actualitat política en aquest Parlament de forma immediata, s'han d'utilitzar mitjans extraordinaris. Avui...

La presidenta

Això no són al·lusions al tema –això no són al·lusions.

Uriel Bertran Arrué

Avui...

La presidenta

Senyor Bertran, que ja ho hem parlat en el seu...

Uriel Bertran Arrué

Doncs, ara vaig al tema de les al·lusions, senyora... Li demanem a Esquerra Republicana que permeti que per seguretat jurídica avui es pugui portar a terme aquesta votació al Parlament de Catalunya, per a la tranquil·litat dels ciutadans, que també donin suport a les mesures legals que en aquest sentit presentarem...

La presidenta

Té vostè altres iniciatives per poder dur-les a terme.

Uriel Bertran Arrué

I al senyor Rafael López, la setmana passada...

La presidenta

Ja ha quedat clar que les seves esmenes no són congruents. S'ha acabat, senyor Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Senyora presidenta, vostè... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Senyor Bertran, s'ha acabat.

Passem a la votació de la moció. Entenent que no s'han admès les esmenes, es vota la moció en tots els seus termes menys..., a petició del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida, votarem per separat el punt 4, a partir de la quarta línia. Per tant, primer votarem tota la moció, 1, 2, 3 i 4 fins a «sis cursos». D'acord? *(Pausa.)*

Comença la votació.

(Alfons López i Tena intervé sense fer ús del micròfon.) Ara no... –ara no. *(Remor de veus.)*

Ha estat denegada per 31... *(Remor de veus.)* Perdó... –perdó–, jo havia iniciat la votació, veig que no han votat la majoria, i reiniciem la votació... *(Veus de fons.)* Senyor López Tena, quina votació separada vol?

Alfons López i Tena

Demanam votació separada del punt 2 i del punt 3 de la moció inicial, presentada per Esquerra Republicana. O això és una república bananera en la qual vostè aplica les regles com vol? *(Forta remor de veus.)*

La presidenta

Senyor diputat, l'hauré de cridar a l'ordre, cosa que no es fa des de fa molt temps en aquest Parlament. Tingui respecte al Parlament de Catalunya i a aquesta Mesa i a tots els diputats. *(Forts aplaudiments.)*

Passarem a fer votació separada dels punts, en primer lloc, 1 i 4 fins a «sis cursos», i continuarem després amb les altres votacions.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 52 vots a favor, 79 en contra i 1 abstenció.

Votarem ara per separat el punt 2 i el punt 3. Es poden votar conjuntament? *(Pausa.)* Doncs, punt 2 i punt 3.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 49 vots a favor, 82 en contra i 1 abstenció.

Passarem, ara, a votar a partir de «per establir la igualtat» del punt 4, i el punt 5 i el punt... No, el punt 4, la resta del punt 4, molt bé –la resta del punt 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 42 vots a favor, 79 en contra i 11 abstencions.

I votem ara els punts 5 i 6.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 53 vots a favor i 79 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats pel que fa a la despesa en sanitat pública i al millorament dels serveis i de la qualitat assistencial (tram. 302-00054/09)

Passem al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats pel que fa a la despesa en sanitat pública i al millorament dels serveis i de la qualitat assistencial. Per presentar-la, té la paraula la il·lustre diputada senyora Eva García, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

(Remor de veus.) Esperis un moment, senyora diputada.

(Pausa.)

Senyora diputada, ja pot començar.

Eva García i Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable consellera, senyores diputats i diputades, per defensar aquesta moció del Partit Popular de Catalunya, presentada com a moció subsegüent a la interpellació que vàrem adreçar al conseller de Salut en el Ple anterior. Al Partit Popular vàrem anunciar que teníem diferents propostes per reduir les despeses, també en el Departament de Salut, doncs, a causa, precisament, de la situació econòmica rebuda per l'actual Govern de la Generalitat, que obliga a fer una sèrie d'actuacions; una sèrie d'actuacions en què nosaltres tenim diferents propostes també en el Departament de Salut.

En primer lloc, reordenament dels serveis sanitaris per millorar la seva eficiència millorant, en primer lloc, l'atenció primària, aplicant mesures que disminueixin les variacions en la qualitat de l'atenció primària i la prestació de serveis addicionals.

Una altra línia a treballar que creiem també convenient és la coordinació assistencial vinculant als equips d'atenció primària amb especialistes i amb professionals de la salut.

Un altre punt que proposem, des del Partit Popular de Catalunya, és la reutilització de qualsevol estalvi que es pugui fer en el Departament de Salut, la reutilització en el manteniment dels serveis sanitaris que presenten l'Institut Català de la Salut i altres entitats de la xarxa d'hospitals públics.

Creiem que cal, també, prioritzar en els procediments quirúrgics en espera, en base a criteris d'impacte sobre la qualitat de vida del malalt, sobre el risc de complicació durant l'espera i sobre l'efectivitat clínica de la intervenció.

Creiem, també, que cal reduir la despesa farmacèutica. El meu grup, el Grup Parlamentari del Partit Popular, ho hem demanat en reiterades ocasions, però avui aquesta proposta encara té més sentit que mai, després que ahir la mateixa ministra de Sanitat s'afegís a les tesis del Partit Popular de Catalunya. Benvinguda sigui la senyora Pajín. Al Partit Popular fa molt de temps que ho demanem, també a Catalunya, i que ho posem en pràctica allà on governem, i és a Galícia. Per tant, celebro que la senyora Pajín apliqui les receptes del Partit Popular de Catalunya.

Una altra proposta que fem des del Grup Parlamentari Popular per tal de reduir la despesa en el Departament de Salut és sobre l'accessibilitat al sistema. Creiem que cal restringir d'alguna manera el nostre sistema sanitari; creiem que cal controlar que qualsevol persona que ve a residir, ni que sigui temporalment, a casa nostra, doncs, tingui accés a rebre una intervenció de millor qualitat que les que hauria pogut tenir a casa seva i, a més, finançada per l'Administració. Considerem que cal establir una carència per accedir a aquestes prestacions no urgents o vitals. La nostra sanitat és limitada, i en aquests moments d'importants ajustos pressupostaris en el Govern de la Generalitat i de disminució dels recursos cal prioritzar també la despesa. La sanitat a Catalunya és limitada i no ens podem permetre el luxe que qualsevol persona tingui un accés il·limitat a aquest sistema sanitari públic català.

A l'últim punt de la moció –i no perquè sigui l'últim és el menys important, sinó tot al contrari– demanem al Govern d'Espanya responsabilitats polítiques per negar reiteradament el pagament a Catalunya del que ens deuen, dels 1.450 milions d'euros del Fons de competitivitat. Exigim, des del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya exigim el pagament immediat d'aquests diners, que serviren, en part, per eixugar el dèficit que té la Generalitat de Catalunya i que haurien permès que aquestes retallades en matèria sanitària no haguessin de ser tan i tan importants. Volem que la ministra d'Economia i vicepresidenta segona del Govern d'Espanya assumeixi les seves responsabilitats polítiques i, per tant, compleixi amb les seves obligacions que té també amb Catalunya.

Aquestes són les propostes que presentem des del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i

esperem el suport de tots els grups parlamentaris en aquesta cambra.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, per defensar les esmenes presentades té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'honorable senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, presidenta. Honorable consellera, senyores diputades, senyors diputats... Miri, estem, diputada, davant d'una moció..., una moció subsegüent que vostè ha presentat i que a l'hora de llegir-la ens ha deixat a tots molt perplexos. És una moció que, per mi, la millor manera que la pot definir és com l'adaptem amb aquelles dites, molt catalanes, que diuen «nadem i guardem la roba alhora», i potser, en el cas de vostè, els sonarà millor aquella d'«anar a missa i repicar campanes alhora».

Jo ho sento, però fa tot just vint-i-quatre hores que el Govern de la Generalitat ha donat llum verda a uns pressupostos que, vostè ho sap molt bé –vostè ho sap molt bé–, van més enllà de les retallades en l'àmbit de la salut, perquè també, amb aquests pressupostos, el que estem fent és consolidar un nou model de salut amb una clara debilitat pel sistema públic de salut, i això, diputada, ha estat possible gràcies a la complicitat del Partit Popular. I avui tornen a la càrrega –avui tornen a la càrrega. Jo l'admiro. Jo l'admiro, perquè, realment, no ho dic a títol personal, eh?, però crec que el seu grup polític està patint un greu problema de trastorn polític, eh? Molt lluny –molt lluny– de l'escenificació, avui estem molt lluny d'aquella escenificació que vostès van fer tot just fa una setmana..., fa pocs dies, una escenificació d'una gran responsabilitat envers aquesta Catalunya, que ningú la vol bananera. Va, vostès van fer una teatralitat, i no són creïbles; no són creïbles, senyora diputada, perquè quan tenien l'oportunitat la van defugir i acte seguit fan bugada, fan la bugada molt ràpid, molt ràpid, i, apa, tornem a començar. Ho sento, no són creïbles.

Permeti'm que passi a posicionar-me i a explicar les meves esmenes. Nosaltres hem presentat una esmena en el punt 1, perquè d'entrada estem totalment d'acord que pugui haver-hi una revisió de la cartera de serveis sanitaris, però un cop més –un cop més– tant Convergència i Unió com vostès s'obliden dels professionals de l'àmbit de la salut. Per tant, el que nosaltres demanem, que això es faci amb el consens, amb el diàleg amb tots els professionals de l'àmbit de la salut, perquè no els podem deixar de banda, aquells que són els màxims responsables del nostre sistema sanitari.

Deixem clar, tanmateix, senyora diputada, que al donar-li suport no estem donant el vistiplau, tant en aquest punt com en el punt e, a tancar la porta a les intervencions quirúrgiques de canvi de sexe, a les inseminacions *in vitro* o a la interrupció voluntària de l'embaràs, fet que vostè, senyora diputada, ha conside-

rat no prioritari –així ho ha manifestat diverses vegades–, fins i tot, podríem arribar a pensar, innecessàries per vostè, i que, si estigués al seu abast, possiblement les eliminaria de la cartera de serveis.

Respecte a la segona esmena presentada, tots tenim clar que estem..., bé, vostès estan ja en plena precampanya electoral i que la seva prioritat política –em refereixo a la de la ministra Salgado– no és millorar la qualitat assistencial. D'això en van perdre l'oportunitat en els pressupostos. I, per tant, el que nosaltres estem proposant aquí és..., evidentment que tots estem d'acord que hi hagi aquest traspàs del Fons de competitivitat, i en això li donem suport. Però també, i vostè ho acaba d'esmentar ara, fa un segon, que aquests diners reverteixin per evitar aquestes retallades en l'àmbit de salut.

Diputada, accepti la meua esmena, que parla clarament que una part d'aquests diners, si és que arriben a Catalunya, es destinin precisament a evitar no només les retallades en l'àmbit de salut, sinó que vagin una mica més enllà i també es puguin utilitzar no per a la contenció del dèficit, sinó per a altres prestacions socials que també s'han vist afectades.

En el cas que vostè accepti les esmenes de Convergència, el nostre grup demanarem votacions separades, presidenta, del punt 1.c, perquè clarament..., ja li ho dic, el punt 1.c i el punt 1.e, a l'espera de com queda transaccionat el punt 2, perquè el punt 1.c és un clar retrocés i és donar via lliure perquè es pugui incomplir el Decret 354/2002, que, per cert, es va aprovar en aquest Parlament, i crec que a instàncies de vostè. I en el punt e, perquè, malgrat que estem d'acord a evitar aquest anomenat «turisme sanitari», el nostre grup presentarem esmenes per a la seva modificació, perquè podrien quedar fora –podrien quedar fora–, senyora diputada, molts col·lectius que precisament no fan turisme sanitari a casa nostra.

La resta de la moció tindrà el vot favorable d'Esquerra Republicana, i a l'espera, tal com he dit abans, que s'acabi concretant aquest punt número 2, que suposo que ara ens comentarà, doncs, la diputada de Convergència i Unió.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, per presentar les esmenes en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre senyora Maria Assumpció Laïlla.

M. Assumpció Laïlla i Jou

Gràcies, presidenta. Tornem a parlar, una vegada més, de salut en aquest faristol, avui arran d'una moció subsegüent a una interpel·lació del Partit Popular. I realment és un tema recurrent, no només en la comissió pertinent, òbviament, sinó també en aquest faristol, perquè és de summa importància, i a vegades crec que val la pena repetir i repetir les coses perquè a vegades no es confonguin, i clarificar-les, sobretot quan hi ha

la utilització per part d'alguns del tema de salut, que no la sanitat, com a arma d'agitació col·lectiva.

En aquest sentit, doncs, no podem per menys que celebrar les demandes que es fan en aquesta moció, així com les esmenes que ha fet, doncs, algun altre grup parlamentari, perquè responen a la importància que té per a aquest Govern intentar minoritzar l'impacte dels ajustaments econòmics que són necessaris i urgents i que aquest Govern no pot deixar d'aplicar a causa de la situació econòmica i financera en què s'ha trobat la Generalitat de Catalunya.

Per això, en aquesta línia, subscrivim precisament el punt 1 de la seva moció, en què indica que el saldo alliberat a conseqüència de l'estalvi del Departament de Salut reverteixi, tal com diu la moció, en la xarxa hospitalària d'utilització pública i també a l'ICS. I de la mateixa manera, doncs, compartim també la importància de la necessitat de revisar la cartera de serveis sanitaris, si cal, si així es considera, per tal de poder establir, doncs, una prioritització, com és, per exemple, el cas dels procediments quirúrgics en llistes d'espera.

I en la mateixa línia, doncs, també proposem afegir el concepte d'una possible revisió d'aquest decret a què feia referència la portaveu d'Esquerra Republicana, el Decret 354/2002, del 24 de desembre, que marca uns terminis màxims d'accés a determinats procediments quirúrgics.

A més, és evident, doncs, que cal dur a terme una recalendarització de les actuacions pendents en matèria d'equipaments sanitaris, perquè, tot i que no es qüestionen les inversions, i ho hem anat explicant arreu del territori, és necessari fer aquesta recalendarització adaptant-la a una realitat econòmica del país i també a aquestes disponibilitats pressupostàries. Així com també, doncs, és important establir un període de carència en l'accés al sistema sanitari, òbviament, descartar-ne les urgències i aquelles situacions que tenen un risc vital per a les persones, però amb l'objectiu d'evitar el turisme sanitari, i respectant, això sí, la Llei 21/2010, del 7 de juliol, d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública, que es va aprovar en aquest Parlament. A més, aquesta carència, cal destacar que no vulnera cap normativa estatal ni es produeix cap discriminació als estrangers, ja que el que fa és igualar les condicions requerides per al seu tractament. I, de fet, com que l'objectiu és precisament intentar incidir en el turisme sanitari, que creiem que és una conducta que suposa un frau de llei, doncs, el que volem és dirigir-nos a evitar que persones estrangeres, normalment de països rics i amb recursos, que no tenen dret a l'assistència sanitària de cobertura pública, conforme, doncs, a la normativa espanyola però també a la comunitària..., i que s'empadronen a Catalunya per la facilitat que hi d'empadronar-se, amb un únic objectiu de gaudir, doncs, al dia següent mateix, d'una assistència sanitària d'alta qualitat, com és la catalana, i gratuïta. I, per tant, entenem que a Catalunya aquest frau no el podem permetre.

I quan parlem, doncs, de despesa farmacèutica, ja ho hem explicat també, doncs, compartim que el catàleg

farmacèutic inclogui i prioritzi medicaments genèrics o de marca a menor preu.

Llavors, per fer ja referència, doncs, al punt 2 d'aquesta moció, la diputada del Partit Popular ho explicava, jo creia que en aquesta moció, home, era un punt una mica forçat, posat molt amb calçador, en la línia d'aquesta moció; ja veig que no, que no té l'originalitat d'aquest fet, com s'ha vist precisament en el debat del punt anterior en aquest Parlament. Però, clar, entenem, doncs, que incorporar la demanda del cessament d'una ministra, en aquest cas la Salgado, en aquest Parlament, cadascú de nosaltres des dels nostres partits o des d'altres tribunes tenim la possibilitat de demanar-ne aquesta dimissió. I, per tant, nosaltres el que els hem proposat és precisament fer una esmena transaccional en aquest punt, perquè entenem i compartim la reivindicació que fan del pagament del Fons de competitivitat que l'Estat deu a Catalunya i que està així previst al sistema de finançament del nostre país.

Per aquest motiu, li deia, hem proposat una transacció, que ara farà arribar a la Mesa, en què volem recalcar precisament això, aquestes dues coses: l'incompliment de l'Estat amb Catalunya i demanar, doncs, el compliment precisament d'aquest pagament del Fons de competitivitat.

I és per aquest motiu, doncs, que nosaltres, si ens acceptés les esmenes i aquesta última transacció, treballada juntament amb vostès, donaríem suport a la totalitat de la moció.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara poden intervenir per fixar la seva posició; en primer lloc, l'illustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable consellera, il·lustres diputats i diputades, bé, a mi tota iniciativa que sigui mantenir i millorar el sistema sanitari català, doncs, em sembla correcta i, a més a més, tractant-se d'un model d'èxit, si el podem mantenir i millorar, millor que millor.

El que sí que, quan vostès fan referència a una revisió de la cartera en el punt 1.b, revisió de la cartera dels serveis sanitaris, suposo que s'està referint, illustre diputada, a prioritzar i a primar el servei i, per tant, s'està referint a les retallades. I a mi m'agradaria recordar-li que, aquestes retallades, doncs, miri, reduint un 20 per cent l'espoliació fiscal que patim per part de l'Estat, no estariem parlant de retallades.

En qualsevol cas, estic a favor de la revisió de la cartera de serveis sanitaris, sempre que es faci amb criteris professionals –ho han dit alguns portaveus que m'han precedit–, referent a..., en fi, que ho facin experts de l'àmbit de la salut i que els gestors es dediquin a gestionar els recursos públics i que els professionals de la medicina siguin els que, doncs, aconsellin respecte de quines són les prioritats dels ciutadans quant a deter-

minades urgències en les prestacions i a l'hora de valorar, doncs, això, les persones que tenen el dret d'accés i especialment les que no tenen reconegut el dret a l'assistència sanitària pública.

En qualsevol cas, en tots els punts de la moció, doncs, estic d'acord a revertir l'estalvi a l'ICS, en els terminis d'accés als procediments quirúrgics, a donar publicitat a les llistes d'espera. Al d, doncs, l'informe sobre els equipaments a què fa referència. I a l'f, doncs, reduir la despesa farmacèutica, referint-se a la prescripció de genèrics i també al nou catàleg, no?, que incorpori els genèrics amb menor preu. Per tant, doncs, en aquest aspecte donaré suport a la moció.

I al punt número 2, jo el que li diria és que, clar, no només reclami els 1.450 milions d'euros i, en fi, demani la dimissió a la ministra, sinó que també hi han altres, diguem-ne, perjudicis que s'estan produint, com és un dèficit en infraestructures; s'havien compromès a fer unes inversions. També demani la dimissió del ministre responsable d'aquestes qüestions, que també estan perjudicant les inversions en infraestructures a Catalunya i s'han compromès a fer-les i no compleixen, eh?

En qualsevol cas, votaré a favor de la moció, perquè estic a favor de l'esperit i dels punts que vostès plantegen.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'illustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran i Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Esperem que ara puguem parlar amb més tranquil·litat que abans. Tot i que és curiós, perquè just acaba d'haver-hi tota una polèmica sobre quins continguts han de tenir les mocions i les esmenes al Parlament de Catalunya, i se'ns apareix un punt 2, avui, en aquesta moció, que res té a veure amb el contingut de la moció, perquè la moció diu «Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats pel que fa a la despesa sanitària i en sanitat pública i al millorament dels serveis i de la qualitat assistencial», i, en el punt 2, es demana la dimissió de la vicepresidenta segona del Govern de l'Estat i ministra d'Economia i Hisenda, la senyora Elena Salgado, pel Fons de competitivitat. Molt bé.

Doncs, esperem que la Mesa del Parlament també tingui a bé de, quan es presenten les mocions, ajustar exactament quins són els criteris. I així, doncs, anirem constrenyent el debat d'aquest Parlament, l'anirem constrenyent, de tal manera que al final, pràcticament, ens haurem de regir a allò que en el passat, dues setmanes abans, s'ha estat discutint, i tota l'actualitat política que s'esdevingui en el país no podrà ser de cap manera incorporada en el Parlament de Catalunya perquè anirem tots amb una cotilla.

Doncs, si aquest és el Parlament que volen...

La presidenta

Diputat...

Uriel Bertran i Arrué

...doncs, allà vostès amb la seva responsabilitat.

La presidenta

Li queda menys d'un minut per al seu posicionament, senyor diputat.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies. Quan quedin trenta segons, li demanaria que m'avisés, i quan en quedin quinze també, senyora presidenta.

A partir d'aquí...

La presidenta

Oh!, jo l'avisaré en el moment que acabi.

Uriel Bertran Arrué

A partir d'aquí, el que li demanarem al senyor del Partit Popular, a partir de les propostes que han presentat, és si acceptaran les esmenes de Convergència i Unió, per veure exactament com quedarà el contingut de la moció final. En funció de les esmenes que vostès acceptin, donarem suport o no a aquesta moció.

I, en concret, en el punt 2 ens abstindrem –i tot i que no té res a veure el punt 2 amb la moció que han presentat–, en la mesura que, sigui quina sigui la vicepresidenta del Govern espanyol i sigui quin sigui el govern espanyol de torn, com ja hem vist en reiterades ocasions, això en re millorarà les relacions fiscals entre Catalunya i l'Estat espanyol, que pateix un espoli contumaç, sistemàtic, premeditat, un robatori fiscal que no depèn ni de quina vicepresidenta hi hagi al Govern espanyol ni de quin sigui el Govern espanyol de torn, sigui del PP o del PSOE.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Honorable presidenta, *consellera*, il·lustres diputats i diputadas, esta moción, como tantas otras del Partido Popular, tiene una voluntad de coartada. Y tiene una voluntad de coartada porque, si el Partido Popular tenía tantas buenas ideas para reducir el gasto del Departamento de Salud, tenía que haber empezado por no admitir una, que ha sido la que se ha aplicado: 900 millones de recorte. Novecientos millones de recorte en el gasto sanitario: esa ha sido su gran aportación a la aprobación de estos presupuestos de Salud.

Mire, yo era aficionado a leer a los moralistas franceses del XVI y el XVII, y recuerdo una frase de La Rochefoucauld que decía: «La hipocresía es el tributo que el crimen rinde a la virtud.» Entonces, cuando uno ha permitido la aprobación de los presupuestos de Salud donde se recortan 900 millones de euros, donde uno hace escasos días en la Comisión de Salud dijo que estaba tan, tan, tan comprometida con garantizar el tiempo mínimo de espera en las listas sanitarias que se iba abstener en una propuesta para hacer cumplir el acuerdo del Consejo Interterritorial de Salud de noviembre del 2010, en el cual se establecía un límite de ciento ochenta días para determinadas intervenciones; cuando uno en intervenciones públicas acusa a aquellos que cuestionamos, a aquellos que cuestionan el catálogo de servicios, diciendo que preferimos las intervenciones de cambio de sexo a operaciones de cáncer, como se ha escuchado en algunos miembros de su partido; cuando uno hace eso, pues, desde luego, pierde legitimidad.

Yo, desde luego, evidentemente, en cuanto al redactado de las mismas, apoyamos la mayor parte de ellas. (*Remor de veus.*) Lo que me gustaría es que uno no dijese una cosa y aprobase la contraria. Porque ustedes son los cómplices necesarios en la aprobación de un presupuesto donde estos principios que ustedes esgrimen aquí como coartada para justificar su apoyo a estos presupuestos..., no lo hubieran hecho. Pero lo hicieron; ustedes apoyaron y han apoyado indirectamente estos presupuestos. Y, por lo tanto, son ustedes corresponsables de la reducción de la calidad asistencial que de ello se derivará. Por muchas mociones que aprueben, por muchos titulares que generen, por mucho que digan, el conjunto de ciudadanos de Cataluña van a saber que la reducción en su calidad asistencial y sanitaria dependerá también de su responsabilidad.

Y finalizo, presidenta. Yo también me sumo a una valoración absolutamente negativa de permitir incorporar el punto número 2 a esta moción, por dos motivos: el primero, porque no tiene coherencia con el motivo expositivo, y el segundo, porque miente, porque miente tácita y directamente. Aquellos que hemos leído el actual modelo de financiación sabemos que la liquidación del Fondo de competitividad es cada cinco años, es decir, el 2013. Entonces, una cosa es pedir un adelanto –que ahí Ciutadans se ha sumado a las peticiones de este Gobierno y de numerosos miembros de la cámara– y otra cosa es mentir en sede parlamentaria diciendo que eso es una obligación del Gobierno.

Y, hablando de responsabilidad, aquellos que han argumentado la responsabilidad como elemento para apoyar unos presupuestos antisociales, que pidan la dimisión de la vicepresidenta económica del Gobierno, con la que está cayendo en Europa, por incumplir aquello que no ha incumplido..., desde luego, es una falta de responsabilidad absoluta.

Gracias, presidenta; gracias, diputados.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre diputada senyora Laia Ortiz.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. (*Remor de veus.*) Senyores diputades...

La presidenta

Un moment... –un moment–, senyora diputada. (*Pausa.*) Pot parlar.

Laia Ortiz Castellví

Molt bé. Bé. Nosaltres, jo crec que com es pot suposar, també pels debats que hem tingut i el debat que vam tenir a la Comissió de Salut –prou encès que va ser– la setmana passada, no votarem la seva moció, ens hi abstindrem. Perquè no volem entrar ni en els continguts, perquè a nosaltres ens sembla realment que és un acte de cinisme polític fer veure que aquí no ha passat res, que abans-d'ahir es poden aprovar uns pressupostos de la Generalitat que retallen el 14 per cent de la despesa sanitària del nostre país i avui es pot venir aquí a continuar el xou, com si no passés res. Doncs, hi ha un abans i un després en el sistema sanitari. I, clar, vostès vénen aquí com si poguessin venir aquí a xiular i fer veure que no passa res, que avui podem continuar parlant sense haver sacsejat i haver passat aquesta desfilada pel sistema sanitari.

I, de fet, nosaltres entenem que aquesta moció és per netejar la seva consciència. I, miri, nosaltres, mocions per parlar de com millorar el sistema sanitari, sí, de com podem trobar estalvi, sí; però mocions per fer fotografies o mocions terapèutiques, per a la seva consciència, doncs, no hi comptin.

I, per tant, nosaltres hem vingut aquí, en tots els debats que s'han fet aquesta legislatura, que han estat molts, per parlar de salut, hem vingut amb voluntat constructiva, presentant mocions també per on podríem estalviar, i també quan les ha presentat el Partit Popular o altres grups parlamentaris, ho hem fet així. Però, escoltin, ara ha passat una cosa entremig, que són aquests pressupostos. I, clar, el que no podem és continuar parlant quan el que ens està passant avui en el sistema sanitari és que les retallades ja són vigents. Es van aprovar abans-d'ahir, però les retallades ja fa dies que són vigents. De fet, ahir mateix es presentaven dos ERO en empreses de transport sanitari, però altres ja s'han presentat en diferents consorcis sanitaris. Tenim el tancament de quiròfans, tenim el tancament de serveis d'urgències, el tancament de serveis als centres d'atenció primària, acomiadament, reducció de personal especialitzat, etcètera, i un llarg etcètera; i fins i tot tancament d'hospitals. I això podríem revertir-ho, i segurament vostès tenien més força que ningú per revertir-ho. I no l'han utilitzada, aquesta força.

I, de fet, nosaltres el que entenem és que aquesta moció no té cap raó de ser, sinó la seva mateixa necessitat del Partit Popular d'eximir-se de culpes. I nosaltres entenem que no és la nostra funció venir a acompanyar-los en aquesta posada en escena.

Per una banda, a més a més, el contingut de la seva moció el que posa de manifest, diu, són coses que ja hem aprovat en altres mocions o en propostes de resolució que ja s'han votat també a la Comissió de Salut, o són brindis al sol que vostès han introduït en els pressupostos de la Generalitat. És que no afegeix pràcticament res de nou.

Parlen que si estalviem en alguns serveis sanitaris ho hem d'implementar, doncs, en l'ICS o en la xarxa d'hospitals. Doncs, miri, no és només dir que si trobem estalvi ho hem de revertir aquí; nosaltres també en els pressupostos plantejat d'on podem estalviar i que cal revertir-ho en aquests serveis sanitaris. Vostès ni s'han plantejat votar cap de les esmenes de la resta, o fer força en la negociació del Govern.

Però després plantegen revisar la cartera de serveis. Miri, podríem parlar-ne. Però, clar, és que vostès plantegen revisar la cartera de serveis amb criteris ideològics, allò que els sembla bé des de la seva moralitat i allò que no els sembla bé; no per un estalvi, diguéssim, i d'acord amb criteris clínics.

O amb els equipaments; amb els equipaments, realment, és especialment notori. Vostè, que ha anat de poble en poble defensant, sent la gran defensora dels equipaments públics i dels nous equipaments sanitaris, no n'ha aconseguit ni un en els pressupostos de la Generalitat, vostès no n'han aconseguit ni un. Han canviat la seva gran defensa dels equipaments sanitaris per dir que facin un informe de prioritització. Home, com a mínim, no?, si tenia la força aquesta, el Partit Popular, d'anar del bracet amb Convergència i Unió per aprovar els pressupostos, com a mínim aconseguixin algun equipament.

I, miri, nosaltres compartim la posició del diputat de Solidaritat pel que fa al segon punt –perquè ja s'està acabant el temps. Nosaltres entenem que si es coses no són coherents amb la moció, doncs, aquesta tampoc: demanar la dimissió en una moció sobre el sistema sanitari català..., entenem que la Mesa no l'hauria d'haver admès. Però sí que creiem que la funció d'aquest Parlament és debatre sobre allò que ha de fer el Govern, no només sobre l'actualitat política, que normalment..., que hi pot tenir a veure o no. I, per tant, les mocions han de tenir coherència interna. Però el que demostra el punt 2 és que el Partit Popular no només l'ha presentat per eximir les seves culpes i redimir la seva mateixa consciència, sinó, a més a més, per fer campanya electoral, perquè vostès ja estan en precampanya, i col·locar aquí la dimissió de la ministra no té una altra raó de ser.

Nosaltres els hauríem exigint més ambició a l'hora de negociar els pressupostos per, avui, continuar parlant de salut en uns termes constructius...

La presidenta

Senyora diputada...

Laia Ortiz Castellví

...i on tots els grups parlamentaris, doncs, hi podem posar de la nostra part per millorar la qualitat del nostre sistema.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Sabaté.

Josep M. Sabaté Guasch

Gràcies, presidenta. Vicepresidenta, diputats, diputades, senyora Eva García, aquesta moció que tractem avui, amb posterioritat a l'aprovació dels pressupostos, creiem que està totalment fora de lloc. I, senyora presidenta, potser caldria pensar-hi, en aquestes qüestions de com s'han de coordinar aquestes coses perquè tinguin un sentit.

Podríem compartir alguns dels plantejaments que vostès avui amb aquesta moció sotmeten a l'aprovació del Ple, i ho dic en positiu. Però, senyora Eva García, crec que vostès han construït una moció en base a un seguit de qüestions ja plantejades per vostè en altres moments i amb diferents formats, per acabar demanant el pagament del Fons de competitivitat. Bé, no sé si toca o no, però jo crec que és el sentit de la moció, eh? Només recordar-li dues coses: som la comunitat menys endeutada en salut i som la que paguem millor els proveïdors; o sigui que altres comunitats haurien de mirar de quina manera han fet les coses i com les hem fet nosaltres. Aquest fons, que preveu el sistema de finançament per a Catalunya (*veus de fons*) –sí, és així– aprovat a la passada legislatura sense el suport del PP..., i ens hi referirem després, a aquest punt; però deixi'm explicar-li totes i cada una, si em dóna temps, de les qüestions que vostè planteja.

Miri, al primer punt de la moció, diuen el mateix, pràcticament, que l'esmena que van introduir als pressupostos en aquest Ple i que ja hi va ser incorporada; per tant, crec que no s'hauria d'admetre. Però recordi que això dels estalvis generats no va d'aquesta manera. I dir-li només una qüestió que ja amb vostè la vaig comentar, recordo: l'any 2010 no van ser tot dèficits, eh? –no van ser tot dèficits–, també hi van haver superàvits, i un, concretament, de més de 25 milions d'euros, del capítol I de l'Institut Català de la Salut, i no va ser utilitzat per reduir el dèficit de salut del 2010. O sigui, compte, que hauríem d'enfocar bé com hem de presentar aquestes qüestions. Per tant, senyora García, si no orientem bé els trets en aquest sentit, ens pot passar el mateix aquest any.

En l'apartat *b*, proposa revisar la cartera de serveis. Bé, la cartera de serveis cal definir-la a nivell d'estat, encara que a Catalunya podem incorporar-hi presta-

cions, si volem, però crec que ara no està ningú per fer revisions. Igual, si accepta l'esmena d'Esquerra Republicana, ho arregla una mica, eh?, però no ho crec.

I quan parla de prioritzar les prestacions sanitàries que es presten a la xarxa pública, doncs, què vol que li digui? És l'obligació que té el Govern, eh? I no creiem que pensi el Govern prioritzar les prestacions de la xarxa privada. Per tant, aquest apartat tampoc té massa sentit. Aquest paràgraf només s'entén des de la perspectiva d'un avís al conseller després de la seva publicitat gratuïta a les mútues, però el mateix conseller ja ho va corregir, això; per tant, tampoc, eh? –per tant, tampoc.

En l'apartat *c*, és el tema de donar compliment al decret... Escolti, ja en vam parlar a l'última comissió, de tots aquests temes; ja està també, és a dir, és un tema que ja està refet. Que no el vàrem tractar en comissió, aquest tema? El recorda? Que no recorda que hem aprovat mocions en aquest sentit també? Per tant...

Miri, en l'apartat *c*, dir-li que han fet esforços per anomenar el Pla d'estructures i inversions d'una altra manera, no volen dir-ne així. Si ja hi ha un instrument, ja està ordenat! Cal revisar-lo, però no cal que s'inventin res, perquè al final acabem amb llistats de qüestions que no toquen.

Parla de carències en l'accés a determinades prestacions sanitàries. Sap que és l'objectiu de la futura Llei d'agilitat i reestructuració administrativa; ja en parlarem en el tràmit parlamentari corresponent, d'aquest tema.

I, pel que fa al tema de reduir la despesa farmacèutica, ahir se li van avançar al Consejo Territorial. Per tant, tampoc, eh?, ja se li han avançat.

Per tant, senyora García, si tots els temes del primer punt de la moció s'han tractat en altres llocs, o bé ja han estat objecte de debat en aquest Parlament, pensem que només els ha utilitzat com a preàmbul del punt 2. Llavors, pensem que això, d'alguna forma, tampoc toca. Encara que les esmenes o transaccions que puguin fer ho arreglin una mica, pensem que és lamentable. Vostè sap que els pagaments a compte de compromisos futurs no es poden realitzar fins que es coneix amb la màxima exactitud possible com es produirà el tancament comptable de l'exercici.

I, per tant, aquestes qüestions han estat sempre tancades pels governs de l'Estat i la Generalitat les últimes setmanes de l'any; per tant, tota la resta són eslògans, i vostès ho saben també. No volen perdre aquest espai de barreja de país i partit, senyora Eva García; és seu, ja els ho diem. Però, deixi'm dir-li només una qüestió: perdoni, vostès ho fan més elegantment, perquè vostès parlen més dels catalans i menys de Catalunya, cosa que d'altres no, eh?

Per tot l'expressat, senyora García, no li votarem la moció; però no perquè no compartim les seves posicions, sinó per coherència i respecte al Parlament. No podem estar remenant i remenant les mateixes coses i utilitzant tots els recursos disponibles i tota l'artilleria pesada.

Senyora presidenta, crec que caldria una mica d'ordre en aquest sentit, més que re per no fer perdre el temps als diputats i diputades. Els temes de salut han de tenir un tractament més seriós en aquesta cambra. Els socialistes no podem votar en contra de tot aquest seguit de qüestions, perquè en moltes hi estem a favor, per tant no les podem votar en contra, perquè ja s'han tractat, i, per tant, ens abstindrem tant en un punt com en l'altre.

Senyora García, li prego que entengui aquesta situació, però que sigui més curosa amb d'altres qüestions en el moment de plantejar coses que s'hagin de debatre en aquest Parlament.

Gràcies.

La presidenta

Senyora García, té la paraula per pronunciar-se sobre les esmenes, però sí que voldria dir als senyors diputats i senyores diputades, i concretament al senyor Sabaté, que per dues vegades ha discutit i ha posat en dubte aquesta moció, que la llibertat dels grups està, precisament, a establir els punts de la moció –quant vegades en aquest Parlament s'han votat punts que s'han votat en altres comissions o en el mateix ple-nari?– i que el Reglament del Parlament dóna llibertat als grups per presentar les mocions que considerin oportunes, que siguin congruents.

Per tant, simplement, aclarir-li que una cosa és que aquesta Mesa hagi comès un error respecte a una moció; una altra és que sembli que els errors són continuats. I amb això sí que no hi estic d'acord, en nom de la Mesa.

(Laia Ortiz Castellví demana per parlar.) Senyora Ortiz...

Laia Ortiz Castellví

Només un aclariment, sobre aquesta qüestió. El que hem plantejat també del grup era un tema de congruència. Entenem que en una moció de sanitat no s'escacau demanar la dimissió de la ministra d'Economia. Era un tema també de congruència, no tant per repetició, que això era un argument polític, i no procedimental.

La presidenta

No m'he referit a aquest punt, sinó que m'he referit al conjunt del punt primer, i espero que la senyora Eva García expliqui les raons per les quals aquest punt 2... Però, en principi, també s'ha considerat des de la Mesa que probablement va en línia amb els 1.450 milions del Fons de competitivitat, ja anant cap al fons sanitari. Serà el Partit Popular el que defensarà aquesta moció.

(Josep M. Sabaté Guasch demana per parlar.) Senyor Sabaté...

Josep M. Sabaté Guasch

Sí. En cap moment, he pretès dir-li que vostè ha comès cap tipus d'error, no em malinterpreti. Era per estalviar temps i fer més productiva la nostra feina, i això no vol dir cometre errors, sinó, senzillament, plantejar-ho d'una altra manera.

I en el Fons de competitivitat perdonin si he intentat sonar a lliçó de comptabilitat, que crec que és el que toca, però que alguns ja ho haurien de saber, i en privat m'ho reconeixen.

Per tant, jo crec que això està fora de lloc, però permeti'm també que ho expressi. En cap moment l'he posat, senyora presidenta..., i disculpi'm, si així ho ha interpretat, perquè no ha estat el meu cas.

Gràcies.

La presidenta

D'acord, doncs, disculpat. Senyora Eva García...

Eva García i Rodríguez

Moltes gràcies, honorable presidenta. És evident, doncs, que a alguns no els agrada sentir allò que és absolutament de sentit comú, i casualment a la majoria de la banda aquesta de l'hemicicle. Però, en tot cas, jo crec que ha quedat sobradament explicat en la meua primera intervenció per què el Partit Popular exigim que el Govern d'Espanya ens pagui allò que ens deu: 1.450 milions d'euros del Fons de competitivitat, que haurien servit per eixugar el dèficit que vostès –que vostès– van deixar a la Generalitat de Catalunya i que haurien permès que les retallades no haguessin de ser les que probablement seran. Però, en tot cas, hi ha a qui no li agrada escoltar, i, per tant, no li agrada entendre o no sap entendre, però no perdre més el temps a explicar una cosa absolutament òbvia.

Diputada Capdevila, vostè diu que s'ha quedat perplexa quan ha llegit aquesta moció a la qual, casualment, donarà suport. Home, la perplexa sóc jo de saber que vostè, tot i estant perplexa, hi donarà suport. Però, miri, la millor manera d'enfonsar la sanitat a Catalunya és no permetre que el Govern de la Generalitat tingui un pressupost també per a sanitat, que és el que precisament vostès volien i desitjaven, que el Govern de la Generalitat no tingués un pressupost, i, per tant, doncs, l'han votat en contra. Haurien evitat, d'aquesta manera, doncs..., que la Generalitat de Catalunya, que el Departament de Salut no hagués pogut tirar endavant les seves polítiques en matèria sanitària.

Diputado Cañas, mire, no voy a perder demasiado el tiempo en dirigirle cuatro palabras. A usted lo que le pasa es que le escuece su nula capacidad en todos los ayuntamientos de Cataluña, y también en esta cámara, para llegar a ningún acuerdo y para dialogar absolutamente nada. Por tanto, eso es lo que a usted le pasa, y hoy nos ha vuelto a demostrar esa rabia que lleva dentro por no ser capaz, por ser absolutamente inútil en dialogar y en llegar a ningún acuerdo en ninguna parte, y tampoco aquí. *(Remor de veus.)*

Amb relació a les paraules de la diputada Ortiz, miri, jo li haig de dir, senyora Ortiz, que amb la seva intervenció el que ha demostrat és que no volia perdre el temps a llegir una moció del Partit Popular. Bé, escolti'm, vostè sabrà si és que té tanta feina que no pot perdre el temps a llegir una moció del Partit Popular. Però, miri, diu: «És que el PP presenta aquesta moció per eximir-se de culpes.» Escolti'm, l'única culpa que hi ha aquí és la de tres partits que van governar aquest país durant els últims... (*Veus de fons.*) Sí, sí, sí i tant. Ho repetirem les vegades que faci falta. Oi que fa mal? Oi que fa mal? Aquesta és l'única culpa, i tant, aquesta és l'única culpa. (*Persisteix la remor de veus.*)

La presidenta

Un moment, un moment... Un moment, senyora diputada –un moment. (*Pausa.*) Continui.

Eva García i Rodríguez

Aquesta és l'única culpa, senyora Ortiz. Dèficit, deute, aturats..., li sona? Li sonen les xifres de 37.000 milions d'euros, 7.000 milions d'euros, 700.000 aturats? Li sona tot això? Aquesta és la culpa, la dels tres partits d'aquesta banda de l'hemicicle, que van deixar el país com el van deixar. (*L'oradora assenyala el sector esquerre de l'hemicicle. Veus de fons.*) Sí, sí, senyora Ortiz, faig així. Ho repetirem les vegades que faci falta. Aquesta és la veritable culpa –aquesta és la veritable culpa.

Senyor Sabaté, vostè diu: «Aquesta moció està fora de lloc.» Miri, nosaltres l'única intenció que tenim el grup que li parla, doncs, és obrir precisament la porta perquè vostès puguin participar d'allò que les últimes quaranta-vuit hores han negat precisament, i és arribar a acords amb el Govern de la Generalitat per poder tirar endavant unes polítiques també en matèria sanitària. Nosaltres avui, amb la presentació d'aquesta moció, el que volem és que també el Partit Socialista, doncs, arribi a acords i reforci, d'alguna manera, els acords que nosaltres hem pres amb el Govern de la Generalitat en les últimes hores. Per tant, escolti'm, absolutament res fora de lloc.

I acabo amb el senyor Laporta. Diputat Laporta, miri, nosaltres reclamem el que la Llei de finançament, doncs, diu, i és que a Catalunya el Govern de l'Estat ens deu 1.450 milions d'euros. Quan toqui demanar la dimissió del ministre d'infraestructures, del ministre de Foment, del senyor Blanco, ho farem allà on pertوقي, que li asseguro que, de motius, també en tenim.

Gràcies.

La presidenta

Senyora diputada, m'haurà de dir quines esmenes accepta.

Eva García i Rodríguez

Acceptem la primera esmena d'Esquerra Republicana, que fa referència..., perquè és evident, doncs, que la revisió de la cartera de serveis s'ha de fer en funció

dels criteris clínics i en funció de l'opinió dels professionals de la salut, i no depenent només de la disponibilitat econòmica del moment.

No acceptarem, per tant, la segona esmena d'Esquerra Republicana, ja que hem arribat a una transacció amb Convergència i Unió.

I acceptarem les esmenes de Convergència i Unió, tenint en compte, doncs, que a la quarta hi ha aquesta transacció que la mateixa diputada Laïlla ha fet arribar a la Mesa.

Gràcies.

La presidenta

Per tant, votarem la moció amb les esmenes incorporades..., la primera d'Esquerra Republicana de Catalunya; les de Convergència i Unió, junt amb la transacció respecte al punt 2, i pregunto a la senyora Capdevila si mantinc la votació separada dels punts 1.a i 1.c.

Carme Capdevila i Palau

Li hem demanat votació separada del punt 1.c, del punt 1.e i del punt 2.

La presidenta

Per tant, 1.a, 1.c i 2 es poden votar conjuntament, senyora Capdevila? (*Pausa.*) Sí. D'acord. Senyora Capdevila, es poden votar conjuntament el punt 1.a, 1.c i 2? (*Pausa.*) Per separat cada un. Ja està –ja està.

(*Dolors Camats i Luis demana per parlar.*) Senyora Camats...

Dolors Camats i Luis

Per conèixer la transacció, perquè sé que s'ha anunciat, però no ens l'han feta arribar, i per si podíem conèixer la transacció del punt 2.

La presidenta

D'acord. (*Jordi Cañas Pérez demana per parlar.*) Senyor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

Sí, por alusiones, presidenta. Decía Maquiavelo que él prefería ser temido a amado. Hombre, yo prefiero que...

La presidenta

Treinta segundos.

Jordi Cañas Pérez

...ustedes nos teman, a los de Ciudadanos, a que nos amen. Eso es buena señal.

Yo, simplemente, recordarle que, entre ser inútil y ser útil a la aprobación de los presupuestos más restricti-

vos con los derechos sociales del conjunto de ciudadanos de Cataluña, es preferible ser inútil. Porque ser útil y ser cómplice del recorte de 900 millones en la sanidad pública e intentar ponerse aquí una medalla, generando un titular, defendiendo justo lo contrario de lo que se ha aprobado en esta cámara es ser un cínico.

Gracias.

(*Remor de veus.*)

La presidenta

L'esmena transaccional diu així: «El Parlament de Catalunya manifesta l'incompliment del Govern de l'Estat respecte al pagament del Fons de competitivitat que preveu el sistema de finançament per a Catalunya i insta la vicepresidenta segona del Govern i ministra d'Economia i Hisenda a donar compliment de les seves obligacions.» Aquesta seria l'esmena transaccional entre el Grup Parlamentari Popular i el Grup de Convergència i Unió.

Per tant, passem primer a votar el punt 1.a.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 88 vots a favor i 42 abstencions.

Passem a votar el punt 1.c.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 80 vots a favor, 8 en contra i 43 abstencions.

Passem ara a votar el punt 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 90 vots a favor, 3 en contra i 38 abstencions.

Ara passem a votar la resta de la moció, amb les esmenes incorporades i l'esmena transaccional.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 97 vots a favor, 1 en contra i 33 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpel·lació
al Govern sobre la situació
del món agrari (tram. 302-00055/09)

Passem al punt 19 de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del món agrari. Presentada pel Grup Socialista, té la paraula la il·lustre diputada senyora Mònica Lafuente.

(*Remor de veus.*) Espera..., espera un moment, diputada. (*Pausa.*)

Senyora diputada, ja pot iniciar la seva intervenció.

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, en el darrer Ple, vàrem interpellar el conseller Pelegrí per conèi-

xer el capteniment del Govern al voltant d'un seguit de qüestions que ens preocupaven i ens preocupen.

Com hem vingut dient, cal posar fil a l'agulla en temes cabdals no resolts i que, sense tenir cost econòmic ni cap dificultat en la seva aplicació, no entenem per què no s'endeguen ni s'apliquen. I aquests són els motius de la presentació de la nostra moció.

Ens preocupa no trobar una resposta per part del Govern de la Generalitat per dotar el sector agroalimentari de les eines necessàries en un context econòmic com l'actual i veure la injustificada retallada que han patit els pressupostos d'aquest sector; factors que ens fan sospitar que aquest Govern no es creu realment el sector agroalimentari. I hem de fer els possibles perquè aquesta incredulitat no perjudiqui seriosament el mateix sector.

Les resolucions sorgides del monogràfic sobre món agrari celebrat l'abril de l'any passat cal complir-les, no tan sols llegir-les i rellegir-les reiteradament en els diferents discursos, sinó que cal aplicar-les i dur-les a la pràctica. Ha estat, doncs, d'aquestes resolucions i de la feina avançada i quasi culminada per l'anterior Govern d'on hem extret les accions que considerem més urgents que dugui a terme el Govern, de menys cost i més efectives, pertanyents algunes a l'àmbit europeu, d'altres a l'àmbit estatal i d'altres a l'àmbit català.

Passo a detallar, doncs, els punts de la moció que presento en nom del Grup Socialistes, avançant la voluntat d'entesa que he trobat en tots els grups parlamentaris, i en els casos en què no ha estat possible, sí que he trobat predisposició a parlar i a enraonar, per la qual cosa dono les gràcies des d'aquí. En la segona intervenció ja detallarem els acords a què hem arribat els diferents grups.

Detallo els punts de la moció. En el primer punt demanàvem, hi insistim, al departament que es destini la xifra necessària per cobrir les línies del PDR, tal com es va programar en el seu inici, en cas contrari, ens veurem abocats a pèrdues inacceptables de finançament europeu i estatal, i, si no és enguany, sí que serà en les properes anualitats.

En el segon i tercer punts, instem a dur a terme les accions necessàries per tal d'evitar perdre fons del programa vinculat a la Ley de desarrollo sostenible del medio rural, i a acceptar la delimitació i classificació que ja es va fer l'any passat de setze zones rurals. Catalunya ha perdut ja, i ja ho hem dit, una anualitat d'11 milions d'euros per no haver signat un protocol amb el ministeri. L'anterior departament ho havia deixat tot escrit. Creiem que no ha de tornar a passar.

En el quart punt demanem que es duguin a terme amb la màxima diligència totes les accions tècniques i polítiques davant la Comissió Europea, així com lliurar correctament la documentació requerida per la mateixa Comissió referent al compliment de les mesures correctores i compensatòries per l'impacte ocasionat per les obres del canal Segarra-Garrigues a la població d'aus migratòries per poder tancar definitivament el segon expedient obert sobre aquesta qüestió.

Com tothom sap, a l'anterior Govern li va costar molt encarar la solució d'aquest conflicte, existent des de fa més de vint; arribat aquest nou Govern, només li calia tancar el conflicte culminant els treballs ja realitzats per l'anterior Govern, treballs que van ser «farragossos», difícils i durant els quals poca complicitat vam trobar del grup de l'oposició que ara està governant. L'actual Govern s'ho ha trobat tot quasi fet, només els calia aprofitar els treballs fets, tal com els vam deixar, sense fer invents, conseller. Aquí, aquesta és la puntualització del que em sembla que no està entenent: sense fer invents ni canvis previsiblement inacceptables per la Comissió, com han intentat passar.

Demanem més celeritat, perícia i eficiència, i sobretot demanem que tanquin d'una vegada per totes el conflicte. A finals d'any ja es podia haver tancat i portem més de vuit mesos de retard, de pèrdues de temps, en un tema que vam decidir tots que era un tema cabdal.

El cinquè punt i el sisè demanen l'elaboració i culminació del Codi de bones pràctiques comercials. I per fer-ho, també diem que cal, i ho advertim, convocar la comissió de bones pràctiques comercials. Com també demanem i insistim que es continuï utilitzant l'Observatori Agroalimentari de Preus.

En el setè punt demanem que s'aprovi, aprofitant també els treballs ja realitzats per l'anterior Govern, el decret de foment de la venda directa per tal de posar en valor d'una forma reglada els productes catalans de qualitat.

I al darrer punt, i acabo, que és el vuitè, instem el Govern a elaborar el pla estratègic de xarxes de proximitat, un pla necessari, que permeti disposar d'un protocol d'actuació únic per tal d'activar les xarxes de proximitat al territori i disposar així d'una única manera de procedir i actuar en aquest camp.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, per defensar les esmenes presentades, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, diputats, diputades..., en tot cas, sóc aquí avui en substitució d'en Carmel Mòdol, que és el diputat del nostre grup parlamentari que porta aquests temes, i, per tant, gran coneixedor de la matèria. En tot cas, per qüestions de salut no ha pogut ser aquest matí amb nosaltres, i per tant desitjar-li des d'aquí una prompta recuperació. I ho intentaré defensar de la millor manera possible.

Com vostès veuran, l'accent, el meu accent serà el més diferent de totes les persones intervinents en aquesta matèria, diríem, perquè el meu català és molt poc occidentalitzat, o molt orientalitzat. En tot cas, hem presentat un parell d'esmenes a la proposta de la moció del Partit Socialista per tal de millorar-la, perquè entenem que els punts sobre els quals es basava o que es demanen hi estem plenament d'acord, atès que, com ha exposat la proponent, eren fruit del Ple monogràfic sobre

agricultura que va haver-hi en aquest Ple el mes d'abril de l'any passat, i, per tant, al qual nosaltres vam donar suport. I, per tant, entenem que cal seguir treballant en la línia de les conclusions d'aquell plenari.

Nosaltres el que hem fet simplement és fer un parell d'aportacions per tal de millorar el text i intentar assolir, intentar que el Govern es comprometi en alguns compromisos molt clars, ja, i determinats. Les esmenes que hem presentat van en el sentit d'elaborar i presentar al Parlament en un termini màxim d'onze mesos un pla estratègic, el Pla estratègic nacional de suport a l'agricultura, el PENSA. I que, per tant, entenem que situar en l'horitzó del calendari ja una data certa és un actiu, ha de ser un actiu per impulsar el Govern, per esperonar el Govern a donar compliment als compromisos que s'assoleixen. Perquè a vegades tenim la sensació que en el Parlament s'assoleixen alguns compromisos sense data certa i que, per tant, no s'acaben executant.

Entenem que, després de set mesos de vida d'aquest Govern, és temps suficient per començar ja a donar els seus primers fruits en diferents matèries, i per tant entenem que situar en l'horitzó un termini prou raonable com d'onze mesos per presentar, perquè el Govern presenti un pla en aquesta matèria, ens sembla que és suficient perquè es pugui fer.

Entenem que el sector de l'agricultura és un sector estratègic per al país i que, per tant, com a tal, se li ha de cuidar i se li ha de donar el màxim suport.

I també, en el desè punt, entrem en una proposta que és molt quotidiana, si vostès volen, però que, en tot cas, el que demanem és que es prevegin aquelles actuacions en l'obra pública referents a infraestructures viàries que permetin l'accessibilitat de pagesos i ramaders a les seves explotacions, perquè siguin restituïdes un cop s'hagin fet aquestes obres. És habitual, massa habitual, que es realitzin algunes obres d'infraestructures necessàries en el territori i després es dificulta l'accés a les explotacions ramaderes. Per tant, entenem que, tot i semblar una cosa petita, és una cosa que afecta el dia a dia, afecta la quotidianitat dels pagesos i de les explotacions. Dificulten, per tant, poder explotar amb garanties les seves explotacions ramaderes. I, per tant, ens sembla que és bo que hi hagi aquesta previsió. I, per tant, incloem en aquesta proposta aquesta esmena, que ha estat acceptada, i, per tant, agraïm a la proponent, doncs, la facilitat per acceptar les esmenes.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, per defensar les esmenes, la il·lustre diputada senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, presidenta. Bé, felicitar-nos de l'oportunitat de la moció que ha presentat el Grup del PSC, després de veure uns pressupostos que han reduït a bas-

tament les aportacions als programes d'ordenació, reconversió i suport al sector, i que de la mà d'aquests pressupostos escanyats han arribat «les tres bessones», és a dir, el trossejament de la llei òmnibus. I, concretament, pel que fa a la Llei de promoció econòmica, en el títol I, una càrrega de profunditat a alguns dels principis que recollia la resolució. Per exemple, la modificació de la Llei 1/2008, de contractes de conreu, especialment, que era un instrument que tenia la Generalitat per poder protegir el sòl agrari, com estava en la resolució, i poder tenir un banc de terres per poder disposar-ne; això veiem que hi va en contra.

També, pel que fa a les qüestions ambientals, a les dejeccions ramaderes, que hem vist que, bé, granges de fins a quaranta mil ponedores, que abans requerien llicència, ara passen a règim de comunicació, en un tema tan delicat com és el de les dejeccions i havent tingut experiències de contaminacions...; però, bé, ja ens ho trobarem.

Per tant, en aquest context, la moció té molt de sentit. I nosaltres acceptem els punts 1, 2 i 3, i 4, perquè creiem que blinden tot el treball fet. I crec que en aquests podem estar d'acord tots els grups. Bé, en el 4, no sé si Convergència hi estarà d'acord.

La nostra moció, en el punt 5, pretenia anar més enllà, atesa la situació que pateixen els productors per cobrar uns preus justos pels seus productes i perquè no estiguessin tan sotmesos a les cadenes de distribució, que, a més, tots sabem qui són, i que no només van en contra dels productors, sinó que acaben anant en contra de tota la ciutadania, que acaba o bé pagant menys o creient que compra un producte de qualitat, de proximitat.

Sabem que això té problemes legals i jurídics, per les qüestions del Tribunal de la Competència, però això no treu, com ha passat a França, que es pugui avançar en la línia de fixar aquests mínims. I de fet, aquesta era una promesa del programa electoral de CiU, eh?, ho deia ben clarament: «Redefinir el funcionament perquè es fixin preus mínims per garantir...»; es determina, bé, garantir aquest sistema de fixació de preus.

Per això, nosaltres en la nostra esmena demanàvem cercar una fórmula que permetés assegurar aquests preus mínims. Justament llegíem aquest mes de juny que la diferència de preus d'aliments entre la seva cotització en origen i el preu de venda al públic durant el mes de juny ja arribat a un màxim, s'ha multiplicat per sis i escaig. I, bé, ha estat la més elevada. I a més, ha afectat més les verdures: cogombres, cebes, etcètera.

Respecte als punts 7 i 8 de la moció, als quals també hem presentat esmenes, per nosaltres són dues qüestions cabdals per a la dinamització del sector el tema de la venda directa i xarxes de proximitat; per a la dinamització del sector, per a la creació d'ocupació en el territori, però també, i sobretot, per a temes com la qualitat i la seguretat alimentària, l'estalvi energètic, o sigui, la sostenibilitat ambiental, en tant que, si consumim productes de proximitat o quilòmetre zero, estem contribuint també a reduir les despeses energètiques i les emissions de CO₂.

Per tant, al punt 8, ens estranya que Convergència no l'accepti, establir un pla de xarxes de proximitat, perquè també era un punt que vostès portaven en el seu programa. I si bé no en deien «xarxes de proximitat», que en deien «mercats agroalimentaris de proximitat», creiem que el concepte és el mateix.

Per tant, nosaltres, també, en aquest sentit, introduïem això d'establir el pla de xarxes de proximitat, però no només establir-lo, sinó col·laborar-hi; creiem que l'Administració hi ha de col·laborar, l'ha de promoure. Per això, amb la nostra esmena, introduïem el concepte de contractes programa amb agrupacions de productors agraris. Creiem que aquests circuits curts de comercialització sense intermediaris entre productors i compradors cada dia estan més en augment i permeten que els productors es quedin amb una part del valor afegit dels seus productes. I, a part, donen més seguretat als consumidors, que en un moment de crisi com la del cogombre i altres crisis alimentàries és un punt important. A més, normalment en aquests mercats de proximitat solen haver-hi productes de l'agricultura ecològica, llavors autòctones, lliures de transgènics; és a dir, una alimentació més saludable i segura. I són una bona sortida per a les explotacions mitjanes i petites, com és el cas de la majoria de les del Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre.

Nosaltres tenim experiències reeixides d'això a tot al món: els *farmers' market* dels Estats Units, tot el que va moure la fundació Slow Food a Itàlia, amb els mercats de la terra, que ells diuen. Per tant, crec que podem fer un *benchmarking* i aprendre d'aquestes experiències.

Per tant, per acabar, crec que tan important és poder concertar amb tots els agents una política com promoure aquesta venda directa i aquests mercats de proximitat. I per aconseguir-ho cal, no només bones intencions, no només declaracions, sinó un impuls decidit, un suport econòmic de les administracions, la del país, però també la local. I crec que aquest és el camí en què esperen que ens trobem tots els d'aquesta cambra els pagesos i ramaders per al bé de sector.

Bé, gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula, per a la defensa de les esmenes presentades, l'il·lustríssim senyor Agustí López.

Agustí López i Pla

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, diputats, aquesta moció amb vuit punts, nombroses esmenes, és la que correspon, la subsegüent a la interpellació substanciada per la portaveu en matèria d'agricultura del Grup Socialista al conseller Pelegrí en l'anterior plenari.

Els punts presentats no tenen un fil conductor clar; s'espigola, amb un xic de desordre, en la política agrària del nostre país. De tota manera, a través del diàleg,

s'arriba a acords parlamentaris que al parer del nostre grup el que fan és acompanyar diverses accions, línies de treball que el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural ja està encaminant, ja hi treballa amb voluntat i encerts, i el convenciment que el sector agrari i les indústries agroalimentàries són un piló bàsic del territori rural i de l'economia catalana.

Com vostès saben, passant a tractar el punt primer de la moció, el pla de desenvolupament rural 2007-2013, a través de diversos eixos d'actuació, canalitza inversions cofinançades per Europa, l'Estat espanyol i el nostre Govern. La diputada Lafuente expressava en el discurs de la seva interpell·lació el seu neguit que no es perdés fons econòmics procedents d'Europa i d'Espanya. L'estat actual de la gestió és correcte; cal que assenyallem que el 22 de juny del present any, en la sessió del comitè de seguiment del PDR català, tant pel que fa a l'autoritat espanyola com a l'europea que hi assistiren, es va qualificar el grau d'execució del nostre pla de desenvolupament rural com a superior a la mitjana europea.

Els punts 2 i 3; La Ley para el desarrollo sostenible del medio rural, la Llei espanyola 45/2007, que implica unes inversions en determinades zones de l'Estat espanyol i també a Catalunya del 2011 al 2015. A la diputada Lafuente li he d'indicar que en aquest moment vostè va pronunciar un seguit de qualificatius respecte a la feina del conseller Pelegrí i el seu departament, com és ara «actitud passiva», «apatia», «deixadesa». I en aquest cas jo li demano que mesuri i que sospesi les paraules, que cal justificar els qualificatius amb fonament, cal fer judicis ben aplomats, per avançar en un terreny complex en l'actual situació, com és el món agrari a Catalunya.

Vostè va arribar a dubtar que el protocol de la llei espanyola, de l'esmentada Llei del *desarrollo rural* s'hagués signat. El departament fa els deures amb diligència, en aquesta matèria, com també en el pla de desenvolupament rural que he tocat anteriorment. El 27 d'abril es va signar el protocol, durant el maig es va elaborar el programa d'activitats i participació pública, i a principis de juliol s'ha constituït la comissió interdepartamental de la Generalitat de Catalunya. Pel que fa als dotze projectes pilot en curs, s'han adjudicat i sembla que els ajuntaments podran ajustar-se als terminis exigits. El protocol no es va pas signar ahir i la feina es fa amb diligència.

Pel que fa a la passivitat, recentment hem llegit teletips amb les declaracions, molt recents, del director general d'Afrucat, el senyor Manel Simón, en què expressa la seva extrema satisfacció per l'aprovació del suport econòmic europeu de caràcter extraordinari per als productors de fruita de pinyol afectats per la crisi de preus, bàsicament prèssic i nectarina. En aquesta declaració, el director general d'Afrucat expressa el seu agraïment al conseller Pelegrí per les gestions intenses i exitoses que ha dut parlant amb la ministra espanyola del ram, la senyora Rosa Aguilar. No podem parlar de desídia.

Tampoc podem parlar de desídia i d'inactivitat quan parlem de la llei òmnibus pel que fa al tema agrari. La llei òmnibus, concretament la de simplificació i millora de la regulació, fa que les cooperatives agràries podran, a partir dels seus propis treballadors i/o socis, treballar totes les feines i labors agràries a les finques dels socis que no poden conrear-les per distints motius. A més a més, la de promoció econòmica agilitza tots els tràmits per a instal·lació de granges i simplifica paperassa a les explotacions agràries, cosa que, com sabem els diputats del món rural, és una aspiració que ve de lluny en el món pagès català.

El nostre grup ha arribat a acords amb el Grup Socialista en sis dels vuit punts presentats. Votarem contràriament el punt 4, que tracta el ja erosionat tema del Segarra-Garrigues, i el punt 8, que demana que el departament elabori durant el 2011 un pla estratègic de xarxes de proximitat. Aquest pla és molt interessant, però l'actual Govern no ha trobat feina feta anterior en el departament; el més calent és a l'aigüera. És més seriós per part nostra no prendre compromisos que l'agenda de les feines de vegades no permeten complir.

Pel que fa al Segarra-Garrigues és un expedient, una història torturada. Tan sols dir que al nostre parer, quan el 2005, essent director general de Patrimoni Natural el senyor Ramon Luque, es fa la proposta a Brussel·les de les 26.000 hectàrees, no hi va haver una defensa raonada coherent de la proposta catalana. Crec que les desavinences entre el Departament de Medi Ambient i el d'Agricultura no devien ajudar gaire a arribar a un acord. Anant al gra: després de l'acord de govern del novembre del 2010, que refà la declaració d'impacte ambiental amb la declaració de les quaranta i escaig hectàrees de ZEPA, a principis del 2011 s'envia a Madrid/Brussel·les el Pla de vigilància ambiental. Durant el febrer del 2011 es contesta...

La presidenta

Ha d'anar acabant, senyor diputat.

Agustí López i Pla

...per part... –estic acabant; gràcies, senyora presidenta–, es contesta per part del departament a una petició d'informació amb relació al Pla de vigilància ambiental del Segarra-Garrigues, ja que la declaració d'impacte imposava..., aprovada el novembre del 2010, portava associat un pla de vigilància ambiental. Aquest i altres requeriments rebuts amb relació a les tres comissions de seguiment s'han tramès a Madrid i a Brussel·les. S'estan fent els deures.

Tan sols agrair el diàleg establert amb tots els grups; el suport del diputat Bertomeu, del Grup Popular, i les converses enriquidores amb el diputat Carmel Mòdol, d'Esquerra Republicana, i la propietària de la moció, la senyora Mònica Lafuente, i també amb la senyora Carme Rivera, diputada del Grup de Ciutadans.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorables consellers, il·lustres diputats i diputades, propietària de la moció, estic totalment a favor de la moció. Entenc que l'objectiu de la moció és ampliar la base econòmica del món rural amb activitats competitives i diversificades, i aleshores, doncs, estic a favor de dotar la població rural de serveis públics bàsics; m'estic referint a infraestructures i a equipaments públics. És cert que només el 10 per cent de la població catalana, doncs, viu a zones rurals, però ocupen el 62 per cent del territori català, i per tant crec que hem d'aconseguir consensos per pal·liar les desigualtats que hi ha entre zones rurals i zones urbanes. I penso que el pla de desenvolupament, el Programa de desenvolupament rural, doncs, segur que l'implementaran i l'aplicaran com cal, amb aquests objectius, no?

Sí que estic convençut i crec que aquí estem tots convençuts que cal augmentar la competitivitat del sector agrícola i forestal. Crec que s'han d'aplicar polítiques de millora del medi ambient i de l'entorn rural, i polítiques de diversificació econòmica rural.

I, per tant, doncs, respecte al punt 1 de la moció, que fa referència al contracte global d'explotació, doncs, hi estic molt a favor, i especialment, doncs, quan fa referència a la simplificació dels tràmits administratius per a les persones físiques i jurídiques que són titulars d'explotacions agràries registrades en el Registre d'explotacions agràries de Catalunya.

I, finalment, al Departament d'Agricultura, d'Alimentació i Acció Rural, doncs, que coordinin, coordinin amb els agents implicats tot el que fa referència al fet que el sector rural pugui optar als ajuts comunitaris.

Moltes gràcies, il·lustres diputats i diputades.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Molt honorable senyora presidenta, honorables membres del Govern, il·lustres diputades i diputats, donarem suport a aquesta moció, si bé amb l'escepticisme que genera el fet, sobretot l'actitud del representant de Convergència i Unió, quan, sistemàticament, en tots els seus punts, convertia la declaració que es faci alguna cosa, per exemple, un estudi, en una declaració molt més genèrica, com «estudiar la possibilitat» de fer-ne, i per tant amb l'escepticisme que això genera, perquè, en el cas que aquesta moció, en els seus diversos punts, presentada pel Grup Socialista..., i especialment també si s'hi afegeix –creiem que millora– els dos punts presentats pel Grup d'Esquerra Republicana

de Catalunya i algun dels matisos introduïts pel Grup d'Iniciativa... En canvi, introduir totes aquestes «atemperacions», per dir-ho així, ho converteix en allò que ja ens anuncia que el Govern de la Generalitat farà respecte a les mocions que aprova aquest Parlament, tant en comissió com en plenari, i és complir aquelles que vol i no complir aquelles que no vol.

En tot cas, em sembla que la situació de l'agricultura, la situació de la ramaderia i de la pesca –aquí no es fa referència a això; evidentment, no es tractava aquí més que parlar d'agricultura– és una situació crítica. La rebaixa de pressupostos, la manca de representació sobretot davant de la Unió Europea i la manca de representació dels interessos dels agricultors catalans davant de la Unió Europea fa que la situació estigui degenerant-se cada vegada més, i, per tant, benvinguda sigui qualsevol iniciativa que posi de manifest, encara que sigui només davant de l'opinió pública, perquè molt ens temem que davant del Govern de la Generalitat serà un brindis al sol, el fet que tenim un sector agrari de primer nivell de qualitat, que és un sector exportador, i que aquest nivell d'exportació i de comercialització de productes està posant-se en risc per l'escanyament econòmic que està patint Catalunya per la situació de crisi i sobretot per l'espoli fiscal, per la manca de construcció d'infraestructures que generen la possibilitat d'exportar amb facilitat als mercats on hi ha els mercats, que és a Europa, i que, en canvi, no és cap al sud ni cap al nord d'Àfrica.

Ho reiterem, hi votarem a favor. No creiem que empitjoraria, la moció, en el cas que s'acceptin les esmenes d'Esquerra Republicana i els matisos d'Iniciativa. I, en qualsevol dels casos, bé sigui que s'accepti, o no, hi votàrem a favor, al marge d'aquella cosa que es diu tan reiteradament d'«i vostès què havien fet anteriorment?» Siguí el que sigui el que hagi fet el Departament d'Agricultura en l'anterior Govern, aquesta és una bona moció. I, per tant, hi donem suport.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. Honorables *consellers*, diputadas y diputados, para anunciar el voto favorable de Ciudadanos a esta moción.

Y queríamos decir que, más allá de los rifirrafes y discusiones mantenidas con ocasión de la interpelación que dio lugar a esta moción, lo que está claro es que por mucho título de «estratégico» que se dé al sector de la agricultura, esta es o ha sido la cenicienta de los actuales presupuestos. No hay nada más que ver el presupuesto de la Corporación Catalana de Mitjans Audiovisuals, que es casi el presupuesto de todo el Departamento de Agricultura. Pero, como han sido aprobados, lo que hace falta, creemos, es no olvidar

objetivos vitales para este sector y que son de absoluta lógica.

En primer lugar, acceder y asegurarnos, mediante las oportunas dotaciones periódicas previstas, todas aquellas subvenciones posibles, ya sean europeas o estatales.

En segundo lugar, imprescindible alcanzar el consenso en el Codi de bones pràctiques comercials, y continuar con la labor que realiza el Observatori Agroalimentari de Preus.

Y regularizar, finalmente, la venta directa para que se consolide lo que supondría el mejor incentivo para dinamizar la venta de productos de proximidad, no solo para el sector agrícola, sino para los sectores hostelero y artesano, con los que está estrechamente relacionados. Esta línea de actuación es la más adecuada a los nuevos retos que en este siglo XXI nos plantea la globalización, como muy indican los sindicatos de agricultores y ganaderos.

No obstante, solicitamos la votación separada de los puntos 4 y 8, sobre los que nos abstendremos por considerar que en el caso de las ZEPA, y dadas las negociaciones emprendidas por el *departament* con Bruselas, no sería en este momento lo más apropiado una moción del Parlament en este sentido; lo único que haría es disminuir las posibilidades de un acuerdo favorable a los intereses de la *pagesia*.

Respecto al punto 8, es prácticamente imposible elaborar un plan de estas características que sea útil y viable y que cuente con el consenso de todos los agentes implicados durante el 2011. Por eso creemos en esa mano tendida y en esa promesa de hacerlo.

Por último, agradecer la disposición de la señora Lafuente y del señor López a los requerimientos de esta diputada de información para poder..., que me ha ayudado a adoptar un criterio y a posicionarnos en esta moción.

Muchas gracias.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat senyor Joan Bertomeu.

Juan Bertomeu i Bertomeu

Gràcies, senyor president. Honorables consellers, senyores i senyors diputats, bé, en nom del Grup Parlamentari Popular, fixarem lo nostre posicionament en aquesta interpellació referent al món agrari, presentada pel Grup Socialista.

I, en primer lloc, voldria manifestar que, referent a les diferents propostes que presenta el Partit Socialista en aquests vuit punts de la moció, sembla com si la situació del sector agrari de Catalunya fos aliena a la seua gestió de govern dels últims set anys amb el tripartit.

Crec que ni és el moment de presentar aquestes propostes ni el Partit Socialista és el més idoni per fer-les,

perquè, d'alguna manera, amb el Ple de pressupostos que hem portat a terme en el present Ple, queden plasmades les reduïdes possibilitats de gestió que ens ha deixat lo tripartit per a la confecció d'aquests. Hem de recordar que el que hem fet amb el debat de pressupostos del 2011 en aquest Ple ho hauria d'haver fet el tripartit l'any passat, que era la seua responsabilitat; i després de la seua manca de gestió de l'execució, després de no fer els deures en el moment que ens correspon, al damunt presenten aquesta macromoció, amb vuit propostes, de les quals vostès són els responsables de la situació. I que consti que el Grup Parlamentari Popular no estem en desacord amb les seues propostes, perquè, si fan memòria, les hem defensat en les anteriors legislatures i mai hi varen donar recolzament. Per tant, en aquell moment s'haurien d'haver pres les mesures de solució, no ara que les demanen vostès, que són els responsables de la situació econòmica en què ens trobem i que ens han deixat impossibilitats per a poder afrontar les necessitats íntegres del sector.

No obstant, a pesar que les accions del passat posen molt difícil lo resultat del futur, s'ha d'afrontar amb optimisme i s'han de donar solucions urgents a un sector tan important, com és el món agrari. I, si desgràiem la totalitat de propostes que vostès ens presenten, en aquest moment algunes d'elles es poden considerar lògiques i s'hi pot donar recolzament, i d'altres, com hem dit, han estat debatudes en els pressupostos i no té sentit donar-hi el recolzament.

La primera proposta que ens fan, d'implementar totes les partides del contracte global d'explotació per a donar compliment al PDR i no perdre fons europeus i estatals, és curiosa, aquesta proposta, per la seua part. O sigui, vostès, durant los primers tres anys, els quatre anys de govern, executen un 36,39 per cent, i ara estan exigint que en la resta del període, o sigui, en tres anys que queden d'execució, se desenvolupe la resta del 63,71 per cent. Poder haurien d'explicar al sector agrari català les seues accions de govern del tripartit, i no voler justificar ara la seua defensa davant del sector.

Lo Grup Parlamentari Partit Popular estem d'acord a no perdre los fons europeus i estatals, però no ara, des d'un principi, i vostès no ens van fer cas. Per tant, aquest punt, ho repeteixo, està debatut als pressupostos, el Partit Popular de Catalunya el defensarem un cop més dintre de quatre mesos als pressupostos del 2012. És més, si realment volen defensar el sector agrari, el que han de fer és convèncer el senyor Zapatero perquè d'una vegada per totes defensi el sector agrari a Europa, cosa que no ha fet mai. Altres presidents, com Sarkozy a França, sí que han manifestat que bloquejaren los pressupostos si es retalla el pressupost agrari. Aquí sí que poden treballar si vostès volen, lo Partit Socialista de Catalunya, i no fent propostes que vostès no han executat durant els set anys en què ha governat el tripartit a Catalunya.

Mirin, vostès, el Partit Socialista, estan governant a Espanya; vostès són els responsables de la defensa dels pressupostos del futur període 2014-2020 a Europa. Els pagesos tenen futur, estan creuant una greu cri-

si, entre altres coses per la ineficàcia del seu Govern, però dels resultats d'aquestes negociacions del futur pressupost europeu destinat al sector agrari depenen la supervivència i competitivitat de les explotacions agràries. Per tant, els demanaria que si realment creuen, com manifesten, en el sector, si realment el volen ajudar, la gestió positiva i responsable la tenen vostès, i si no són capaços de portar a terme la defensa, com no han sabut fer-ho a Catalunya –i així ens trobem–, el millor que poden fer és donar pas a altres alternatives.

És primordial exigir unes condicions de competència equivalents a la Unió Europea per a tots els productes alimentaris que es puguin importar, especialment pel que fa referència a les normes comunitàries de qualitat, sanitat, medi ambient i benestar dels animals. Aquesta és una de les accions que també els correspon a vostès i és primordial per al sector. Per tant, crec que haurien de fer els deures que els corresponen i no fer propostes que vostès no han complit.

Com que s'esgota el temps, vull manifestar que el Partit Popular donarem recolzament a algunes de les seues propostes, però tinguin en compte que igual les propostes que fa el Partit Socialista, com algunes de les esmenes que presenta Convergència i Unió, no serveixen per a donar seguretat i continuïtat al sector agrari; o sigui, les coses quedaran igual. Per tant, defensarem..., o hi votarem a favor per manifestar que el Partit Popular sí que està al costat del sector, però volem manifestar que realment les propostes que es presenten no donaran compliment a les necessitats agrícoles catalanes.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Mònica Lafuente.

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, president. Diputats, diputades, consellers, abans de començar a explicar els punts acceptats i transaccionats, passo tal com queda el text que sotmetrem a votació a la Mesa. Gràcies.

Bé. En primer lloc dir, explicar-li al diputat López, davant dels dubtes de la manca de fil conductor a la moció, dir-li que són mesures del monogràfic, que el fil conductor l'he explicat, començàvem amb àmbit europeu, estatal i català, i tots els punts anaven dirigits a no perdre fons, a rendibilitzar els diners existents al departament i, sobretot, a donar eines al sector.

Dit això, acceptem les esmenes 1, 2 i 3 de Convergència i Unió, referents als punts 1, 2 i 3.

El quart punt el deixem amb redactat inicial, que era el punt del Segarra-Garrigues.

En el punt cinquè transaccionem l'esmena número 1 d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. No afegim l'apartat de preus mínims per prudència; creiem que el Tribunal de la Competència

en aquests temes té, podríem dir, excés de zel, i crec que és millor no tocar aquest tema.

En el punt sisè transaccionem l'esmena número 5 de Convergència, incorporant-hi l'errada tècnica que van presentar.

Al punt setè transaccionem l'esmena número 6 de Convergència i Unió i l'esmena número 2 d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, sobre decret de foment de venda directa.

Al punt vuitè transaccionem l'esmena número 3 d'Iniciativa per Catalunya Verds. I aquí fer un matís, perquè estem parlant del Pla estratègic de xarxes de proximitat, i m'ha sorprès el comentari del diputat López en dir que no hi havien treballs previs. D'entrada, dir-li que no es trobaran sempre treballs previs fets pels set anys de govern del Partit dels Socialistes, només faltaria. Però, en tot cas, en aquest punt concret sí que tenen feina fet i important, com és un pla director que es va presentar en la celebració del Tàstum passat; si no ho recordo malament, al Fòrum Agroalimentari de Catalunya, allà es va presentar un pla director elaborat i que, evidentment, està i consta a les dependències del departament.

I, finalment, acceptem les esmenes transaccionades 9 i 10 d'Esquerra Republicana de Catalunya.

I dit això, i per finalitzar, dono les gràcies, evidentment, als grups que donen suport a la moció en alguns punts o en la seva integritat, i, als que no, sí que els agraeixo sincerament el to, el tarannà i la possibilitat d'enraonar al voltant d'aquesta moció.

Gràcies, president, diputats, diputades.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. Entenc, per tant, que aquesta moció íntegra que vostè presenta és la transacció general amb totes les esmenes presentades. *(Pausa.)* Gràcies.

(Jordi Turull i Negre demana per parlar.) Senyor Turull...?

Jordi Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, president. És per demanar votació separada dels...

El vicepresident segon

De moment tenim demanada la votació separada dels punts 4 i 8. És això mateix?

Jordi Turull i Negre

Sí.

El vicepresident segon

Gràcies.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Passem a votar la moció del punt 19, i és la moció amb totes les esmenes incorporades. Però votarem en primer lloc per separat, a petició del Grup Parlamentari de Catalunya, el punt 4 i el punt 8. Es poden votar conjuntament? *(Pausa.)*

Doncs, votem, en primer lloc, els punts 4 i 8.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 48 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

A continuació, la resta de la moció, amb totes les esmenes incorporades.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 129 vots a favor i 1 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern
sobre l'energia nuclear (tram. 302-00056/09)

Passem al punt vintè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre energia nuclear. *(Forta remor de veus. Pausa.)* Aquesta moció, presentada pel Subgrup Parlamentari de Solidaritat..., té la paraula, per a la seva exposició, l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

(Pausa.)

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta, conseller, vicepresidenta, quan en aquesta cambra es presenten mocions a l'entorn de l'energia nuclear, sovint suposo que en les mentalitats de moltes persones o en la percepció de moltes de les persones es pot concitar, doncs, una imatge de radicalitat, de model de societat apartada de la realitat... Vejam, l'esperit amb el qual el meu grup presenta aquesta moció –i els que van ser presents a la interpellació ho hauran pogut veure– és simplement fer un acte de responsabilitat, és fer un acte de responsabilitat. És una moció nascuda d'un moment ben concret, en què estem davant d'una decisió importantíssima que s'està prenent en el nostre país a les nostres esquenes; és a dir, s'està decidint fora de casa nostra una cosa vital a casa nostra, com és una indústria tan important, com és l'energia nuclear, i, en canvi, el nostre poble no té cap mena de poder decisor.

Per tant, com a responsables polítics, què fem davant d'aquesta situació? Davant d'aquesta situació s'ha d'instar el nostre Govern a assegurar aquelles coses que són assegurables, que no són gaires. Aquesta no és la moció que es faria en una Catalunya com cal, és a dir, una Catalunya independent; aquesta és una moció que es fa en una Catalunya autònoma, dependent, i dependent quant a política energètica.

També és una moció nascuda del coneixement. Cadasquí, cada grup deu tenir els seus assessors. Els assessors que hi ha darrere aquesta moció són professi-

onals, alguns dels quals presents i els quals jo saludo avui, amb la presència de membres destacats d'Alternativa Verda i del col·lectiu d'intel·lectuals compromesos amb els temes energètics. I penso que hem de prendre entre tots una determinació molt clara: no podem quedar-nos amb els braços creuats quan importants decisions estan a punt de prendre's.

Abans de final d'any tots sabem, doncs, que el Consejo de Seguridad Nuclear ha de decidir si donen deu anys més de llicència a Ascó; penso que és una cosa prou important. I també voldria dir que..., segurament no és políticament correcte, doncs, parlar del to i de les percepcions que he tingut a l'hora de parlar amb els diferents grups, però la veritat és que veig una lleugeresa per part d'alguns grups a l'hora de parlar d'aquest tema, que se'l treuen de sobre dient que «no, no, això és una cosa que es decideix fora». Trobo impropri de grups que es diuen nacionalistes, aquesta actitud. Estem davant d'una cosa vital per al nostre poble, i penso que s'ha de prendre la responsabilitat davant d'això. En tot cas, jo voldria veure com quedarem els membres d'aquesta cambra i els diferents grups el dia que es produeixi una cosa greu en les nostres centrals nuclears.

Pensem en les evolucions que s'han portat a terme a països com Alemanya, Àustria, Suïssa, amb el referèndum últim que s'ha pres a Itàlia, un país que s'està posant les piles, per cert, en tot el tema de la superació de la crisi. Per tant, no estem parlant de països secundaris que estan prenent passos importants cap a la superació d'aquesta forma d'energia, alhora que busquen noves solucions, sinó que estem parlant d'allò que s'està fent a les parts més avançades d'Europa. No podem obviar el que ha passat a Txernòbil, no podem obviar el que ha passat al Japó. N'hem de ser molt conscients.

Per tant, una moció que insta el Govern a assegurar que les decisions que es prenen des del Consejo de Seguridad Nuclear tinguin en compte els *stress tests* exigits per la Unió Europea, penso que és del més lògic sentit comú. Res d'aquesta moció va més enllà del sentit comú. Sí, senyor Teixidó, aquí estem parlant del futur responsable de la nostra nació i del sentit comú; no estem parlant d'aquelles decisions que es poden prendre en determinats àmbits i amb associacions i amb interessos ben creats. Aquí estem parlant d'allò que interessa el conjunt del nostre poble.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. Han presentat esmenes en aquesta moció tres grups parlamentaris. En primer terme, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre diputat senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, president. Honorable conseller, il·lustres diputats, el nostre grup parlamentari ha presentat una esmena a aquesta proposta de moció del grup de Solidaritat per la Independència, en el sentit, bàsicament,

que es fes, per part del Govern, un estudi acurat sobre els diferents riscos que es poden produir en les centrals nuclears de casa nostra i, especialment en el cas d'Ascó, fes un estudi sobre el possible creixement de les riudes, i, per tant, analitzéssim des de casa nostra i des del nostre propi Govern quins són els diferents riscos als quals ens veiem o es poden veure sotmeses aquestes instal·lacions, altament perilloses, en cas d'un accident.

Entenem..., i, en tot cas, el proponent el que ha fet és subsumir la nostra proposta a dintre de l'exposició de motius, per la qual cosa agraïm la voluntat d'entesa, i ja avanço que el nostre grup donarà suport a aquesta proposta.

En tot cas, coincidir amb el proponent que el centre de decisió en aquestes instal·lacions ha de raure a Catalunya. De res serveix que aquestes decisions raguin a Madrid. Primer, perquè la visió que té l'Estat central respecte a les perifèries ja sabem tots quina és: cap mena de preocupació. I, en tot cas, de segur que visonat des d'aquí, fets estudis des d'aquí, des de Catalunya, segurament posaríem molta més cura i molt més interès a saber quins són els perills d'aquestes eventuals instal·lacions.

L'altre dia, en la Comissió d'Economia i empresa, va haver-hi un intens debat sobre el tema, diguem-ne, nuclear. El senyor Teixidó parlava, diguem-ne, que érem alarmistes i si no érem alarmistes... Ja els ho vaig dir: no creiem que siguem alarmistes, però que en tot cas els fets, Txernòbil en el seu moment..., però s'hauria pogut atribuir l'explosió de Txernòbil a la manca, diguem-ne, de cura en les instal·lacions; però en el cas de Fukushima és evident: una instal·lació teòricament actualitzada, que havia passat tots els testos, doncs, hem vist com ha acabat la cosa.

Per tant, sense pretendre el risc zero, perquè el risc zero no existeix mai en aquesta vida i, per tant, qual-sevol activitat humana, diguem-ne, és tendent o pot comportar uns certs riscos, el que sí que és cert, i sense garantir la seguretat al cent per cent, és que no ens podem perdre i hem d'intentar que, de totes maneres, hi hagi el màxim de seguretat sobre aquestes instal·lacions, intentar preveure allò que és imprevisible. Moltes vegades, hi insisteixo, no pot haver-hi el risc zero, però, en tot cas, en algunes situacions sí que hem d'extremar al màxim la vigilància, hem de forçar al màxim els tests que es facin sobre aquestes instal·lacions, perquè no passa fins que passa, i aleshores, quan passa, no hi ha remei. Per tant, treballar en aquesta línia.

Insistir també en alguna altra ocasió des d'aquesta tribuna que demanem també el debat ja de manera urgent i immediata. Ens sembla que a aquest país li pertoca un monogràfic sobre energia i fonts energètiques en aquest país. No podem anar tocant una qüestió tan cabdal per al funcionament del país i per a l'economia del país de manera parcial. Per tant, entenem que hem d'afrontar un debat en la línia també del que estan fent altres països de la Unió Europea, el replantejament de l'energia nuclear. S'està veient, doncs, que països avançats estan fent marxa enrere en tot el

tema de la producció d'energia nuclear. Per tant, plantejem quin és el tipus de model energètic que volem en aquest país i que, per tant, el que pertoca és que afrontem clarament, afrontem com a país un debat intens i que ens marqui un horitzó consensuat, perquè en definitiva aquests temes són temes de país i, per tant, no podem anar donant bandades, però que, entre tots plegats, aquest Parlament ha de prendre un seguit de decisions estratègiques per al futur d'aquest país i sobre el futur energètic d'aquest país.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També, per defensar les esmenes presentades, pel Grup Parlamentari Socialista, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Xavier Sabaté –l'honorable diputat.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, president. Diputat Strubell Trueta, li hem presentat unes esmenes que ara passaré a defensar. I per què? Primer, vull saludar la seva iniciativa; és molt convenient. A Catalunya fa set mesos que no se'n parla des de les instàncies governamentals, d'energia nuclear. Estem *in albis*, per continuar amb el llatí que s'utilitzava ahir aquí, o *tamquam tabula rasa in qua nihil est de pictu*. De filòleg a filòleg –perdoni'm, senyor president.

En fi, vist tot això, esperant la compareixença que ja hem anat demanant reiteradament del conseller a la Comissió d'Empresa i Ocupació per parlar d'aquests temes –lamento que ara hagi marxat–, se m'ha acudit aquest matí la frase primera de la *Catilinària* primera de Ciceró: «Quousque tandem, Catilina, abutere patientia nostra», «Fins quan abusarà de la nostra paciència, conseller...» –perdó–, «Catilina?», de Ciceró, en aquell memorable discurs. O la segona pregunta, quan deia: «Quam diu etiam furor iste tuus nos eludet?», que en la traducció de Joan Carbonell, Edicions la Magrana, diu: «Durant quants dies encara aquest cop de bogeria teu es rifarà de nosaltres?»

Bé. Doncs, per això trobo pertinent la seva iniciativa, i per això li hem presentat aquestes esmenes, que van en la mateixa direcció, i, per tant, són congruents amb el que vàrem aprovar dimarts a la Comissió d'Empresa i Ocupació, amb l'abstenció del Grup de Convergència i Unió, majoritari en aquesta cambra. Per això, perquè considerem que és insuficient condicionar la pròrroga de la llicència d'Ascó I a les proves d'estrès a les quals vostè feia referència. Creiem que la Generalitat, després de tot el que ha estat passant aquests darrers mesos al món, de tot el que suposa de nova sensibilitat social al voltant de l'energia nuclear, ha d'agafar el toro per les banyes.

El senyor Fernández Teixidó, que suposo que després ens replicarà, a la Comissió d'Empresa i Ocupació el dimarts ens deia: «És que això pot comportar-nos problemes després, si agafem responsabilitats en aquest tema i en el tema dels residus nuclears.» (*Veus de fons*.) Aquest –aquest–, i en l'altre també, senyor

Fernández Teixidó; si no, no s'hi haurien abstingut. És a dir, aquí sap què passa, senyor president? Que el grup majoritari d'aquesta cambra té més por a l'energia nuclear que nosaltres, però per motius diferents. No volen parlar-ne, no deixen que el conseller vingui a la comissió a tractar aquest tema tan preocupant arreu del planeta, en un país com Catalunya, que és dels més nuclearitzats del món. Estem en cinquè lloc, eh?, si comptem els quilòmetres quadrats per potència instal·lada. I tenim centrals nuclears a Catalunya que tenen més incidents que qualsevol altra de tot l'Estat. I, per tant, això s'ha de mirar amb cura.

Per això hem presentat aquesta esmena. En primer lloc, perquè a més de condicionar les proves d'estrès que s'estan fent a totes les centrals nuclears europees, doncs, les catalanes tinguin també, com no podia ser d'una altra manera, la veu, gairebé diria l'opinió determinant..., hauríem hagut de redactar-ho fins i tot encara de forma més taxativa, eh?: opinió del Govern de Catalunya. I que, en qualsevol cas, si les proves són positives, que no es faci com fins ara, pròrrogues de deu anys. Ens sembla que avui en dia ja és excessiu en unes centrals nuclears com les catalanes, que ja comencen a ser velletes, eh? Doncs, que no superin els cinc anys.

I, en fi, volem també que es comenci a pensar que aquestes centrals nuclears no són infinites, la seva vida, i, per tant, que hem de pensar en aquell territori. I que a les empreses, que en el text originari de la moció diu que també han de tenir opinió, els exigim que extremin ara més que mai les mesures de seguretat. Diria més: que tinguin en compte que hauran de continuar mantenint els llocs de treball en la mesura del possible i, per tant, que això s'ho han de fixar com un objectiu, diria, prioritari.

En fi, pensem que el Govern i el grup majoritari d'aquesta cambra s'han de posar les piles, que han de tractar el tema de l'energia nuclear seriosament, que han de creure en un nou model energètic per al nostre país, que ha de comportar l'aposta clara i decidida per les energies renovables. Si estan en aquesta línia, tindran el nostre suport, estic convençut que el de tota la cambra, però el nostre suport.

Senyores i senyors del grup majoritari, en aquests moments els demanem que acceptin, també, votar aquesta moció. En les converses que hem tingut amb el grup proposant crec que hem arribat a un bon acord, que incorpora diverses sensibilitats que ja s'havien manifestat. Em temo que no serà així. Però, en qualsevol cas, faran un flac servei al debat necessari sobre l'energia, que és un dels debats més importants que s'estan produint arreu del món.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable diputat. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i, en el seu nom, té la paraula la il·lustre diputada senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Em sap greu que no hi sigui l'honorable conseller. Senyor Teixidó, bé, per no repetir coses que vam estar discutint i debatent durant quasi quatre hores, com han dit els companys, en la comissió del passat dimarts i per no fer-lo patir, senyor Teixidó, perquè ja em va dir que el feia patir quan parlava d'aquest tema, avui, en comptes de parlar en veu meva, intentaré parlar en veu d'altres, que curiosament coincideixen amb el que nosaltres diem.

I començaré amb el diari *Ara*. Deia un editorial del diari *Ara* del 10 de juny que el fet que Catalunya –i ho cito, literal– sigui més dependent de l'energia nuclear i que no tingui competències sobre la qüestió no són raons per defugir un debat necessari; hem d'abordar-lo, decidir l'horitzó energètic que volem i explicar què hem de fer si apostem per reservar a l'energia nuclear un mer paper de transició cap a un futur en què les renovables tinguin un rol central. Fer el pas és, sobretot, una qüestió de voluntat política i per davant hi ha l'oportunitat de desenvolupar un sector nou i capdavanter. Que em torna a saber greu que no hi sigui el conseller d'Empresa i Ocupació, que, a més, podia ser un dels sectors, el de l'economia verda, en què podríem crear ocupació.

Però també recomanava el Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible, el CADS –que els recordo que és un organisme independent que des de la seva creació el 1999 ha assessorat el Govern en polítiques relacionades amb medi ambient–, en un informe, no ho diem Iniciativa, no ho diu aquesta diputada, ho diu el CADS, en un informe del 27 d'abril, que s'havia de fer la revisió del Pla d'energia de Catalunya contemplant com un escenari possible el tancament progressiu de les centrals nuclears i la substitució per altres fons segures i netes; un tema que reiteradament estem plantejant, el nostre grup i altres grups de la cambra, eh?, sense tenir resposta.

L'elaboració, també aconsellava, d'un estudi sobre les centrals nuclears catalanes que inclogués altres riscos, l'anàlisi... –i aquí entrem en un punt molt delicat–, l'anàlisi de la viabilitat i suficiència dels plans d'emergència i evacuació de les nostres centrals nuclears en un radi de vuitanta quilòmetres. Per què? Perquè l'accident de Fukushima va demostrar que els radis que avui tenim, que són de trenta quilòmetres, i que Déu n'hi do, Déu n'hi do... –que ara veig companys de Lleida, que també els afecta, eh?; al Segrià i les Garrigues, també els afecta–, Déu n'hi do aquests radis, no són suficients; tant la zona 1, que diu el Penta, de deu quilòmetres, com la dos, de trenta, no són suficients.

Però és que, a més, ens trobem que en el cas del Penta fa anys que no es produeix cap exercici, no es produeix cap simulacre; bé, a part de tenir les estacions descontaminadores, no hi han avenços. En aquest punt, sí que hem vist, també cal dir-ho, una predisposició per part del Govern de signar un acord per millorar-lo.

Però ens trobem també que en l'informe del CADS del 27 d'abril, a part, hi havia quinze recomanacions més pel que fa a la seguretat de les instal·lacions, pel que fa als residus, al desmantellament de les centrals i

a la política energètica a mitjà i llarg termini que hi ha d'haver a Catalunya.

Però sembla que ni les recomanacions del CADS, ni que el 60 per cent de la població, segons el baròmetre del CIS, consideri aquesta energia com a molt perillosa, ni els reiterats incidents, com ha dit el senyor Sabaté, també del territori, que patim a Ascó i Vandellòs –la mitat dels incidents nuclears que es produeixen a Espanya són a Tarragona–, ni això, ni les diferents propostes parlamentàries que tant el nostre grup com altres grups hem presentat –als quals ara felicitem que se sumi Solidaritat–, han fet possible que aquest Govern, com fan la majoria dels governs d'Europa, assumeixi la seva responsabilitat i afronti aquest debat.

Nosaltres ja entenem que el partit que governa, Convergència, és un partit pronuclear, i també entenem que té informació de primera mà del que succeeix en el *consejo* per mitjà del seu conseller que van proposar, el senyor Antoni Gurguí Ferrer, o que el gerent de l'AMAC sigui una persona molt propera a vostès, o que simplement vostès no es vulguin enfrontar, com en altres temes, als poderosos, a les grans companyies elèctriques.

Però això, tot això, que ja és gros, no hauria d'impedir que aquest Govern fes un exercici de responsabilitat, de visió estratègica i de futur, i, almenys, es volguessin assegurar a una taula a parlar d'aquest futur, com estan fent altres governs, i que també escoltessin la gent del territori, que també som Catalunya, eh? O sigui, encara que no siguem Barcelona, som Catalunya, eh? Som Catalunya! La gent del Camp i de Terres de l'Ebre, els pagesos de la Ribera d'Ebre, que tenen dificultats per col·locar els seus productes, els pescadors del golf de Sant Jordi, els hotelers de la Costa Daurada, i tots els ciutadans i ciutadanes que no volem hipotecar el nostre futur ni el de la nostra terra.

Per això donarem suport als punts de la moció i a tot el que suposi avançar en la seguretat i en un nou escenari energètic sense nuclears, més eficaç i eficient.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. Ara, per fixar posició, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

(*L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.*) ...dir, en primer lloc, que, doncs, estem a l'espera d'un nou pla, d'un pla energètic de Catalunya, no?, com s'ha parlat aquí, en aquest hemicicle.

Jo, tot el que faci referència a obtenir informació respecte de la seguretat de les centrals existents a Catalunya, doncs, trobo que, en fi, és important i que, per tant, doncs, aquí demanaria un esforç a tots en la línia de com estava redactada al principi la moció. Ara he vist que ha canviat totalment; s'han admès les esmenes, i m'acabeu de donar, doncs, la transacció a què s'ha arribat, no?

Per tant, jo em reservo la meua posició, perquè vull escoltar els plantejaments que farà el representant de Convergència i Unió i el del Partit Popular en aquesta qüestió.

Insistir que, si, doncs, realment les incidències que ha concentrat Ascó durant l'any 2010..., com sembla que hi han dades del mateix *consejo*, que ha concentrat el 40 per cent de les incidències en qüestions nuclears de tot l'Estat..., doncs, home, és preocupant.

En qualsevol cas, si s'amplia, si s'estén la llicència d'explotació de la central nuclear d'Ascó a les empreses llicenciàries, entenc que, com és una central que estarà amortitzada el 2012, doncs, s'hauria d'exigir, i estic segur que ho faran, a les empreses, perquè els hi va molt, doncs, que facin unes proves en profunditat de la seguretat d'aquestes centrals, no?

Per tant, doncs, m'agradaria escoltar el posicionament de la resta de grups, perquè la moció ha quedat desvirtuada respecte al que es deia al principi.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També per fixar posició, i en nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, té ara la paraula la il·lustre diputada senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

President, consellers, diputados, diputadas, lo cierto es que nosotros..., la moción inicial contaba con nuestro apoyo, sobre todo en el punto primero y en el segundo, si bien pensábamos abstenernos en la creación del grupo de trabajo porque entendemos que..., pero no es por un..., porque entendemos que en este Parlamento, hacer un grupo de trabajo sobre esto, cuando no tenemos la..., digamos, no somos quienes vamos a decidir..., creemos que hay que dejarlo a los gobiernos autonómicos, del Estado y locales que negocien y decidan. Y esta era nuestra posición inicial.

Lo que pasa es que, leyendo la transacción a la que he tenido acceso, bueno, en cuanto me la ha facilitado el diputado Strubell, exigir al Gobierno del Estado la *suspensión* de la explotación de la central nuclear Ascó I no nos parece adecuado, ni nos parece necesario, de momento, si bien estamos en absoluto acuerdo en que se han de realizar todas aquellas pruebas de seguridad y pruebas de..., el test de estrés este del que se habla, bueno, estas pruebas del test de estrés, porque es fundamental –fundamental– saber y tener la seguridad... –y evidentemente no se puede esconder la cabeza debajo del ala al respecto–, y dónde estamos sentados, porque evidentemente estamos sentados sobre dos centrales nucleares.

Y efectivamente cada quince días se está dando una..., prácticamente, efectivamente, en Tarragona hay..., este mismo fin de semana, sin ir más lejos, hubo un problema del que ahora se informa siempre, pero que, claro, porque había un problema con las algas, bien, pero la cuestión es que hay un problema de continuo. Ahora,

paralizar la central nuclear de Ascó mientras hacen las pruebas, o no, no nos parece adecuado.

Por lo tanto, no podremos dar nuestro apoyo a este punto. Lo damos, por supuesto, a todo lo que suponga información, medidas que hay que abordar, informes del Consejo Nuclear, toda la información, sí. Pero, desde luego, en absoluto esta medida tan drástica que se propone.

Por lo que, lamentándolo mucho, nos abstendremos en esta moción.

Gracias.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. També per fixar posició, en nom del Partit Popular de Catalunya, té ara la paraula la il·lustre diputada María José García Cuevas.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Honorable vicepresidenta, señoras y señores diputados, la seguridad siempre ha sido un tema troncal en la tecnología nuclear no soviética; un tema que, por responsabilidad, se debe abordar desde el rigor, al margen de apriorismos, tergiversaciones o planteamientos desinformados. Solo partiendo de la información correcta se puede llegar a conclusiones acertadas que nos lleven a las actuaciones correctas.

La moción nos habla de un antes y un después tras Fukushima, y es cierto. Del origen y desarrollo de este accidente, básicamente hemos aprendido dos lecciones. La primera es que las centrales nucleares de tecnología occidental, las no soviéticas, son más seguras de lo que cabía esperar. La segunda, que en materia de seguridad tenemos que pasar del concepto probabilístico –estamos preparados para contingencias estadísticamente probables– al concepto determinista –¿estamos preparados ante una determinada contingencia al margen de su probabilidad?

La catástrofe natural del Japón superó ampliamente la estadística y, por tanto, las condiciones de diseño de la planta; el *tsunami* fue tres veces más intenso que el peor registrado; aun así, la contención resistió muy por encima de los niveles de presión del diseño y se pudo evitar la catástrofe medioambiental que sí se produjo en Chernóbil, donde no había contención y todavía hoy no hay condiciones de vida en un radio de treinta kilómetros.

De los 14.500 muertos y casi diez mil desaparecidos por causa del terremoto en Japón, no hay una sola víctima del accidente nuclear. Los chequeos que se efectuaron a la población evacuada no detectaron ningún caso de contaminación interna. En Chernóbil, setecientos trabajadores murieron por efecto directo de la radiación, y de las víctimas civiles ucranianas, no sabemos nada, porque los datos no son públicos.

La robustez de la contención en Fukushima permitió limitar la radiación liberada al 10 por ciento de Chernóbil, además en cantidades controladas que excedie-

ron los límites legales pero que no representaron un riesgo importante para la salud.

En base a estas dos lecciones, el Consejo, el Consejo Europeo, acordó a finales de marzo que se llevarán a cabo unas pruebas, llamadas «de estrés», en las centrales europeas, fundamentalmente encaminadas a evaluar el margen de seguridad ante contingencias superiores a las de base de diseño. Los resultados serán públicos, obligarán a realizar inversiones, si es necesario, en todos aquellos casos en que estas pruebas no se pasaran. Estas pruebas son complementarias y necesarias, pero no pueden condicionar las prórrogas en las licencias, que llevan otro calendario. Condicionar unas a otras supondría parar grupos nucleares durante varios meses, y esto es inviable energética y económicamente. Ningún país europeo lo plantea. Además, una licencia siempre se podría revocar.

En el mundo hay 442 reactores comerciales; ciento dieciocho de ellos, en dieciséis países, ya han operado más de treinta años. De estos dieciséis países, solo Suecia y Alemania están en contra de alargar la vida en sus nucleares, y por razones diversas, no técnicas. En Estados Unidos, sesenta y seis reactores ya han obtenido licencia para operar hasta los sesenta años, y once más, once reactores, están en proceso de autorización.

En el caso de Cataluña, Ascó debe, a primeros de octubre, solicitar la prórroga de licencia en base a la revisión periódica de seguridad que cada diez años requiere el sistema regulatorio español. Solo se habla de alargar la vida cuando se alcanzan los cuarenta años de operación, y no es el caso.

También hay que aclarar que el acta de 24 de febrero que menciona la moción ya está publicada y que la inspección concluyó que la estabilidad del terreno no plantea problemas de seguridad. ANAV, la empresa que gestiona Vandellós y Ascó, ha duplicado las inversiones anuales en seguridad y lleva años trabajando con Westinghouse y Tecnatom para actualizar las instalaciones y optimizar las condiciones de seguridad; se está preparando para estas pruebas.

Por otra parte, también hay que decir que los ciudadanos catalanes no estamos en absoluto indefensos en este tema, como nos dijo el diputado Strubell. Los ciudadanos catalanes podemos estar tan tranquilos como cualquier otro español o europeo, porque la responsabilidad en materia de seguridad, de seguridad nuclear y protección radiológica la tiene de manera exclusiva en España el Consejo de Seguridad Nuclear. Este es un organismo eminentemente técnico que siempre ha actuado bajo criterios profesionales, con eficacia y con rigor, tiene un gran prestigio en los países de nuestro entorno y cuenta con la existencia de comisiones reguladores de otros países, así como de la propia Organización Internacional de la Energía Atómica, la OIEA. El consejo tiene obligación vinculante de informar al ejecutivo y al Congreso de los Diputados, donde los catalanes estamos representados. Los informes del Consejo de Seguridad Nuclear son públicos y la mayoría se pueden consultar a través de su web.

Esta que les he descrito es la situación real, que no se corresponde ni con el fondo ni con la forma de la moción presentada por el ilustre diputado Strubell.

Por esto, el Partido Popular no debemos ni podemos apoyar esta moción.

Gracias.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. Finalment, també per fixar posició, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'honorable diputat senyor Antoni Fernández Teixidó.

Antoni Fernández Teixidó

Moltes gràcies, president. Senyores, senyors diputats... Diputat Strubell, passejàvem, vostè i jo, pels passadissos, fa vint-i-quatre hores, i em preguntava: «Doncs, què fareu?» Com ha explicat aquí, després, una miqueta més corprès. No em va fer la impressió que vostè ho estigués quan parlàvem, però avui ho ha escenificat una miqueta més corprès: «Què fareu?» Doncs, hi votarem en contra. Hi votarem en contra, perquè creiem que el contingut del que ens presenteu no s'ajusta exactament al context que vivim, tot dient-li el següent, perquè vaig veure la seva reacció natural: «Està vostè, diputat, veritablement, ple, doncs, de bona fe, de bona voluntat, que els professionals que l'acompanyen, a més, als quals saludo, segurament l'han fonamentat, però amb això no és suficient.»

Encara em va dir una cosa més determinant, diu: «Escolti, és que ja no podem rebaixar més els plantejaments.» No sóc ningú per aconsellar-lo, diputat Strubell; no rebaixi plantejaments així com així, perquè, ja ho veu, tampoc progressen. I per què no progressen, diputat? Perquè el context en què vostè ens planteja la seva moció és incorrecte.

Avui, quan ha sortit, aquí, a la tribuna, doncs, ja estava un pèl encara..., sap?; ha cridat un pelet. No vol dir que això li doni la raó, diputat. L'entenc, ho valoro, li ho agraeixo, el que vulgui! Però anem a veure exactament... Ens ha ajustat part de la feina, ens l'ha lliurat, la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula. De què estem parlant, diputat? Estem parlant... A banda de la transaccional que vostès han pactat, que Déu n'hi do –que Déu n'hi do! Estan molt contents. Sort que no prosperarà. Perquè han pactat vostès, diu: «Mentre això es fa» –diu–, «això ho paralitzem.»

De què estem parlant? Estem parlant del següent, senyor president. (*Veus de fons.*) No, vostè insisteix en el tema d'Alemanya, i ho ha llegit malament, ho ha digerit malament. Estem parlant d'un projecte, l'alemany, per als propers anys; no de paralitzar les centrals mentre es fan les... (*Més veus de fons.*) No ho pot dir, això, home. És que vostès acaben embolicant-ho tot. No pot dir, vostè, que a Alemanya la senyora Merkel està paralitzant les centrals, home! Està parlant d'un projecte de futur, que veurem si el porta a la pràctica o no, home. No emboliquin la cosa!

De què estem parlant? Totes les autoritats, senyores i senyors diputats, totes les autoritats reguladores europees, totes –totes, totes–, sense excepció decideixen, després de Fukushima, fer uns tests de verificació de la seguretat de les centrals, totes, també l'espanyola. I, a més, es marquen un calendari, que tinc a bé tenir-lo en compte, és el següent. Ple del Consell de Seguretat Nuclear a Espanya, 25 de maig, per posar en marxa les proves d'estrès. Informe preliminar, no *ad kalendas graecas*, com vostès volen fer creure a l'opinió pública, el 15 d'agost; no l'any que ve o l'altre i veurem què és el que passa: el 15 d'agost hi ha un informe preliminar. Estem, pràcticament, a tres setmanes, diputat Strubell. Quan hi ha l'informe definitiu? El 31 d'octubre. I tindrem tots els elements per saber si hi ha algun element d'inseguretat a les nostres centrals.

No només això. De què s'ocupen, aquests informes? No de qualsevol cosa, eh?: dels riscos sísmics –només agafo els capítols–, dels riscos d'inundacions, dels escenaris de pèrdua d'alimentació elèctrica i de la gestió d'accidents severos. Tot, absolutament tot, copsat, analitzat i mirat.

I aquesta idea d'«aquests que deuen saber el que porten entre mans» és desqualificar un conjunt de professionals per motius pretesament patriòtics; lamentable, Strubell. Fan la seva feina i la fan bé, i hi han catalans fent aquesta feina. Diu: «Oh, nosaltres no en tenim cap.» Doncs, progressin i creixin, i en tindran. «Nosaltres no en tenim cap...»; hi han professionals que fan correctament la seva feina.

Des de quin punt de vista nosaltres hem d'impugnar aquest tipus de plantejament de manera operativa? Article 28 de la Llei de seguretat nuclear, que aquí ningú l'esmenta. Vol que li digui què diu? Que qualsevol resolució del Consell de Seguretat, qualsevolga, ha de comptar amb el coneixement i el vistiplau de la Comunitat Autònoma de Catalunya. Digui-ho tot. O és que pensa que els governs... El tripartit, el primer, que aquí ara estan valentets. El Govern tripartit, el primer, va estar durant set anys al Govern amb la confiança que, si hi havia un problema, el Govern evidentment estava informat. O és que eren una colla d'irresponsables? O és que hi havia a Catalunya, durant vint-i-tres anys, un govern que si novament..., el tema de l'energia nuclear, tant se'n en fumia? Doncs no, senyores i senyors diputats, ni al Govern anterior, ni al Govern tripartit, ni al Govern d'ara se'n en fum el que passa amb el Consell de Seguretat Nuclear. Per què? Perquè tenim les proves que s'estan realitzant, amb dates específiques –a 15 d'agost, a 31 d'octubre–, amb coordinació amb totes les agències europees. I, si hi ha un problema, vostè creurà que el consell és cec? Vostè creurà que el Govern de Catalunya tancarà els ulls? (*Pausa.*) Ah, diu el diputat que sí. Per quina raó? Vostè com pot dir, Strubell, home seriós –i jo el valoro molt des d'aquest punt de vista, diputat–, com pot dir, com pot insinuar que, si hi ha un problema important que detectem respecte a la seguretat de les nostres centrals, el Govern de Catalunya es tancarà els ulls? Per quina raó? A sant de què? Ni el català, ni el belga, ni el polonès, ni el romanès, ni l'italià, cap, ni l'espanyol, cap, perquè, si hi ha un problema, hi farem front...

La presidenta

Senyor diputat...

Antoni Fernández Teixidó

Acabo, presidenta, dient el següent. Tot aquest conjunt de coses ens fa dir el següent. Home, no alarmem innecessàriament la gent, no l'alarmem. Aquí, veritablement, estaven parlant de morts! Ni un mort al Japó! I què diu el diputat Milà? Diu: «Temps, temps; ja els comptarem.» Quins morts comptarem pel tema nuclear al Japó? Per què espanten vostès la gent? «No, temps, temps; ja els comptarem, els morts.» Quan els comptarem els morts de Fukushima? Per què s'envia aquest missatge a l'opinió pública? No és això ideologia? No és això manca de responsabilitat? No és això manca de respecte? Jo, diputat, crec que sí.

La presidenta

Senyor diputat!

Antoni Fernández Teixidó

Vol que a més... –acabo, presidenta–, vol que votem a favor? Doncs, no podem.

Senyor Laporta, gràcies, una altra vegada, per estar vostè disposat a escoltar els arguments. Espero, de veritat, haver-lo convençut. Si més no, una cosa: no pateixi ni faci patir la gent que l'envolta.

Gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, presidenta.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Moltes gràcies, diputat Sabaté, per la seva intervenció i per les seves amables cites en llatí. M'agrada veure un Partit Socialista una mica més radicalitzat en aquest tema. I penso que perdre un vot o dos quant a la radicalització en assumir alguna esmena ja està ben emprat.

Jo voldria dir que aquí s'han dit moltes coses poc serioses, entenc jo. En definitiva, del que volem parlar, clau, és el tema de les cronologies. Nosaltres no volem que es prengui cap determinació sobre Ascó sense la seguretat absoluta que això sigui plenament segur. Aquest és l'esperit que ens porta a fer aquesta moció.

Per tant, el que no ens expliquem és que el senyor Fernández Teixidó, que normalment ens fa riure, en aquesta cambra, que normalment surt aquí i explica coses amables, ens hagi escomès amb aquest to d'irritació i ens hagi escomès a crits, d'aquesta manera. Jo no he cridat. És vostè que s'ha passat tota la seva intervenció cridant, davant del que és una posició responsable i molt ben informada sobre la realitat nuclear a casa nostra.

Jo el que penso és que el que ha d'assegurar aquesta cambra és que es produeixi una cosa que no s'ha produït mai, que és que, en compareixença, vinguin membres del Consejo de Seguridad Nuclear a informar. I sí, senyora del PP, Catalunya, el nostre poble, té el dret a rebre informació directament –directament– sobre aquestes greus problemàtiques que ens afecten.

Jo voldria simplement acabar dient que aquesta greu preocupació que té algun grup sobre el fet que es paralitzi durant uns mesos Ascó per raons de seguretat..., la senyora Merkel ho ha portat a terme amb set nuclears –set nuclears–, que encara estan tancades, des del primer moment en què es va saber que aquí hi podia haver un mínim perill de cara a la població alemanya. Tant de bo els polítics de la nostra dreta tinguessin la mateixa responsabilitat que la senyora Merkel.

Jo voldria acabar, breument..., ja que ahir el company Pere Bosch, d'Esquerra Republicana, ens ensenyava un gràfic ben il·lustratiu, jo voldria fer una petita reflexió –vostès m'ho permetran– per dir el que jo sento i molts grups, penso, de l'esquerra d'aquesta cambra, pensen sobre l'origen de l'energia nuclear que tenim, perquè penso que és una de les últimes grans herències del franquisme que tenim i penso que ho hem d'anar superant d'una manera democràtica i d'una manera responsable.

Moltes gràcies.

La presidenta

Senyor diputat, m'ha de... Senyor Strubell, m'ha de dir si ha arribat a alguna transacció... (*Veus de fons.*)

Cridem a votació.

(*Antoni Fernández Teixidó demana per parlar.*) Senyor Fernández Teixidó...

Antoni Fernández Teixidó

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Senyor Fernández Teixidó, per al·lusions?

Antoni Fernández Teixidó

Òbvies.

La presidenta

Trenta segons.

Antoni Fernández Teixidó

Gràcies. Senyor Strubell... (*Pausa.*) Vull contestar-li a vostè, senyor Strubell... (*Pausa llarga.*)

La presidenta

Senyor Fernández Teixidó...

Antoni Fernández Teixidó

Gràcies, presidenta. Senyor Strubell, respecte al to de la intervenció, sempre és proporcionat, diputat, a la gravetat de les coses que es plantegen. Faci vostè una intervenció absolutament enraonada, veritablement assenyada i tindrà vostè el comentari cordial.

Fer una proposta com la que ens ha fet vostè, Strubell, tancar després una..., com ha dit vostè, diu: «Escolti, miri, hem perdut uns vots pel camí, però ara tenim una proposta autènticament radicalitzada, en què el Partit Socialista es radicalitza respecte al tema nuclear.» I, vostè, voler que a més jo, des de la tribuna, el tracti a vostè amb tota tranquil·litat... Strubell, no, això no es fa, políticament.

Però el més greu és la imatge que transmetem a l'opinió pública. I la imatge que transmetem a l'opinió pública –vostès– és d'una inseguretat que el poble de Catalunya ni mereix ni els mereix.

Gràcies, senyora presidenta; gràcies, senyor Strubell.

(Pausa llarga.)

Senyores diputades, senyors diputats, passem a la votació de la moció amb les esmenes incorporades.

Per tant, comença la votació.

Ha estat rebutjada per 48 vots a favor i 81 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació
al Govern sobre la política industrial
i d'ocupació (tram. 302-00057/09)

Passem al punt vint-i-unè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política industrial i d'ocupació. Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Laura Massana. (*Veus de fons.*) Espera un segon.

(Pausa.)

Senyora diputada, ja pot intervenir quan vulgui.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. L'honorable conseller s'ha justificat dient que no podia assistir a la intervenció, i m'ha dit que hi assistiria la senyora Sánchez, a la qual aprofito per saludar.

Bé. La interpellació que li vam fer al conseller va ser sobre indústria i ocupació, i ho vam fer ens uns moments on havíem pogut llegir les dades de l'atur i de les quals la mateixa secretària d'Ocupació va dir que no ens podíem conformar ni estar-hi conformes. I nosaltres també pensem que això no era així. I d'alguna manera el que vam venir a situar és que aquest atur que teníem a Catalunya tenia un rostre, i aquest és el rostre del mateix atur, de les persones que el pateixen, el rostre que també es reflecteix en el territori, i també tenia una causa, que és el model, i sobre això vam voler parlar amb el conseller.

Al conseller li vam dir que amb aquestes dades de l'atur, i posant sempre, doncs, que aquest decreixement, que havia sigut una mica minso, era a causa del turisme, que calia pensar en quins altres sectors, en quins altres models havíem de fer reactivar l'economia. I ell va interpretar en això una crítica al turisme, però jo no. Jo no li deia això, nosaltres, el nostre grup, creu en el turisme i creu en un turisme de qualitat. (*Veus de fons.*)

Però el que sí que li vam voler dir és què pensava ell, com pensava ell actuar sobre territoris on hi havia indústries en risc, on hi havia, també, en aquest sentit, més atur, i sobre quins sectors, tant els que tenim madurs com els sectors més innovadors, com els sectors de futur, es podia actuar. (*Persisteix la remor de veus.*)

En funció d'això, vam rebre una resposta del conseller que...

La presidenta

Un moment..., un moment, senyora diputada. Si us plau, una mica de silenci...

(Pausa.)

Continui, senyora diputada.

Laura Massana Mas

...una resposta del conseller, diríem, poc creativa. Va dir: «Les empreses són les que creen ocupació.» Òbviament, però li vam tornar a insistir: «Però vostè ha d'ajudar i l'Administració el que ha de fer és veure dues coses: cap a on vol créixer, com vol créixer, amb quin tipus de model vol créixer, i, l'altra, com ho fa perquè el territori es pugui equilibrar, perquè això sigui aprofitar el potencial del nostre país.»

Clar, nosaltres sabem que les empreses també són les creadores d'ocupació i les que faran abaixar aquest atur. I, en aquest sentit, també, té un paper cabdal l'Administració pública en l'ocupabilitat d'aquestes persones, tant per als sectors madurs com per als sectors de futur. I aquí vam tenir, dissortadament, a la setmana següent, la frase del conseller sobre que la meitat dels aturats de Catalunya, ho considerava ell, que no trobarien feina, perquè o no volien, cosa que va ser lamentable, o perquè no eren ocupables.

Entenem, i em dirigeixo a la senyora Sánchez, que la seva secretària, justament, el SOC, té un paper rellevant. I nosaltres seguim apostant per un SOC on, precisament, allò públic sigui el que sigui el tractor, i que es creï, doncs, aquesta xarxa també potent, però tenint molt en compte el sector públic.

Per tant, nosaltres el que hem fet amb la nostra moció és intentar sumar, però intentar no com des de la bancada que dona suport al Govern, des del grup de Convergència i Unió, és a dir, posar pals a les rodes; no, no..., és justament intentar posar un recanvi en aquestes rodes, velles i desgastades, d'algunes polítiques. Entenem que hem d'explorar nous sectors. I també entenem que hem de fer valer aquell sector que havia

estat el 25 per cent del PIB i que ara mateix és el 18, molt més que l'11 per cent, que és el turisme.

Per això, no entenem com es pot suprimir, doncs, la Llei de política industrial i com, a través de l'acord estratègic, doncs, en aquest sentit, no es reactiva tota la política industrial; i que aquest era un gran mecanisme, i ho és, per poder, doncs, realitzar política industrial en el nostre país. Per això, en el primer punt de la moció, es va a refermar aquest propòsit de fer de la política industrial aquest vector que ha estat sempre i a posar-lo en el lloc que correspon.

També, i en la línia que li deia, sobre què més volem treballar? Només sobre el turisme i els serveis, que és el que va dir el conseller Mas-Colell en la conferència a ESADE? No. Tenim tota una nova àrea d'ocupació que sí que exploren altres països, països avançats, països com Alemanya, que és el desenvolupament de l'economia verda.

I, en aquest sentit, proposàvem aprovar i impulsar un pla específic en aquest sentit per crear llocs de treball en aquests sectors: en el de l'eficiència energètica i les energies renovables, en la mobilitat sostenible, en la gestió de l'aigua i en l'agricultura ecològica.

Clar, som conscients que dient això ens estem enfrontant també a la llei òmnibus. Ho sabem, però és el nostre model, i aquí ens trobaran defensant-lo.

També entendre que un sector que és potentíssim, i que, a més, és un canvi estratègic de mobilitat en el nostre país, és el ferrocarril. I apellàvem, doncs, en la nostra moció, a salvaguardar allò que tenim de més valuós, que és l'empresa Alstom com a empresa tractora d'aquest clúster del ferrocarril.

En un quart punt proposàvem, ja que la crisi afectava, com ja deia, a part del rostre, al territori, tenim territoris que sobrepassen el 20 per cent de l'atur. Doncs, en aquest sentit, la proposta anava al fet que les comarques del Baix Penedès, l'Anoia, el Vallès Occidental i el Garraf i el Bages, que són les més afectades, tinguin un pla específic, sempre en aquest aspecte que en diem de concertació amb el territori, perquè és allà on es pot solucionar i és allà on s'ha de treballar.

També entenem que si algú pot fer de tractor amb la seva iniciativa, amb la seva capacitat, som les persones a nivell individual, i també cooperatives d'economia social, en definitiva, també el treball autònom. I fem una proposta en aquest sentit.

I, llavors, jo m'haig de referir a una dada punyent que també vam discutir aquí, i que, clar, sobte veure quines polítiques es fan quan tu t'adones que tenim un 38 per cent de persones que no cobraran cap prestació i l'intent és, per part del Govern, d'eliminar la renda mínima d'inserció. Fantàstic.

Nosaltres volem anar més enllà i volem posar, i ho posem, en la moció allò que diu l'Estatut de Catalunya, que és impulsar «la renda garantida de ciutadania per assegurar aquesta protecció econòmica a qui ha perdut la feina i a qui ha esgotat la resta de prestacions públiques per desocupació». Entenem que ajudar, en aquest sentit, els més vulnerables és imprescindible.

I en aquest marc, també, reforçar tots els serveis públics d'ocupació per avançar en aquesta ocupabilitat de les persones que tenen el rostre, més grans de 45 anys, sobretot, més grans de 54, els nostres joves, les nostres dones...

La presidenta

Acabi, senyora diputada.

Laura Massana Mas

...—acabo, acabo, presidenta—, i tots aquells col·lectius, dins de l'atur, més vulnerables.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, per presentar les esmenes, per a defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustríssima senyora Montserrat Ribera; però informo les diputades i diputats que han estat retirades les esmenes número 2 i 5, presentades per el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Han estat retirades, 2 i 5.

Montserrat Ribera i Puig

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, el nostre grup..., de fet, aquesta moció fa referència a molts temes relacionats amb política industrial, i també amb ocupació; temes transcendents i prioritaris en el moment en què vivim.

El nostre grup, amb la idea de poder arribar a acords amb el grup proponent, ha presentat diverses esmenes en aquesta moció. I, pel que fa al primer apartat, i referent a la sol·licitud de posar en marxa tots els instruments de política industrial del Govern tripartit, dir que es va fer una reunió, el passat 14 de juliol, de la Comissió de Seguiment de l'Acord Estratègic, on el conseller d'Economia es va comprometre a fer una reunió plenària de l'acord estratègic en el darrer trimestre de 2011 per fer-ne un balanç general i plantejar l'elaboració d'un nou acord estratègic, en aquest cas, del període 2012-2015, i que enllaci directament amb l'estratègia europea 2020, i les línies que s'impulsen en aquest horitzó.

Per tant, parlar d'aplicar l'Acord estratègic 2008-2011 té poc sentit. En primer lloc, perquè les coses han canviat molt des d'aleshores; i, per altra banda, s'està pensant a redactar-ne un de nou, 2012-2015. I, pel que fa a la Llei de política industrial en el 2009, que també es demanava la seva aplicació, dir que, efectivament, la llei òmnibus, doncs, actualment en tràmit, preveu la seva derogació. I, per aquest motiu, la nostra esmena, i, per tant, la nostra proposta alternativa d'elaborar aquest nou Acord estratègic 2012-2015, més actualitzat i d'acord amb els temps que vivim.

Respecte a l'apartat 2, el segon de la moció, que es demana un pla específic per a l'economia verda, dir que

vàrem presentar esmena respecte a fer un àmbit específic en aquest nou pla de 2020, de la Catalunya 2020, esmena que retirem ja que els darrers anys la destrucció de llocs de treball ha estat molt i molt devastadora, i és per aquest motiu que el Govern de la Generalitat considera que les mesures d'impuls a l'ocupació i a la recuperació de l'activitat industrial que s'impulsen han d'abastar tots els sectors amb potencial de creixement i no únicament els que s'especifiquen. Ho necessitem tot: els sectors d'eficiència energètica, els de renovables, els de mobilitat sostenible, els del cicle de l'aigua, els d'agricultura ecològica, però també necessitem la metallúrgia, l'alimentació, la química, la farmacèutica, el tèxtil, etcètera.

Pel que fa a l'apartat 3 de la moció, que fa referència al sector del ferrocarril, com a sector estratègic, i que es demana a la Generalitat que vetlli pels acords amb Alstom, dir que hem presentat una esmena, que esperem que se'ns accepti, i només afegir que el clúster del ferrocarril, que ja es va constituir l'any 2002 i que actualment és un dels més antics, i també un dels més actius del territori català, en l'actualitat té, gairebé, cent socis i un nombre molt important de projectes aixecats, evidentment, i hi donarem tot el suport des del Govern.

I, pel que fa al seguiment dels acords i compromisos d'Alstom, entre empresa i treballadors, es realitza de manera conjunta, per part dels departaments signants, el de Territori i Sostenibilitat i Empresa i Ocupació, i..., tot i que és molt important considerar, per això, que no hi ha cap penalització davant de l'eventual incompliment dels acords per millorar la recerca de l'empresa. Aquest punt el votarem a favor, amb l'esmena de Convergència i Unió, si hi queda incorporada, exclusivament amb aquest canvi, sense altres incorporacions.

Pel que fa al quart apartat, i en el marc del pla de xoc per crear ocupació per les comarques de Catalunya, realment s'ha de tenir una especial atenció a les que són més afectades per l'atur, a les que superen aquest 20 per cent: el Baix Penedès, l'Anoia, el Vallès Occidental, el Garraf i el Bages. Per a elles, hi ha d'haver un marc de diàleg i de concertació entre els agents socials i econòmics i les administracions públiques, amb l'objectiu de potenciar la reactivació econòmica i crear ocupació. Però no s'ha de perdre de vista, i sens perjudici del que acabo de dir, que el Govern de la Generalitat considera que l'actual situació econòmica, sense precedents, ha comportat una davallada de l'activitat, tant econòmica com industrial, així com una destrucció de l'ocupació generalitzada en el conjunt de tot el territori català. Per aquest motiu, es considera que les mesures de reactivació s'han d'implementar no només en aquestes comarques, sinó de manera general en tot l'àmbit de Catalunya. I dir que, si se'ns accepta l'esmena, votarem a favor d'aquest punt.

El punt número 5, dir que el Govern..., també us el votarem a favor, el programa d'aval de l'ICF per a autònoms i emprenedors, una direcció general per a autònoms i cooperatives, els programes d'assessorament d'ACCIO o la mateixa llei òmnibus de promoció d'activitat econòmica, són exemples del suport que s'està donant.

I, respecte al punt 6, dir que també retirem les esmenes presentades en aquest punt. En el primer apartat, dir que el Departament d'Empresa i Ocupació ha posat en marxa un procés de transformació del SOC, que reforçarà aquest servei públic per avançar en l'ocupabilitat de les persones i millorar, sobretot, en la intermediació i això de la coordinació amb els agents socials i les administracions. Que això voldrà dir, doncs, iniciar un nou procés i modificar també la Llei del SOC, vinculada a una redefinició del seu model de prestació de serveis. I aquest procés s'articularà en tres eixos entesos com a bases d'actuació: la innovació, la internacionalització i la integració.

I, respecte que s'implementi la renda de garanties per la ciutadania, doncs, dir que el Govern està buscant i implementant vies alternatives de sortida a totes aquestes situacions de millora de l'ocupabilitat, com poden ser joves, majors de quaranta-cinc anys o persones amb dificultats per a la seva ocupabilitat.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta. (*Veus de fons.*) No, perdó, senyor Laporta, no, no, que... (*Pausa.*)

En nom del Grup Parlamentari Socialista, la il·lustre senyora Montserrat Capdevila. De fet, hauria d'haver parlat vostè primera.

Montserrat Capdevila Tatché

Molt honorable presidenta, de fet, abans no he aixecat la mà, però jo considerava que hauria d'haver fet la primera presentació d'esmenes... (*Pausa.*) Moltes gràcies.

Bé. Gràcies, presidenta. Diputats i diputades, hem de dir que compartim els principis de la moció que ha presentat Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa tant pel que fa a l'enfocament de política industrial com de l'ocupació. En aquest sentit és... Òbviament, vam compartir l'acord estratègic i la moció es basa en plantejaments del mateix acord estratègic. Per tant, nosaltres continuem reivindicant com un bon instrument aquell acord i com una bona estratègia de país per a la sortida de la crisi i per al canvi de model productiu que en la base de la moció podem trobar. I això sí, de forma concertada, perquè sembla que aquest Govern de CiU la forma concertada l'entén com una traba, i, per nosaltres, potser és més lent, però és molt més fiable, perquè els seus resultats acaben sent compartits per tothom.

En aquest sentit, el nostre Grup Parlamentari Socialista ja vam presentar al seu moment dues mocions, la Moció 9/IX, de política industrial, i la 20/IX, de política d'ocupació, justament en aquesta línia. I les vam aprovar per unanimitat; això sí, abans que el PP es decantés per Convergència com a soci per donar-li suport per tirar endavant les seves iniciatives. En aquest

cas, d'aquestes dues mocions estem pendents de veure el seu grau de compliment.

En aquests moments, tots compartim que la indústria catalana, formada sobretot per petites i mitjanes empreses, ha de completar els avenços assolits fins al moment, amb polítiques que incentivin la seva incorporació de tecnologia, d'innovació i el dimensionament, i sobretot –sobretot– la formació de les persones, ja sigui les que estan treballant com les que estan aturades i es puguin incorporar. Per tant, cal fer una aposta clara pels sectors emergents, que també la moció esmenta de forma clara, com són les energies netes.

Tot i així sentim el conseller Mena, arreu; li sentim dir que la política industrial ja la faran les empreses. Bé. I quan parlem amb els empresaris, amb les empreses i els preguntem com pensen fer la política industrial, aquests ens responen que ells fan negoci, que la política l'hem de fer des del Parlament, des dels governs i els polítics.

Per tant, des d'aquest Parlament, des del Govern, s'ha de produir, s'ha de construir un entorn favorable, que afavoreixi justament això. I per tant hem de ser facilitadors i impulsors perquè es pugui produir el sector industrial i tota la resta de sectors, que això és els principis que pretenia la Llei de política industrial i tots els seus instruments, que veiem com amb la llei omnibus es volen carregar.

Per això, com dèiem, cal impulsar la política industrial de forma clara i les polítiques actives d'ocupació també de forma clara, totes, també el sector, en aquest cas, el clúster del ferrocarril, i donar suport específic a Alstom com una empresa motor.

Per això donem suport a la moció, però també hi hem presentat esmenes que creiem que l'enriqueixen i l'expliciten en la línia del que és la competitivitat i el reforç de les polítiques d'impuls de la indústria a Catalunya.

En aquest sentit, la primera esmena afegeix que es convoqui el Consell de Política Industrial. De fet, ja vam aprovar amb la moció del Grup Socialistes que es convoqui el Consell de Política Industrial, que no és un redundància, perquè al Consell d'Administració d'ACCIO no hi ha ni els mateixos agents ni pretén els mateixos objectius. Reforçar la dinamització dels clústers que hi ha a Catalunya a hores d'ara, creiem que és una peça clau per a la millora de la competitivitat en casos d'èxit, com és el de la joguina o el de l'aigua, l'energia, l'alimentació, la salut, la mobilitat o els materials i els sistemes de producció, i que a hores d'ara sembla que aquest Govern els ignora, o com a mínim a nosaltres ens ho sembla.

La segona esmena. I aquí fer esment *in voce* d'una esmena tècnica. Nosaltres la proposàvem a l'apartat *b...*, com un nou apartat *b* al punt 3. Faig una esmena *in voce* que seria, doncs, en el punt 6 un nou apartat *c*: «Definir el nou model territorial.» Ens ha estranyat el comentari de Convergència. En aquest sentit, vam entendre de la compareixença de la secretària del Servei d'Ocupació que justament la xarxa territorial, la xarxa pública territorial d'ocupació, amb els seus agents, era

un element que ella volia tenir en compte. Bé, creiem que aquesta xarxa opera amb tota la professionalitat i coneixement i que està a l'espera que el Govern li digui alguna cosa.

I, finalment, la tercera, sobre les aules de recerca intensiva de feina; per nosaltres una eina bona, molt bona, amb uns resultats d'inserció alts, vistos els altres instruments que té el Servei d'Ocupació, molt alts, i per tant, pel seu cost-resultat, altíssims. I, per tant, creiem que no es correspon amb allò a què ahir el conseller ens volia fer referència amb les aules TIC o els punts TIC; no hi tenen res a veure. I tampoc té res a veure, en aquest sentit, amb el compromís de les persones aturades que es dediquen i que treballen en aquestes aules, amb aquest compromís de treballar-hi, d'estar-hi quatre hores durant quatre dies a la setmana, durant quatre setmanes per aconseguir la seva inserció.

I tot això, la defensa de totes aquestes esmenes, la fem, la volem fer sense grandiloquència, sense arrogància, sense teatralització, i ho fem amb tota la humilitat, el rigor, la responsabilitat i la convicció del coneixement concret que tenim de les múltiples realitats de les persones aturades, dels autònoms, de les petites, de les mitjanes i de les grans empreses que configuren el teixit econòmic i industrial de Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable vicepresidenta... Propietària de la moció, no puc estar més d'acord amb tots els punts. Per tant, doncs, dir que al fet de posar en marxa els mecanismes del Pla de política d'industrial, endavant.

En el tema del segon punt, del desenvolupament de l'economia verda, doncs, també crec que vostès són especialment sensibles en aquesta qüestió, i jo participo d'aquesta sensibilitat. Aquí penso que vostès no hi posen la càrrega ideològica que a vegades posen en la qüestió nuclear. I, per tant, doncs, sempre que plasmen aquesta sensibilitat, jo hi estic absolutament a favor.

Pel que fa referència, també, que el sector del ferrocarril sigui considerat o s'adoptin les mesures perquè sigui un sector estratègic, també. I, per tant, doncs, a favor que es complimenti el Pla nacional d'infraestructures referent a aquestes qüestions.

I els dos plans de xoc a què feu referència en els dos últims punts de la moció, també. Fan referència a un pla de xoc anticrisi per al que són els col·lectius més vulnerables –i, per tant, doncs, totalment a favor, amb el contingut de la moció–, i també, doncs, a les comarques que pateixen, com s'ha dit anteriorment, un atur més gran, aplicar-hi aquest pla de xoc.

Respecte a l'emprenedoria, una reflexió: que penso que l'Administració pública el que ha de fer és acompanyar i no posar traves als emprenedors, i el que ha de fer, en tot cas, hi ha d'haver una cooperació entre el sector públic i el sector privat en aquestes qüestions. I alguns cops veig que vostès tenen una..., fan una interpretació d'aquestes qüestions potser una mica massa fiscalitzadora del que, doncs, és la intervenció de l'Administració pública, no? (*Veus de fons.*)

Però, en qualsevol cas, reiterar el meu total suport a la moció.

I permeti'm que faci algun comentari de tant en tant que pugui no ser del seu grat, però és així i ha estat així; i, si vol, doncs, en parlem més. Als darrers anys, tal com han anat les decisions en què s'ha produït la intervenció molt fiscalitzadora de l'Administració pública en aquestes qüestions ocupacionals i industrials, doncs, no ha anat prou bé. Però, vaja, deixem-ho aquí.

I, en aquest sentit, votaré a favor de la moció.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula el senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta; per anunciar el vot favorable del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència a aquesta moció que ha presentat el Grup d'Iniciativa Verds, tot i remarcar, com habitualment fem, el nostre escepticisme que amb aquestes propostes des de l'àmbit català, amb manca de competències, de sobirania política, i sense els recursos econòmics que necessitaríem derivats de la recuperació de l'espoli fiscal, dels diners que ara s'emporta Madrid, que ens roba Madrid, l'Estat espanyol, i que no tornen al nostre país, puguem realment sortir de la crisi econòmica.

I només alguns exemples, no? Vostès aquí plantegen desenvolupar el Pla de política industrial de Catalunya 2010-2020, l'Acord estratègic per a la competitivitat de l'economia catalana, el desenvolupament de la Llei de política industrial... Vostè sap que tot això necessita uns recursos econòmics importants; això no és només fer una declaració d'intencions, sinó que cal abocar-hi uns recursos econòmics molt importants en recerca i desenvolupament, en inversió en infraestructures, uns recursos econòmics que en aquests moments no hi són, al nostre país. S'està generant un dèficit de més de 5.000 milions d'euros anuals, que comporten un pagament d'interessos molt substancial, i això està constrenyent de forma molt notable la capacitat pressupostària de la Generalitat de Catalunya.

D'altra banda, vostè també planteja un pla específic de desenvolupament de l'economia verda amb l'objectiu de crear nous llocs de treball en els sectors de l'eficiència energètica i les energies renovables. Vostè sap, també, que la legislació espanyola respecte a aquestes qüestions està canviant, està dificultant preci-

sament un canvi de model econòmic cap als sectors de les energies renovables i que avui aquí, al Parlament de Catalunya, no tenim les competències necessàries per incentivar el canvi de model energètic. En la moció que abans s'ha presentat, que ho ha fet el nostre diputat senyor Antoni Strubell, ha quedat ben palès com hi ha una manca clara de sobirania política respecte a aquesta qüestió.

I el mateix per al que vostè planteja al punt 3: «Prendre les mesures necessàries perquè el ferrocarril esdevingui un sector estratègic i de futur de la indústria catalana.» Tant de bo això pugui ser així, però amb la retallada d'inversió pressupostària tant del Govern espanyol com del Govern català respecte a les infraestructures de transport –hi ha hagut una retallada del 48 per cent en la inversió en infraestructures de transport–, evidentment, això ara mateix és inviable.

En qualsevol cas, hi votarem a favor, perquè reconeixem que, en l'esquema teòric, en l'esquema conceptual, hem d'anar en aquesta direcció; en l'aspecte pràctic, doncs, evidentment, això ara mateix no serà possible.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Consellera*, señoras y señores diputados, para anunciar nuestro voto favorable a esta moción, pues contiene muchas y diversas medidas muy ambiciosas en general que nos hacen a todos partícipes de la preocupación actual sobre la situación económica y la enorme tasa de desempleo que de un modo u otro nos está castigando a todos y debemos abordar por encima de todo como prioridad absoluta, y especialmente pensado en los sectores afectados con más virulencia por el panorama de estancamiento del sistema productivo y las graves consecuencias que tiene sobre el tejido industrial catalán, en concreto, y español, en general.

En este poco tiempo de que dispongo para posicionarme, de entre las diversas medidas que propone esta moción, queremos destacar algo que en Ciutadans hemos defendido desde que estalló la crisis, concretamente las expuestas en el punto 5, que se refieren a la necesidad de crear apoyos mediante fondos de inversión para financiar empresas nuevas teniendo en cuenta un estudio de viabilidad.

También queremos destacar el punto 4, que se refiere a la situación de las personas que trabajan en la fábrica Alstom, en donde cuatrocientas personas pueden perder su puesto de trabajo. Sabemos que el *conseller* Mena está realizando gestiones desde que tomó posesión de su cargo para atraer empresas inversoras a Cataluña y, como el mismo ha explicado, se encuentra en contacto con representantes de empresas de todos los

sectores. Pero paralelamente tenemos que fomentar una política que favorezca el talento emprendedor que tradicionalmente ha caracterizado a Cataluña. Cuando hoy más que nunca se habla de independencia económica, no se nos ocurre mejor política encaminada en ese sentido.

Muchas gracias.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí, gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, doncs, per anunciar-li el nostre vot favorable, tot i que esperarem quin és el seu posicionament respecte a les esmenes, ens agradarà conèixer-lo. Aprofito també per saludar la secretaria d'Ocupació, la senyora Esther Sánchez.

Miri, respecte al primer punt, estem d'acord que cal desenvolupar els mecanismes previstos en la Llei de política industrial, però, clar, amb el calendari legislatiu que tenim en aquesta cambra ara mateix, diguéssim que podria acabar sent una expressió de bona voluntat que no més enllà. Però sí que voldria aprofitar per fer alguna reflexió, atès que el conseller a vegades s'ha pronunciat despectivament envers aquesta llei.

Bé. Aquesta llei crea ni més ni menys que ACCIÓ, no?, que ha resultat ser l'eina més potent que tenim per fer polítiques actives tant en la captació d'inversions com en l'acompanyament d'inversions catalanes a l'exterior. Però, a més a més, aquesta llei crea el Consell de Política Industrial. Nosaltres hem vist que el Govern de Convergència i Unió, en el diàleg i en la concertació, en el consens amb els agents socials, no hi creu gaire, i que els consells consultius, que són gratuïts en el seu funcionament però que permeten establir estratègies conjuntes de societat, de país, doncs, es liquiden de dos en dos, o de tres en tres, o de dotzena en dotzena, com ha fet en les tres bessones legislatives que hem aprovat en aquest Ple, no?, el seu inici de tramitació.

Per tant, aquí el Consell de Política Industrial i el Consell d'Administració d'ACCIÓ, que vostès confonen molt sovint, són coses bastant diferents. Una cosa és un consell d'administració, amb la responsabilitat de gestionar una empresa pública o un organisme públic, per impulsar les seves activitats, per revisar els seus pressupostos, etcètera, i una cosa ben diferent, encara que hi hagi alguns dels membres que coincideixen, és un consell de política industrial on s'han de poder pensar estratègies de país.

Bé. A vostès els sembla que una cosa és com l'altra, es carreguen qualsevol mecanisme de crear consens per fer una política industrial de país, i, per tant, aprovarem..., o donarem suport a aquest punt 1, primer; no sabem si l'aprovarem, en espera del posicionament del soci recent de la majoria, i a veure què fem.

Segona qüestió, segon punt: pla específic sobre economia verda. I diu la diputada de Convergència i Unió: «Sí, sí, aquest sector sí, i tots els altres, també.» Home, hi estem d'acord, però diguéssim que el món és molt gran, i tot, tot, tot no es farà a Catalunya; en això podem estar d'acord. Per tant, algun tipus de prioritat hem de tenir? «Ah, no! La política industrial ja la diran les empreses.» El Govern de Catalunya no té una idea de per on vol créixer? No intueix oportunitats polítiques, no intueix oportunitats econòmiques? Ha sentit a parlar, el Govern de Catalunya, del que són les externalitats en economia, i, per tant, considerar que alguns sectors potser ens interessin?

Eficiència energètica: coneixen quina és la nostra balança de pagaments exteriors relacionada amb l'energia? Estic segur que sí, que són conscients de la nostra extremada dependència en temes energètics. És oportú que treballem temes com nous materials o sectors dedicats a l'eficiència energètica? Coneixen el *know-how* del nostre territori? Què saben fer les nostres viles i ciutats i en què poden créixer, en què poden ser diferents al món i aportar novetat? Perquè resulta que tenim una gran història industrial, que tenim territoris que saben fer coses. Aleshores, vostès, davant de tot això, diuen: «No, no tenim cap prioritat. La política industrial..., el que surti.» Els demanem: «I en quins sectors volen crear ocupació? –Bé, ja aniran sortint.» Li demanem al conseller: «Escolti, i en quins sectors vostè creu que ha de créixer la nostra indústria?», i diu: «Miri, ara em reuniré amb aquest, després amb aquest altre...», i ens explica una agenda –molt repleta, això sí, com sempre passa amb tot conseller– i, escolti, sense cap prioritat ni cap línia, no? Per tant, aquest és un debat important, on la discrepància amb el Govern és important. Vostès han de saber i tenen el deure de saber per on vol créixer aquest país, i no ho saben. I, a més a més, s'enorgulleixen de no saber-ho, cosa que ens sembla encara més greu.

Clúster del ferrocarril. Home, és important per al conjunt de la nostra economia, per al medi ambient, per al balanç de pagaments del sector energètic, per a moltes coses, que defensem el sector públic? Diuen: «No, no farem el que deia el Pacte nacional per a les infraestructures, perquè no ens en veiem capaços, perquè la situació financera és difícil.» Ep, ho entenem, això. Però com a mínim expliquin què és el que pensen fer i el que no, donin un termini perquè el Pla director d'infraestructures nou se sàpiga, perquè el sector del ferrocarril i tot el sector relacionat amb inversions públiques necessiten un marc d'estabilitat i de coneixement de què serà d'ells els propers anys. De moment l'únic que saben és que no volen comprar trens. Home, doncs, anem a negociar amb Rodalies Renfe, a veure quins combois s'han de renovar; la línia Barcelona-Tarragona s'ha de renovar; hi ha una petició de renovar Barcelona-Girona-Figueres... Facin un cronograma de quines compres poden haver-hi en el futur, públiques, a Catalunya i arreu del món. Perquè, de concursos de metros al Paraguai, al Brasil, a Veneçuela, en què pot concursar Alstom i que nosaltres podem exportar, n'hi ha una pila, eh? Una mica d'ambició; acompanyem aquest sector amb una mica d'ambició.

La presidenta

Senyor diputat, se li ha acabat el temps.

Oriol Amorós i March

Doncs, moltes gràcies, senyora presidenta, per la benevolència que ha tingut amb el temps, i tindrem més ocasions per seguir-ne parlant.

La presidenta

Moltes gràcies...

Oriol Amorós i March

...el nostre vot favorable.

La presidenta

...senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorable vicepresidenta, secretària..., bé, la interpellació que va formular la diputada Massana al conseller en el darrer Ple ens presentava un panorama més o menys desolador, i en compartim l'escenari –en compartim l'escenari. Certament, el panorama que ens queda, que tenim en aquests moments a Catalunya..., parlàvem de xifres del pes de la política industrial en el conjunt de l'economia que comparteixo perfectament; inclús crec que són una mica més greus que les xifres que es donaven, no?, però és perfectament compartit. Però, miri, sap que hi ha..., aquí hi ha una diferència: aquest panorama no s'ha generat d'ahir per avui, aquest panorama porta una carrera, porta una història. I li recordaré, per exemple, que jo mateix interpellava el conseller Castells a principis de l'any 2007, quan encara ningú parlava de crisi, i ja estàvem apuntant que hi havien elements que indicaven que podíem arribar a una situació com la que estem patint, i això s'estava dient en aquesta cambra i ningú ens feia cas. O interpellacions com la que vostè va fer en el darrer Ple, els diputats..., recordo, per exemple, el senyor Fernández Teixidó, jo mateix i altres diputats..., es van formular *reiteradament* a Govern d'aquell moment, sense que se'ns fes absolutament cap mena de cas. Per tant, aquesta és la situació. Compartim aquesta preocupació.

Compartim, també, la preocupació que vostès van expressar explícitament sobre la situació dels autònoms i dels emprenedors, la compartim perfectament. De fet, aquest serà l'únic punt que nosaltres votarem sense necessitat d'esmenar-lo, tal com vostès els presenten. Però també deixin-me que els digui que intentin ser coherents amb allò que vostès vénen a explicar aquí al faristol i allò que vostès fan després a les comissions, diputada Massana. Perquè li recordaré que el nostre grup parlamentari va presentar..., de les poques esmenes que va presentar en aquests pressupostos que

a vostès no els han agradat mai, ni els agradaran, ni tenien la intenció que els agradessin, van presentar una esmena perquè hi hagués un fons de 25 milions d'euros en avals per als emprenedors, i vostès no van ser capaços de votar-la. Per tant, vostès poden estar molt d'acord amb les polítiques per afavorir els autònoms i els emprenedors, però després cal que siguin conseqüents amb aquestes voluntats i les manifestin també en les votacions.

Nosaltres estem perfectament d'acord que la crisi i l'atur tenen rostre, tenen territori i tenen causes; hi estem perfectament d'acord. Però hauran de coincidir amb mi que dintre de les causes, segurament, de la crisi i de l'atur també hi ha la gestió de la situació. I en la gestió de la situació vostès no es poden amagar i dir: «Hem arribat ara i ens hem trobat amb això.» No, vostès han estat set anys en el Govern, set anys, senyor Amorós, en el Govern, per prioritzar tota aquella llista de polítiques que vostè acaba de citar ara aquí. I quin és el resultat? El resultat és el que és, i és que estem com estem.

Què hem de fer? Dir-los: «Escolti'm, estem d'acord amb tot allò que vostès ens proposen aquí?» Per què? Per autosatisfèr-nos tots plegats? Quin goig tan gran quan els germans s'estimen? Aproveem una altra ocasió per unanimitat, tirem endavant com si no passés res? Escolti'm, no s'entestint a seguir i a reiterar les mateixes polítiques que vostès han aplicat des del Govern els darrers anys. Intentem canviar les coses, perquè les coses fora d'aquí també canviïn.

I és en aquesta línia que nosaltres volem i estem treballant. Li direm exactament què és allò que ens agrada de la moció que vostè ens planteja i allò que no ens agrada.

Miri, ens agrada, per exemple, quan vostès ens parlen del... Perdó, m'he deixat una coseta que jo crec que és important, i a la senyora Capdevila jo crec que també li interessarà el tema. Vostès ens diuen: «Es carreguen la Llei de política industrial.» Escolti'm, la Llei de política industrial –i no és nou perquè, ja ho vàrem dir la legislatura passada– només servia per a una sola cosa, que era la fusió del Cidem i el Copca en l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana; només servia per a això. I si vostès pateixen perquè amb una de les lleis òmnibus ens carreguem o es carreguin aquesta llei, que, hi insisteixo, no servia per a res més que per a això, i això queda salvat amb una de les lleis òmnibus, ho tenen molt fàcil: ho expliquen als seus antics socis de govern, al Partit Socialista, que també estan d'acord amb el Govern i amb el grup majoritari del Govern, per tal d'intentar capgirar aquesta situació.

Respecte dels aspectes que ens agraden, molt breument, ens agrada el clúster del ferrocarril, però ja els ho advertim: no ens agrada que hagin de fer referència al Pacte per a les infraestructures, al qual el nostre grup parlamentari no va donar suport.

Ens agrada el pla de xoc que...

La presidenta

Senyor diputat, ha d'anar acabant.

Santi Rodríguez i Serra

Acabo de seguida. Ens agrada el Pla de xoc per a les comarques, però no pretenguin tornar a fer un pla de dinamització comarcal, com van fer vostès, en què deien que en donaven trenta, a l'hora de la veritat en posaven vint, en realitat en quedaven deu i, quan els empresaris anaven a demanar els calés, els demanaven tants papers que no n'agafaven ni un. No, així no es poden fer les coses. (*Remor de veus.*)

I, finalment –ja li ho he dit al començament–, nosaltres donarem suport al punt..., em sembla que és el número 5, exclusivament, de forma textual, perquè és el que dona suport als autònoms i als emprenedors, i en aquest aspecte coincidim.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada i l'hustre senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Començo pel final, amb el diputat Santi Rodríguez. Nosaltres no vam votar en contra de l'esmena dels autònoms, ens hi vam abstenir. I em sap greu que digui això, perquè vostè sap que, d'aquest tema, en vam parlar molt i qui va propiciar una reunió amb tots els grups parlamentaris, tot i que vostè havia fet un treball, va ser aquesta diputada i el seu grup parlamentari. I vostè ho sap, que hi hem treballat. I, vull dir..., només vull que quedi clar, i, per això, això també reflecteix el que pensem dels autònoms.

I li diré una altra cosa: el Govern d'esquerres, senyor Rodríguez, va ser el que va crear els acords, l'acord estratègic i la Llei de política industrial. I, òbviament, tenim models diferents. Nosaltres hi creiem. I vostè aquí no ha vingut mai a presentar propostes d'energia verda, d'energia de canvi climàtic, *mai*. En tot cas, deu haver fet una defensa aquí sobre el que pensa el Foro Nuclear, però altres alternatives, eficiència energètica..., no li ho hem sentit mai.

De totes maneres, aquest poc rigor quan parla de l'atur ja és molt cansat amb el Partit Popular. Escoltin, han vist les xifres de l'atur a la Comunitat Valenciana, que diuen vostès, País Valencià per mi? Han vist el nivell d'atur? El proper president de la comunitat, l'atur que té a la seva ciutat, Castelló de la Plana? Home... Una mica de rigor. És un model, i és el que jo he provat de dir aquí: és un model, la causa d'aquesta crisi és un model, i aquí és on hem de remar tots. (*Remor de veus.*)

I aquí és on vull parlar amb la diputada de Convergència i Unió, la senyora Montserrat Ribera. Hem fet una bona feina, i li ho vull agrair, hem treballat molt. Hem arribat a alguns acords, i ha estat bé, si més no, la feina que hem fet. Però, home, no em digui que quan retiren el punt 2, en el tema de política industrial..., ai, perdó, el punt on parlem de l'economia, de la nova economia i de l'eficiència energètica i del nou mo-

del..., que no només això. Això pot ser estratègic, que és el que hauria de ser. Hi ha uns sectors que els tenim, són madurs, els hem de cuidar, i ho reflectim en altres espais de la moció. Que li hem dit que els abandonarem, aquests sectors? Al revés. Però aquests ho són o no ho són, d'estratègics? Aquests són o no són aquell canvi de model productiu que necessitem? Posin-s'hi, si us plau; no votin això, però posin-s'hi.

I sobre la moció número 5..., home, ens colpeix molt, senyora diputada, que al final no arribem a un acord. Potser puc entendre que no arribem a un acord, però, en el punt 6, sobre els col·lectius més vulnerables. Entenem que vostès van per la intermediació privada. Nosaltres aquest punt no el votarem.

Però vostè sap que a aquest punt que ha retirat, que és el punt *b*, nosaltres acceptàvem fer ni que fos un estudi de costos per implementar la renda garantida. I em sembla que li ho devem al país, i em sembla que hi hem de treballar, i és un mandat del nostre Estatut treballar en aquest sentit. I nosaltres en això seguirem i continuarem batallant allà on puguem.

Per tant, li acceptem, doncs, les seves esmenes en els punts que no ha retirat; òbviament, de la resta, doncs, votarem les nostres, i incorporarem l'addició..., totes les del Partit Socialista, en forma d'addició, les que ens ha donat el Partit Socialista, perquè creiem que donen encara més valor i contingut a la moció, l'acaben, doncs, de posar en el lloc, poder, doncs, que convé.

Agrair la col·laboració de tothom. Dir-li al senyor Llorens també que al revés, que als autònoms mai els hem posat pals a les rodes, i dir-li, doncs, també que vostè, tot i agrair-li el punt 1, que és l'acord sobre potenciar la indústria, la política industrial, el consell de la indústria, vostè, quan va votar a favor de la llei òmnibus, va, d'alguna manera, dir que això no havia de ser així sinó que havia de ser tot el contrari.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Cridem a votació.

(*Oriol Amorós i March demana per parlar.*) Senyor Amorós...? (*Veus de fons.*) Trenta segons.

Oriol Amorós i March

Miri, senyor Rodríguez, la Llei de política industrial, entre altres coses, va crear la tipologia de petita i mitjana empresa, que, ara, si no la tenim regulada legalment, hi ha moltes ajudes a les quals serà molt més difícil accedir. Per tant, això és una de les coses que han fet.

Però, miri, nosaltres estem una mica tipus que, es parli del que es parli, vostè digui que l'economia mundial depèn dels sets anys darrers de govern. Escolti, tanta importància no vam tenir. Ha sentit a parlar de la bombolla immobiliària? Ha sentit a parlar de la Llei del sòl? Sap quin és el primer problema que ha tingut la indústria en aquest país? La fuga de capital d'empre-

ses familiars industrials cap al sector immobiliari on buscaven rendiments d'especulació. Així s'ha perdut Derbi, així s'han perdut moltes empreses industrials del nostre teixit industrial. I sap qui la va fer, la Llei del sòl? Sap qui va afavorir l'especulació immobiliària? Sap qui va afavorir aquesta fuga de capitals de la indústria cap a l'especulació? El Partit Popular.

(Forta remor de veus. Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Santi Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Doble al·lusió, de la senyora Massana i del senyor Amorós.

La presidenta

Trenta segons...

Santi Rodríguez i Serra

Per cada u, suposo, no, senyora presidenta?

La presidenta

Quaranta.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Senyor Amorós, vostè acaba de fer precisament allò de què ens ha acusat a nosaltres. Escolti'm, nosaltres no hem tingut responsabilitat de govern aquests darrers set anys. Si vostè té tan clar que el Partit Popular en el seu moment ho vam fer tan malament, què van fer vostès per canviar aquelles polítiques que ens han portat a aquesta situació? *(Remor de veus.)* Absolutament re, senyor Amorós.

Senyora Massana, jo no li he retret que vostès hagin votat en contra cap esmena –l'abstenció, els he recordat–, però... I vostè em diu: «Estan cansats...» Escolti'm, sap qui són els que estan cansats? Sap qui són els que estan indignats? Són les 700.000 persones que a Catalunya voldrien treballar i no troben feina, i els agradaria que el seu Govern, en comptes de continuar amb les polítiques que ens han portat a aquesta situació, canviï de polítiques i intenti fer alguna cosa per capgirar aquesta situació.

Gràcies, senyora presidenta.

(Remor de veus. Joan Laporta i Estruch demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Laporta...?

Joan Laporta i Estruch

Sí, gràcies presidenta; per al·lusions de la...

La presidenta

Trenta segons.

Joan Laporta i Estruch

...diputada Massana.

Bé. Simplement dir-li que jo voto sempre en coherència amb els meus plantejaments. I, en tot cas, dec haver votat en clau nacional. Vostè ha fet referència a la llei òmnibus, a aquesta anomenada «lleï òmnibus»; no sé a quin dels aspectes. En qualsevol cas, el que sí que no hi poso jo és la càrrega ideològica que vostès posen a vegades als seus plantejaments i a les seves votacions. I, a més a més, s'ha vist darrerament, doncs, que vostès practiquen la cultura del no de manera sistemàtica. *(Remor de veus.)* Per tant, no em vulguin a mi imputar contradiccions quan no n'hi ha cap ni una, de contradicció; he actuat sempre en coherència amb els meus plantejaments i he votat de tal manera.

Gràcies.

(Jordi Turull i Negre demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Turull...?

Jordi Turull i Negre

És per demanar, presidenta, votació separada: per un cantó els punts 1, 2, 6 i 7, i, per l'altre, els 3, 4 i 5.

La presidenta

D'acord.

(Montserrat Ribera i Puig demana per parlar.) Senyora Ribera, per al·lusions?

Montserrat Ribera i Puig

Era per al·lusions...

La presidenta

Trenta segons.

Montserrat Ribera i Puig

Sí. El senyor Amorós diu que no tenim model, que no sabem què volem fer, que l'alimentació, que el químic, el farmacèutic no és important a Catalunya... Crec que ho hem deixat ben clar, que tenim model. I, de fet, ja s'ha dit aquí, no sé com s'ha fet fins ara, però estem en la situació que estem gràcies a qui ho portava abans.

I, per altra banda, dir que el nostre model de SOC, doncs, és el que nosaltres volem fer. Ho havíem dit moltíssimes vegades abans, que només l'Infojobs col·locava molta més gent que el SOC. Per tant, nosaltres volem fer el nostre model.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Passem a la votació i farem... (*Veus de fons.*) Sí, sí, senyor Millo; crec que vostès volen votació separada del punt cinquè...

Josep Enric Millo i Rocher

Votació separada dels punts 1 i 2, concretament.

La presidenta

Del 5, no?

Josep Enric Millo i Rocher

No; el 5, si va juntament amb el 3 i el 4, ja ens va bé.
Gràcies.

La presidenta

Perfecte. Per tant, de l'1 i el 2.

Doncs, votarem en primer lloc els punts 1 i 2.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 48 vots a favor, 59 en contra i 21 abstencions.

Votarem ara els punts 3, 4 i 5.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 128 vots a favor.

Votarem ara els punts 6 i 7.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 51 vots a favor i 77 en contra.

Declaració

del Parlament de Catalunya de
suport al corredor ferroviari
del Mediterrani (tram. 401-00014/09)

Abans d'acabar aquest plenari donarem lectura a la Declaració del Parlament de Catalunya de suport al corredor ferroviari del Mediterrani.

Prego al secretari tercer que doni lectura a l'esmentada declaració.

El secretari tercer

«El corredor del Mediterrani vertebrava en tota la seva extensió una amplíssima àrea socioeconòmica, que inclou Catalunya, València, Múrcia i Andalusia i que travessa les demarcacions de Cadis, Màlaga, Granada, Almeria, Múrcia, Alacant, València, Castelló, Tarragona, Barcelona i Girona. L'impacte econòmic a nivell de l'Estat repercuteix sobre el 40 per cent de la població i del producte interior brut, prop del 50 per cent de la producció agrària, el 55 per cent de la producció industrial, el 60 per cent de les exportacions, el 60 per cent del tràfic terrestre de mercaderies, el 65 per cent del tràfic marítim i el 70 per cent del turisme.

»Aquest corredor, per la importància i la transcendència que té, no solament per als ports de la façana mediterrània i els territoris de l'arc mediterrani, sinó també per al conjunt de l'economia de l'Estat, ha d'ésser inclòs per la Comissió Europea com a corredor prioritari en la Xarxa Central Transeuropea, el Core Network, com un element estratègic per a la connexió i la cohesió territorial internes de la Unió Europea i per a la comunicació entre el nord i el centre de la Unió amb el nord d'Àfrica. La Comissió ha d'aprovar la decisió definitiva sobre aquesta qüestió dins la segona quinzena del mes de setembre d'enguany.

»És per això que el Parlament de Catalunya manifesta, amb fermesa, la necessitat que el corredor mediterrani sigui inclòs per la Comissió Europea, amb el traçat des d'Algesires fins a la frontera amb França, en la Xarxa Central Transeuropea.

»Palau del Parlament, 22 de juliol de l'any 2011.»

La presidenta

Amb aquest punt de l'ordre del dia i aquesta declaració es clou aquest segon període de sessions; no ens tornarem a veure en aquest plenari fins al mes de setembre. Els desitjo a totes vostès i a tots unes merescudes vacances d'estiu. I espero retrobar-nos amb forces renovades i amb ganes de seguir treballant des de cada una de les nostres posicions polítiques en favor del creixement del nostre país.

Moltes gràcies i bon estiu.

(*Alguns aplaudiments.*)

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dues de la tarda i deu minuts.